కార్తీక మహాత్మ్యము.

శ్రీయుత భక్తవర్యార్తి సరసిజభవ స్తుత మూర్తి భక్తక
ల్పాయిత మూర్తి ఖండిత నయావక్ష వర్తి కృపా సంవృత్తిదా
నేయ దురాపు మూర్తి సిరుపి వృష బ్రహ్మ వ్రత మూరు కొండప
ట్నాయిత వంశ జాంబుజ దినప్రభ పాద్మ పమంత్రి శేఖరుఁడ.

౧ తే॥ పలుకేమ వెలందియుఁ గరుణ యు। పార్శ్వములందు భజింప నల్వారయుఁ
జిలుకేపలుమావ జేరువ నిచెంత వసింప ముకుందుమన్ననతోఁ
గనిగె వెలుంగు నజ్జలధికెన్నయు దానవసియుం జుగాత ని
శ్చలమతి నాదరమ్మాప్యవి భాసద్యమున సంఘమహాత్మ్యంబునన్॥

శా॥ వాణీం పుస్తకపాణి నావినతగేర్వాణీం జతం గూడిస
వ్యాణింతే ఖనిబూని ఘ్రానికెలరంపాణ్యోనగస్త్రీణీవి
నాన్నరాం బాష్పగత ప్యూరాక్కృత పదార్థంబుల్ దగన్బ్రాయుని
వ్వాణీశాం దానగ సిక్కృతి శ్వరునకై శ్వర్యాదయంబానిగ్మయుల్॥

చ॥ నెలతనానికేనవద్యాయి గణింపద చేతనమయ్యనామతిఁ
కెలనని సుందనంజనతేగా బలువాగ్రసవృష్టిమయుంచని
చ్చలుకెరవాదనంబునన్నె కేల బిదుంగ దెయుంచవెలగు
బ్బలదమవెచ్చ పాడ్మనగు పలుకవెలంది కృతీశు బ్రోవుతన్॥

మ॥ శ్రుతియం నష్టమగాదె భామపతి వెంరూపింపనర్థాంగివే
టు తదివెయొత్తి కెరకై గాదెదిఋనంటుం మటుట కీనాదియెం
కై తుమ ప్రాధాన్యము గంబున కేపోరాటంబు మాన్పింబ త

[illegible] గూడి రమించు [illegible] ॥

మ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

ఉ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

మ. విభు కార్యంబు శిరంబు [illegible]

విభు కార్యంబు [illegible]

[illegible] కార్యంబు [illegible]

విభు [illegible] ॥

శా॥ ఏ భాగ్యోదయము [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

చ॥ హరి హర [illegible]

[illegible]

[illegible]

శ్రీ పురమధ్యవర్తి యశ్వదేటు కృత పుణ్యని సాధ్య వేంకటగోపైదక్॥

చ: పతకవంబ జివ్వి మింటగ నంపట్టెడు చంద్రుడు జూడుడెంతమ ఖ్యా

పతికనిజంబు దెల్పుమరి పొగ్డమింగా నెంచరించె దరిశనేం

ద్రుతమంచి తెచ్చి తెసతియయు దాసి ఉదుట సాసం విలాసం తెంచి దా

సులమలమాను విశ్వనంబున విశుద్ధ కేవి విద్వసె ప్పుద్ధ లాందగక్॥

తే: భారవిచారమురారి మందయాదాది కేవింద్ర వరుల నుపమానిత

ప్రారంభుల నవ్యక్తికృతి పారంభుడస్తై దలంతున నురాగమున నక్॥

గీ. భారతాపర్యాయము తెనుగుపరచ నట్టు నన్నపార్యుని తిక్కనెఱ్ఱదలను

తరుసరామాయణము భాగవతము తెనుగుసలుపు భాస్కర పోతరాఖ్యుల నుతింతు॥

ఉ. ఏమహానీయమూర్తి భజింపుత్రిశంకు గురుప్రశాఖ సూ

త్రాముపదంబునందని విపిధాత కమారుస్వ జించెనే యంత శో

ద్రామునుడు శిష్యజేసుకొనె తారకనామునిరాముసే గుణా

స్తోమములు గుండెట్టె శికనదోషు భజించెదగోత్రవృద్ధికై॥

సీ॥ ద్వైర్వధురన్యని సూరపారద్వస నువెతకౌర్యపప్పుపి తామంవాల ముదిభజింతు

ని షాగవిట్టుసమోష్టకృష్ణ ఖ్యాతమం మువ్వి తాకుమాలనె నన్నదిదలంతు

మాంధవము మనద్వపద్దిని బందుమజ్జ్న కంగాలి శ్వరులవిను విజేము

కపిగోత్రకలశాద్ధి కేలగ్గారమి ఋద్దదం న్నాతా కంపాల న్సింహాలకూన్సనెంతు

గీ॥ వారివారివ ధర్మంటు లవ నెన్నతెంతు ప్రాకృతాని న మన్న సకవేంద్ర పదవినిప్పి

న టు కొన్ని టుపెంకట మాయ్యని నుతింతు పాల్జున నుజేయుచు త్రీనిమాసార్యనెంతు

వ. కవిరాజులకుచిమ త్రైయుల వృగద సంపదాది జనులనరయుట కుపదా

దివిసర్జనమని తావికే ప్రలంవెలయించి కేంకే వికనిదికసింపం॥

౩. చేకొని జానపదావవిమూకెలోనగి దానుచుపెరవ సూవర్ణముల౦

బైకొని కేంకే విపిపి వికెకొనెదలాత్రిపంలు జిదుపానుగుప్తపునగ॥

౪. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబునర శిష్టకవిగురుజన వందనంబు నాని

కృష్ణకవి జనహేళనంబునుగావించి యేనెద్దియోని గాయుం రెం నేగ దివ్య

రాష్ట్రంబగు వమహాత్మ్యంబుతెనుంగు జేయుచు వనకేబు గారుజ నానివారుంబు

నకార్తికేమహాత్మ్యంబుతెనిగించి తెయునన్నిపవయుంబును.

సీ॥ సజ్జనసంస్తుత్యసత్యవాబాహారిశ్చంద్రుండు చేకృద్రుండు సంధ్యకుశేద్రి

నషిలప్రరాణోవి హాసకేధాప్రార్థకేర్ణుండు కేర్ణుండు దీర్ఘమువంపు

దీనిజనావనదీక్షాను గుణకృపాజనపేంుడు జనకేంుడుగింపపుననీ

పరిపంథిబలగర్వప్రరవేంరు భూధరధర్ణుండు ధర్ణుండు ధర్మ్నగరము

గీ. నటులపూరంకొండపలున్నయుకొబ్ధివ్వయరాబ్ధి నికేంతుండుగురుండుపంకొవుబ్ధిననుు

సద్గుణావెలనన్నంగ నలరుచుండు మహాతపుణాగావియరాడిహానీవల్లవేపె జిల॥

ఉ. వూనధర్మండువేంరు నగ పూన దనుండుగ విదోధి రాద్వప్ప

ధ్యానఫలం నుండు న్యపాల కొర్న్నసంధాన పరుండు నితగ్గసువి

దానపరుండు నరుండు చేవలంబాన వశాస్త్రిదృఢయున

యవాదేప మంత్రి విభుండు మూడగన్॥

సీ॥ మువుపలు వారసంకేవిమలయునయర్థాయికొగ్రవాలోకేదేసనలరుదూండు

శబ్దరూధిత్రయుచయు పమున్జనకేంద్రైశాబ్ది శ్లోకవంకేసంపసిఫ

చిత్రగుప్తా న్వయధుహాయుజిసింధుమేమదబాంధ వ్యలుబాంధవ్యము ధనవమ

శ్రీ వులు మహిమలు ఘనతో శోభిల్లెం బని యుత సాది యరా మహాత్మ్య
శిష్యుడు కొల్లల కు నుంచు॥

క. నవ జానకి పవనా పార్థుంనకు రంగా లబ్ధ మౌరికి వివాహ్యంబు నో
ధ్ర నవకొ శివాశ్వయాంబు జదన కరుణెంక టకవీంద్రు దెప్పింబున్నపటన్॥

క. బహ్మైన చి ఉన్నదే నెంఱు లాలుకి గనిటు లంబు పి విజనోత్తమ కృతులన్
గల్గనటే ని పాపరాధికే ఫలము లదియుం బోకు నెంసు పర మంత్రితన్॥

సీ. అని పలుంచి సీమగ్రాహ్య పారహార పారకె ర్జార వీ టుంకొదార మురగవార
ది వ్యాంబ రాదిస వ్యారకె లన నను మను దంబంద జేయు మన్న నవలు నందు॥

వ. అని దలంచి ప్రారంభించిన కృతి రచ్నంబునకేల నె జ్ఞానా కారణంబులు
ఏ ద్వాంశావ వారంబుగ బ్రవరించెద.

ఉ. ఉండు ఘుమం బి బండు న పదెూజమహా వార్యజా వీటులోపలన్
మందె ది వుం ప్వాలంద బలు రయుక్తైపరుండు పరోపకారకే
ఖ్యాండు సముండు నంది న బుధుండు వినిర్జిత శాస్త్ర ప్రాండు వాం
దార్యుండ ను చిత్రగుప్త నుల నుం జరు దాన్త్ర చరంబులీస త్రైయన్॥

శా. ఆ మార్కొండ నం చిత్రగుప్తుడు సుభద్రా ద్యష్టి వీక్షింపరు
గ్రామ ప్రోద్యత్ప్రజ్ఞ బూనె నుర్విని జగం నావ్య ధంబు సుంచోరుద
శ్యామన్ వీక్షణ జేసి లబ్ధ వరుడై దైన నెుంది నప్రోద్యత శ్రీ
శ్రీ మించన్ ప్రరుషోత్తమ కృష్ణ న వసించె సాటు లెన్నే టులేన్॥

తే: మార్కండే యుం బనువు పద్దారు నం టుం వంత న దేంన్నెత సార నంద్రై
జెరు సం పారిసా మంబు లు మా రాయండ సు చిత్రగుప్తమండ సుదెప్పడున్॥

కం॥ ఆ మహారాజ్ఞుండును స్వప్నమయిలోని మనసుని భుంసరన్నణ్ ర్ణు లెని యన్యపాయం
స్త్రీ మంచెంపను గంగ గన్నెని వామెలక్రని సంపసి వ్యాధయు హెత్తంగన్॥

మ. పనివారకన్నమయి మెంచ త తక్రడ ఒయి స్వర్ణంబె ర్పడంబె ప్పిఖా
ప్రిని స్వప్నకన్యని జూడమేల నంఛుసర్ప్ల ధ్రిమెగణించంగ నా
వినిసి పప్నంబున గన్నెఖామల పవిన్ నిక్షింపగాంచ్గించి స
ర్వసమ్మపగ్రామంగాలన్ గనంగొను నుచారి రప్ప్రేన్నిరాం జేక్ర్పుడన్॥
జనిచన్॥

చ॥ గనంగొనె స్వప్నమందు మనసుగాంచిన మేటి నింపదానొ ష్ముప
యని శరదింధుమండలమొయిగప వారిసమానగ్రజా
లని కేవలోని కేపాయని వి యుప్పప్పయుండు దివద్దమాసయుం
ప్రకామదరేంద్ర(శ్రీ) విజయరామ నరేంద్ర(స్) సురేంద్ర(స్) స్విచ్ఛం॥

తే. సరదామారగ నిన్నభుంస రదాఖుండఁగు చుసుకెవిజనులసేవకొర్త
స్వారవెంతెరెత్యుని నినే స్వారమమి కొల్లామ పన్ని వాన నాజే సెన్॥

ఉ. నేసి ఒయి దుగోప్పిభర్తనె డజేసి దౌయి నే ప్పదుభాంధ వాళిమెూ
నేసి యయిదు దెవ ప్పాజ పతి నేసి పఒయి తెని నావి వాసి మెప్పదున్
జే ఒయి దులాయియుంటు విభుచెంత నెగాని యయిమారు కొందప
టూ్ర యయి కిసానవి భాగె నుజ నప్పవనే యయి మంగుగుళ్ళాడ్డవ్యమెకేవా॥

క. ఆ భాగెంచు మహారాజ్ఞుండు యశ్రీ భాసలు గనిరి మను జనేకులసమ వి
ద్యాభాసుర లనంకెమలా ప్రాబులననింరవిక్ వృద్ధనూద్ధి సాధ్యులనెలరన్॥

కే. నేరవెళ్ళరుగ వ్రి నీస రిరాదవగ్లమం(మ్మ) వెంద రార వెల్లసుజన్

[illegible]

శ్లో॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

క. [illegible]

[illegible]

వ. [illegible]

[illegible]

సీ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

శా. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

వ. [illegible]

భాసురుని౯ సంప్రాజిత భూసురుని న మాత్యులలో కెప్పుంగ ప్పనెలమి౯॥

క. శ్రీ మన్నేరంగి పుర ధామము డు శ్రీ గంగా రాజ ధరణీ నాధ

గ్రామణి దేవ మంత్రి నీయమని సామ్రాజ్యము మున జెందె శాశ్వత కీర్తి౯॥

సీ. అప్పాలి చ్చినయ పెల్లసై దయూర కేంటుం ఘన నాఘనుం డురయనె నా యం దాత

కొల్పయిచ్చియ యిచ్చు కొలది యిూ తే కేంన బవి దా న మెంద్రుడే పాయం దాత

వలచియర్ధి కొసంగి వానిచే దాన మెన్న గానన్న రా దేయయు తె గొప్ప దాత

ఫలము తూచి వెంసంగి బడయతె నల జడి బద్ధ నే మెంద్రుడుంప దాత్త దాత

వెలుకె పారకె వలచియు కొలచి యుడకె నలజడియం బడరనర్ధుల కెర్ధ పొంసగు

దాతల కెంతా దసమ తప్పాష్ట న భూవి మహిత గుణశాలి నేలసామాత్యమౌళి.

శా. కొలమెంరింగె ద్రిమ్మరుల నెకొరణా ప్తి తమ బూనదె ప్పుడు౯

బాలన సేయు దీన జన బాంధ వృద్ధ సుహృజ్జనా దశిం

నేల మరెంప్పు మెప్పు కెమి జెందుచు పొందుగ గంగరాజ భూ

పాలకె పోషిచె త నన పాయుడు నేల న మంత్రి యెంమి టర్॥

పెంపెరుగు కీడు మర చుం దావివి దేంధనం బు గా గమ దింతా

పాలన జేయుగ ణాఢ్యు నేలన మంత్రీశ్వరుంద నిందిము దెందుర్॥

క. బెలగామ న్వయ వారిధి వెలయు శుభలక్షణముల వెలయుట గనుగొం

చెల మింపొద్ద వరవెంను నుర౯ బలకిరి వారి ద్రోత్తి వెలయు పండితుల౯॥

సీ. వరుడు నేలన మంత్రి వరుడు ధీజిత దేవ గురుడు శ్రీ మేరంగి

పుర వరే శ్వ/న కేంన నమాత్యేశ్వరుండు కేంయుల బారి వ్వకొ ద్వేసెవా

మురశాసనుం గుడ ది కెప్పత స ప్తసంతానాదిస కార్యడంబు లవక్షిపా

దారవింద భజనాపరుం డార్త్త పరిరక్షణుండు విద్వద్వరుం డధికే
ధైర్యనిధి హాస్యదాస్యజుండు దాదాన్యదంచుదంచు చతుర్భాంశజుండు దేవే
అట్టి పతి నిట్టి సుతుని బడయ నెట్లో నోచెనొ వలెనో నెట్లవాల్లట్టి వనిబుధులు
గొనియాడ నలరారు పద్మనాంబ॥

సీ॥ శ్రీశివ సర్వజ్ఞ వంశ్య శుద్ధ స్వర పాద భజనాపరుండు శోభావరుండు
చంద్రశేఖర మహాభూని దేవమంత్రీశుని నీతిచే కొని మహాఖ్యాతిగాంచి
తత్పరీక్షించుటను వృద్ధపతి సేల విద్యమయుండు వినిశ్చిత హోమమంచుండు
శ్రీమజ్జగన్నాధ నృప చంద్రుడే మంత్రి చంద్రుని సవిస్తాని స్సంశయము మతి
దానమాన గుణాశికుండు ధ్యానవేంఘు నందు మాన్యోండకుల వెంపొందుచుండు
సుదిక్షజె సెనె వాడు బాడమి విశేషము హేచన నట్టి యారయు మంత్రిజయంబుగాంచు॥

ఆ॥ కాదనెడిట్టి పాటి నృపకార్యమెు నర్చ నంగా నిదేదనం
దాదర వెంపొన ద్ధిజన సాభి మమంబులా నర్చగా నిసంతే
నేద వెంనర్చగా నిరి ఫృ వెంశ నమన్నసహింప డెప్పుడే
యారాదె యమంత్రి చంద్రున కేమనాది మమర్త్యులు సాటియవ్వరే॥

సీ॥ తననేలుచున్న భూజనపులర్ధి నెంసంగగొనదు గోనట్టిదుర్జనుల నదుసు
తనపటుత్రమిద్ధనే తకునెంప్పిడెప్పుడు పవిత్రభాంతె దివారి పరిభవించు
తనుజెందు శరణార్ధి జనుల రక్షిణజేయు రక్షించనట్టి దుర్వారులదిట్టు
తనుపేదు కేవ్పుల కర్ధంబులిత్తురని చ్ఛని వృద్ధేకుండదన వారినే వగెంచు
తనకు భోషకుల నిజగన్నాధరాజు మెచ్చనాప్తముగవ వట్టి మరచినట్టి
సుద్గుణప్ప్రలమెంచుకలోకవంద జేయు జగతి నాదేయు మంత్రికి సాటిగలరే॥

సీ॥ సహజదయాఘని శేషచర్లన్వయ క్షీరపారావార శీతలఘృణి

సకలభాషాజ్ఞానశాలి విపన్నాంబుజ తేవిప శూలి గుణాలవాలు

దమిత ఖాంసుర జాలు దగు జగన్నాధ రాణ్మాశిరేయ మంత్రిప్రజాల నిష్ఠ

రాజ్యభరంబిడి ప్రాజ్ఞుడై దనరారు నేప్రణాసీలుని ప్రాపు నేమునన

వెంకటకవీశ్వరుడు శిరి వెలయుచుండు సప్తసంతానములు నిప్పజగతి

మార్గాంతర
నెప్పుడట్టి ఘనుని మార్గము తానవ్వ పాఠము నాదె నావంతు కుల్లసంగ దుంగనల విమలనూనె.

తే. శ్రీమయుంగ మనిరాఘవ కృష్ణ మరువాతరయగంబు నందునందరయశో దాష

బూతముండు కెవిరయ గుణమైన నాదగ తినాదయా ఖర్వద్రైవారిబట్టుగ॥

తే. వెంకటకవికైన సుశాతంకె వయగాగ్రామ వెయుకె టుంధరరసౌశ్వపా

సంకెవి తెంధ్వయమై రమన షంకెవి తెకెలరు నాదెరయా వమాతృద్దిలగ॥

తే. ఆ రామపుల్లలు వేడపవయ లూరుసని ధువెన్నియేని యశొ ర్వస్తులప్పి

పేరుకొని నిత్య నవ్ప భశి రయారాయుననల రునాదె యూరూతృద్దిలగ॥

తే. ఆదిపృట్టుప ఖూనికెవైం ద్విశీ రుభవవమునందు విదర్శ్ళె శుపట్టు వమాద

వదివిర ఖవనంబు దవెలగా వంపంశ ములకనప్పుము యుసంగబుట్టెనయ్యాదిలట్టి

తే. శేషాద్రి శాంశసవుసవు జూతుండగునాదయా ఖగసజాగ్రణిసం

ప్రతివరియుంచి త్రిజగ భ్యాతిం దనరాదెనప్పమాంబ రుధరలో॥

తే. పతిపాదసేవచేయుంగ తిశైవంచె డుగదయు రొంతుడటులప్పుం

సతులకేల ధర్మంబెరిగి చతివలు గుణయుక్తినప్పమాంబకెసమవేం॥

సీ॥ భర్తానునునుత వృతి భానుకేంవతెనంబు బలుబురిన యుట్లుపరిడవిల్లు

పతిసేవసేయటె సతికె ధర్మంబంచు ననునున్నసరణి దానునుఘటియూ

వరం విహెూకల హెూంప హెూమూక్షైకె గ్గంచుదె ఋష్ఫ్రదె ప్పరిణి కెలకెవడదు

లూ వియుంటు వసింప నావిశె దగ దంచు జై ష్పుజై ప్పిన వరూతి దేరదవటు

కెంగ నలమి సన్నిహెూక యూజెం స్పూవ సంచు పంథి వజ సంబులె సన్నంగ బరిథ విల్లు

నాది యూ వరూ త్నైవ ర్మ్గైన ర్థాంగ లక్ష్మి జ్వై గుణాసె వయుష్పరూం బాల రూపు॥

కే॥ ధ్యేయ ము దాది యం మంత్రి యం ప్రయం సెయుగు నష్పమాం బ ప్రియు ముం దంగా

నాయు ష్యంతయు రాజ్య త్రియు లం సుతుల గని వెం శ్రీరామ కృపక్॥

ఉ॥ ఆదెయం మంత్రి చంద్రు సు తులందరం సర్వ గుణాభి రాము లం

దాదె దం ష్ట్రు వ్వ దార్జి వ గుణాస్పదం ఊర్జి వ గుణాస్పదం డూ

ర్జి తు డ శ్చ శాంత్రి ప ద్దాదివ భక్తి పూర్ణుడు మహాంన తు డా

మహావి యం కీర్తి మెం రాదివ రాపు మూర్తి గొని యూడగ శక్త్రిమె ప ద్నాగ్వతులక్॥

కే॥ ప్రట్టిన వంశ యయు లగ్న ము గట్టి వ సంబర యుగట్టి కొర్త్రాంతి మువె

వ ట్టాభి రామ యం సు చంం బె ట్టి రిపర వ ని జూచి ప్రియం ము బరంగక్॥

కే. ఆవ నిపవర్ణు టు బుట్టెం చె వారి భూ పాంశి జుండు శృంగార గుణా

స్త్రీ ము డు జ గ్న న్నయం నక్ ఖూ వ ల వయున గలరె యం వని బారి వినజ నవయక్॥

కే. బలరామ మూర్తి నివం వారి బ లరా వం సూర్తి నె గు చు బలు వంన కెదిపిక్

భ శి రాయం ని కె ప్రాణె నన్న గ బలరామ భ్రాత్య ము దాదిప కెం ప్రభ వింపెక్॥

కే ఆదెయం మంత్రి త నూజులు శ్రీదేవి కె స మిసెసాయిస యుందగు వాజా

రా దాన ఘం లా ధర్మ కిం లాద్వై వ వెం రుంగు వారి ద్తైన ట్టుడక్॥

ఉ॥తే. ఫ తిసె డ బా యం దీప డ తి భక్తు సెం స మ్మ డ మ్మ ఘు టుం చుం నీ

యు వి ఫ రాసం గు ణ్యా వం తె తైం వ గునీ స తి యు వ్వ ధూ టు సం

వ్యాపితవిహారం చేసి స్వామినేని మారాలు నేమాదనే బాంధవాళిసం
నిర్మమలానరంను రాదేయమ మసూభవలం సుగుణాభిరామలు॥

షష్ట్యాం తాలు॥ పెమంవిధ గుణాపైభవ పావన చారిత్ర్యనమ సంపందిత జనసం
భావిత గోత్ర్యన తెవి మసుధా చరమిం వ్సిమిలు సేనెల విలభీమనిత్యనకేన్॥

కం॥ వందారుబృందమందిర వందారునకేలప బవ మార మాధవపత్రి
కేందారివింద శౌరద కేందోర మగోంలు కిరికేందారు గనేన్॥

కం॥ ధీరంనకేం పార్థిసమం గంభీరునకే విహాష్మైనే భీరునసుమధా
ధారునకేం ధర్మమార్గ విహారునకేన్ కే మంద్రమునమ దయానాంనసేన్॥

కం॥ మంరంగ ఫ్రిరనాంయనే భీరాదినగకే యాస్మిలబ్ధ భూయుష్ట దన
శ్రీరంజి తగే మానకేం॥

గీ॥ శ్రీమహా విండు మరాదేంగ నామునసేల సనామనాంధ్ర నామదనసవి
విగ్రామంణ్వాతి గమమేమె ద్ధామంనసేల సుకీర్తిసుధా ధామునకేం॥

మ॥ ఆఖ్యాదయు షరంపరాభ వృద్ధిగాంరచింపం బూనినకీర్తిగమహా
త్యంబునకేకే ధాత్రీమంచెఘ్న దనిన్నైవి శౌరణ్యపాసులగు నేంనసా
దులాకేట్లు సుఖాపవిష్ణుత్వై సూమం ప్రాజింవి యుష్ణనితి.

[illegible] లక్ష్మీపరసచ్చరిత్రమ ప్రసిద్ధముత్తై గనుప ఘ్నసర్వగానావశిధర్మ
ముల్. న్రపదుం దంచిత సత్రూప నింటనంమలాలి॥

కం॥ కార్తిగమహాత్మ్యముజ స. దవర్తనసు తవి సుటతెదుమత ద్రుధిలనుంత
తర్తృవ్వధర్మముఘుసంఫ్రార్తిగ భాషింపునీ కేయ్యెదెదనమున్

కం॥ ఆవినవినవిధినిటు నిమెంత నియమాలకేంబులెఅ తరియుంచులునే

న సంపంచి దదాని తవిగాఢ్యన నీ సమద్వైన ద్వైష్టఫ్యుడు తేదే సమాం॥

ఉ॥ భక్తియుమయుక్తిని ష్ఠునిడుం ఫ్యరొహ్యఫ్య తీర్థములుంత నారిస

ద్వైక్తిమయహ్వాస్త్రకార్తికే కే ధాశత భాగము బోయునేజగ

ద్వైద్వైక్తిమయ ద్వైస తీర్థములు పాగమ లందునని నవ్వకార్తికే

ప్రోక్త కీంవా తి ష్ఠ్ర్యవెంకె ప్రకే త సం - నిశే కెరిస్త్రాకే మేంఘరంబుగదా॥

కే॥ నరుడే ఫ్యాద్యాంబిందుంకకేధివే య్యుష్య దలచి కార్తికంబు నభక్తి

స్వరణాంశ్చయు జయమేనాంతమది గురు తంగ నన్మైతంఫలంబు గుర్వ్యానిచెలిహ॥

కే॥ కృత యుగ మయయుగ మనందున శ్రుతుల యందు సామాగ వంబు సురలందు (రసా)

పవి గంగ తీర్థములనగునగవి దగుమాన సములకార్తికంబు మనియ్యా॥

కే॥ ఇకం యల నయమేత శాఖ్యర్తికే సువ్రతమెవ్వ దాంచరింప దోసతపుట్లు

ర్వకృతాధికేసు క్రమతవినాశకే మెమయకం తేదు తేదు సందింగు మెందుగ॥

వ॥ అనిన విని నారదుండి ట్లనియెం.

గీ॥ ఇన ఘం కార్తికే మాసవ్రతాదియిందిపెంద్ద్వాదగినదియెంది విశేష దానమేది

కర్తవ్యమేదే ప్రసిద్ధి ఫలాజదీన కండ్యాపనం చేదితె వినయబలుకుం॥

వ॥ అనిన విరించి యిట్లనియెం.

సీ॥ సురమునియయాజ్ఞ్వబ శుద్ధ దశమ్యాది కార్తీక పౌర్ణమి వేడుకయుగాక

వ్రతమెయు నక్షవతైక్ ములాసంత్ర్యమంబాది వృద్ధికంబం దుబాచరింప వలయు

నపమానిలాహార దప్పుచు స్వహస్త్యాలాప మొనరించ సంతతప్పమయిగనెనరక్ష

పారికెప్రతి ద్వాదశాస్త్రి జపియించి దామోదర జగత్ప్రధాన దేవదేవ

కేసుత యవ్వాంతదేవదేవ వనరకేపార భూమి భారసంహారణా వికుల

శ్రీతికార్తికె నిర్మలవ్రతంబుగా వింటిమి విఘ్నసంఘము బరాంప॥

కం॥ హరినివేదిత ప్రసాదోత్కర పటు నవీన నిద్ర ఉసుమ మమ్ము కైదవెటి నీ
శ్వరరత దానసాదుబుద్ధి రతంగ తింజేసి ఎనుగార్థవ్యస్వంత్రంచి దుర్॥

సీ॥ మహిత భంగి నానవంన మునగావించి శ్రీధరుని చెంతనైన వంలసెంతనైన
భక్తితోండ నాకాశదీపంబు నిలపెట్టెనను శాస్త్రనిర్ణయము నంగ॥

ఉ॥ గేహసభాద్వారన వృత్వవిప్రుడు కీర్తనముల్ విజితమైక ఘోషములుల్
ఉత్సాహల మంత నిండగ వపోధన వక్త్రవిభాసిల యిచ్చల క్షే
క్షేత్ర రంజో శవమం త్రమునజపింపు ప్రచుర నేగ తికార్తిపవతం
మాతత భక్తిజేసి నవధనవా మ్ముడు మోక్షము గాంచుట తాపసా॥

ఉ॥ స్నానము కేర్ణమయాలమని బాల స్పతన్నవ చించె గంపనన్
స్నానము చేసె దరుస జ్జనులందరు నిత్యకర్మముల్
స్నానము నిత్యమున్ జగము జాలని మానవులారమంసముల్
స్నానములాచరింప వెలె నారద శారద నారద దృపెన్॥

వ॥ అనియెంద్వయము సావధానచిత్తుండవయ్యెనను.

సీ॥ ఆమిత రత్నై శాఖమమహాము నుబాత స్నానసవబన్ జగద్వితమును
స్నానము జేయుమనెను కార్తికెమందుర్॥

తే॥ జలజాస్త్రనిషాడవ్రమెను దలునా ఘ్నుఘాదిచయుమండె దగు గోస్త్రాంశ
దుల తీర్థంబులనప్పుడు వయులగని వారని శపించి పోజుటు దివెన్॥

తే॥ ప్రాత స్నానములుమటు నెంజూతా తాణ్ణుండుం డజేయుటనా నవరంగ్రా
దివ్యతవంగు వందినదే హాంబాత తపరిశుద్ధ మొంటనె వుర వులనేంద్రా॥

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

తే॥ [illegible]

[illegible]

తే॥ [illegible]

[illegible]

శా॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

తే॥ [illegible]

[illegible]

తే॥ [illegible]

[illegible]

తే॥ [illegible]

[illegible]

కం॥ ధీయుతు మండగు శివబవినారాయణాభ్యుదితేరుంగ వడితథదర్థ్యాంబుమునో ।
కాయుయుంట వికాంయుడుదుషాడ్రుయుడు పంచు కొనిరుబష్టుగడి నుసన్నతగతిన్ ॥

మ॥ అలఘు వ్యాకేంల చిత్త వబ్జునని ఘోరరణ్యామంధ్యాంబునన్
వెంలగన్ బెబ్బువివస్త్రముంచెరచి దానింబట్టు బన్నైంచి వా
రలకేంన్ మాహ్వవధ్రాతిదోషమ్యున సర్వాన్వమ్యూబూజాదడగా
తాలగం వ్యార్థవబూనిమార్గగ ఘృగాడవే ద్యంచి జే భింబగన్ ।

సీ॥ కేడుబెతిదంప్పైన పిడువకేడ్రుయుయువిాంద బడుమ దుర్గారణాంబుబడిసిపాలు
ముగురంపిబాలు చక్రవ్వముంగాంచి సరయూసరయూవయూతికే వరుపాశ్రయుంచి
వెంల గుచూరి వంనేత్రములకు శేవల వరుస్వాయుదావానలసరణి పక్షేకండమోలు
ఘలాదిబృందంబు భాసురానల తివృలూరి హాపిందంబు భంగెలవివ ~~సతయు~~
సరయూజలంబున కేబుషవిషము సరణి ద్రోచి సహి? మువసడిగ స్టు
పిపాంసల నయుంబు గుందిం పపట్టువి డుఫ్యతేని దుంభాత్తివారుపర్తిం్చు వయులో॥

కం॥ మమ నుసరయుప్రలూరిమ ద్ధిరమని కౌర్తికే క్షార్తికేవయున వంద దుమునిగెమరయూరి
వినుతి స్తిక్తపలూరిదకవ సఘుపి బూచ ముఖల బడిసవి ప్రాం క్న్యుమత్తా ॥

గీ॥ రయు మిపరబ్రోభ్రుము మ వయునిత్త్రరిన నుడుమా యుమాయుకేవేవగవేం ~~బడిమాపిన~~
బవిమాపిన ముగ్గులుడమిదాస్యేర్వముననిరెంమయు నేంద్రా ॥

కం॥ మారెవ్వరోదెబ్బుడు వెూభూరిభయుపిబాచకేంపముఖ బాపదన్
నారలాధిన విన వినివాదా ~~భ~~ బుషి మోపవిద్రాానంద మునవన్ ॥

మ॥ డియుమహా నంభావవేంయుశివబ్బకే వనూభక్త్యులు మహాకాయూవి
కాయుడు షాడ్రుయు నామదే యుంబులుగ లవాంకయున జ్జనద్వేషిణి

భాషణా భూషణా భూషితములమై వారంగనా భంగానంగ సంగ
సంగర రంగ ప్రసంగ చమత్కార విపరీత ప్రౌఢులమై విశేషించి మాత్స
ర్య ద్వేషాల మీఱ నిస్సందానంలపై వీతద్రువతో శత్రువులపై వ్యాధ వృత్తిం
బూని చరింపుచుండెద రాత నిష్ఠా తపోబలంబున నీ వెవ్వ తిరంబొందిపెరా
చంబులమై బహువత్సరంబులు లాభ పాపైనసగోచరంబులుగాని
దుఃఖంబుల ననుభవింపుచుండుటమి ద్రైవవశంబున నిప్పుడు నాపత్రి
త్రిపటూరిదక బిందువులు మాపై బడుటవలన పూర్వజన్మ వాసనల
న్నిండి మా మమ్మ్యక రుణాకటాక్ష వీక్షణంబుల నుంగాని రక్షింపు రక్షిం
పుమని వేడుకొని నపిశాచములకు గతి గలుగు సులభోపాయంబు
చింతించి కార్తీక మాసంబునందు నా నవస్నానంబు గావించు దినంబుల
లోని మూడు దివసంబుల ఫలంబు ధారబోసిన తక్షణంబ॥

౬॥ భూరి పిశాచ రూపములు బోయి మనోహర దివ్యమూర్తులై
పోరకరీటకుండలము హారల భూషణ భూషితాంగులై
శారద నీరద ప్రతిమ మానవిమానమవారిక్కుమ లుం
పారలు గాంచి ప్రస్తుతికేసుర నాంతకు ప్రోలికి బోయిరు రుసనితిగ॥

౭॥ గాన కార్తీక మాస స్నానంబు ధర్మంబుపై గడ నేరద పానీ
మేనే టుక్కైనను వ్వనిన్నైనం పాపసంత్రు ప్పూజ తాత్రి సంతేంత్రో॥

౮॥ దెవ్వడు కార్తీక త్రింశః తిథుల నిచ్చదే వతల్లవి నవదే వ పాపని
కేశవ ప్రముఖామరేశ చమత్కారింశ తిః ప్రస్ఫుర ద్వాసుదేవమహా
పంచ మూర్తులు శక్తి
వ్వాదశ ముప్పది దాన ములు లక్ష్మి మాతే జగిల్లు

దామోదరుని భక్తి దనర మనంబున స్మరించి స్నాన జపాదులు సలిపి మరియు
దాన మగ్రజాలకుం దగ జేయుమని రతంబు దానంబు తెలిసి తత్పూర్ణ ఫలమెవ్వని
గావున దాన సమానమైన దరయగలుగదుల ఘువ(త్ర)యంబు నందు॥

క॥ విను మఖిల మాసముల భక్తిని దానము సన్నిధి నిచ్చే వలమ
శ్రైనము కార్తికమున దానంబొసంగిన నంత ఫలము లొసగు మునీంద్రా॥

గీ॥ పత్రమైన సంసమమైన ఫలములైన వారిదైన సమ్మోదిమి కారణమైన
సెరుకు గాళ్లు పెల్లంబు పెరుగు పాలు నెయ్యిదైనను విప్రుల కిడగవలయు॥

సీ॥ పాద్ధి మిఘ్ను వశోశ్యపాత్రయం విధియుల తప్పనవేంత వేంపు పాత్రయయి త్రశీయు
శిలగలు బియ్యంబు చవివి ఖర్జూర ఫలములు పంచి మిఠాయి మహారమదిమైన
గుడ శయ్యతాథకం బాసగిన వప్పు మ్యదారిద్ర్యంబు తెల్లబాయయు
షష్టి సాదగ రునసు సప్త మగంధ వంష్ఠ మిసకె వకె ఘునసార మవనిసురల
కతి భక్తితం కేమ నుం సుమమయు నవ మివ నెంసగ వతె దశమిమవ్వ గ మదంబు దధిశయ
రాశి జాన నెంసంగ వలనుగోరాచనబు ద్వాదశిని శంఖ వెయుసంగ వలె మునీంద్ర॥

తే॥ శలశంబు త్రయోదశి భాసిలు మోత్తి కములు చతుర్దశి పోర్ణమికి
వల దామోదరు ప్రతిమయు వాలగని సద్భక్తి ద్విజవతుల కొసగవలెన్॥

తే॥ ప్రథమ దినాది త్రింశత్ తిథుల కెంకె త్తవ్య ములు విదించె ద ప్రతిప
తిథియందున ఫ్రాపావ ఖలధికె మగానెంసగవలయు నవనిసురులకున్॥

సీ॥ విదితంపాయశ శీవంపాల్తదియు చవితి పటంబు పంచమియందు నొసగ పసుపుష్టి
ఫ్రుట్టుపటంబు సప్తమి ఘృతంబు ష్టమిని గుడతిలక్ బియ్యమెయిగాని
నవమి దశమి గోదు కయు శ్రీధరు దినంబున గోపిచంద నంబును దుగ్ధ సహిత॥

కాంస్యపాత్ర ద్వాదశి నాడు పంచదారయయు గూర్చి తేనెతో పదిదివసమందు
వేగు చతుర్దశి యమ్ము ద్ధయయు క్షేత్రమునకు తామ్రపాత్ర నిడవలె నవమవ సప్తైత్రు కావి
దేవతల నందలంచి భక్తి ఫ్రార్ణ దైవ్య షోడశవర్గ మెను నరింప్స నగు మునీంద్ర॥

కం॥ ~~ఈ~~ విధమున కార్తికమున నీ వాతెన్ నెల దినంబు లేర్పపరచె ~~...~~
గొరవ ఖలు కార్తికవ్రతి గావలె గాకుండ నమ్మము క్తిగలుగ దటంచున్॥

కం॥ అనఘా షష్ఠలయున విప్పుల కెనుమంతి నవర షష్ఠ కాంచ నాదుల లోసగు చెవె
మయని వర కార్తిక మాసంబున కర్తవ్యము గు ఫ్రణామ్య మయాలంబుగుటన్॥

గీ॥ సాధ్య(ము)నదక్షిణాంబు రత్నా న్నితవమున భర్న పాత్రంబు పాత్రంబు తాంబూలఫల యమునంబు
శరల రాఫ్రాంప యయు వత వయు పాయస ఘనము మహా షష్ఠలకు ద్విజేంద్రులకెడు మయ తగ మునీంద్ర॥

కం॥ ధన హీనుండయిన మనుజుండ నఘా కార్తికమున నధరామఖం
రున కు భక్తిని కాంక్ష పాత్రి పాయసము నిడ వలయు ముఖసిన భక్తిన్॥

గీ॥ ఇతి కులోత్తమ కార్తికమందు పాయసము సాన్న దానంబు జేయుకు నవ్వెట్టువాని
కెప్పుడు సుఖంబు భోగ భాగ్యంబులనగు సంతతిలక్షణ కేందుడు నిస్సందియుండు॥

మ॥ మును రుద్రాదులు వేసు లుంజని సంధాంభోరాసి మధ్యంబునన్
సనకాదుల్ వీగరు దొదులుం గొలువ గన్నె వ్యాకేళి తిం భోగి కాం
చన చేలుని కేశరు కాంల వారు నత శే శాస్త్రమార్బ నే లుం జగ ద్వా
ఉంద్రె తన్వి విష్ణాలంగాంచి కేరమువ పాలంమునన్ గూర్పుమన్॥

గీ॥ ద్వాందశి దర హా తుండ వశిల భక్తిప్రసన్నుడు ఫనే ప్ర ఖుం వన మందద్వా
త్రేష్ఠి నీ భక్తుల మయగా నర్పద విర్పదుర్లభంబగు మోక్షంబు ప్రాప్తిదెప్పు॥

కం॥ అమరుల మాంసులు వాని వి ధమునందిఖ్లని యెవె కార్తికమున తులాసం

ప్రేమం గుంత్రైరవిద గదానవము జేయలు ఘనుండు వముద మునర్గనుమున్కైర్॥

కం॥ వరుణౌ ములాస్త్రి ముత్తైనం పరమాన్నంబాస గుహయు ములు మాఘము నందుర్

బరగురధస్తృమి నిదుర్ష రకేనాశ్యాంద పలం విన్మ్న ఫలము౦ విగారున్॥

కం॥ ఈశ లీవి వచించి నిశాటూరా విదెలు దృశ్వాదవెల్గ్వనది వెయిదలు మలుగ

మృ్వరి వెమ్మెంద గధర్మములు సారద పరమాన్నమెయు సగినంబు ల్యామంగల్॥

కం॥ పరమాన్నము దానవమున నేర్ సరింయు గుధర్మంబు త్రిక్షవ సంయు లెయెంగుర్

పరికెం పగతె దుగాంవ్రన తరవెవె విను విసెయు త ధ్రర్మంబుర్॥

సీ॥ ఇందు మేయితి మాస మైరిగింతం స్నెవి రసె మంలా పల ధర్మసె ఫృ్యడనగ

సార్వభౌముడుం సర్వసదనములె గావించె సర్వధర్మార్థులా నస్తై సర్వదానములు

జేసె సత్కర్మములు జేసి హరిభక్తి ధర్మార్థులై తపస్ప్రార్థుడ త డు

కార్తికంబున శౌనకమున పాంయం స వెయిగి ప్రదము జే జేలకై నిదని నేతన

స్వర్గమున కేగియుముష్మ ధా వ్యాధలబాంది యెముకే సాత్మైన నూ డబ్బ నంన్న నేతన

తన శరీరంబు ఖండించె తినువు నుండె గల్టు నూడునిగను గానియుల్ల నిమెయు॥

వ॥ సకలలోకాదమ్మ్యక్షుండవగు నీ సాలోక్యంబు జెందియు నీచ జనుండు

నుంబాశ్రిత్తేక్ష్మధా వ్యాధలం బాశెందుటు భవదీయం మహామంబున నేవ కారంతే

గాదెయని మాయు మాలుంకె త సిన్గద్ధే సించి దాసాలా పాము నుండ॥

కం॥ ఈశ కరణౌ శోకవెయుందు మహిమాంను నిగని సురేంద్రుడి ట్లనె నృపకా

ర్తీకమున పాంయం సను ద్విజలోకులకు డమ్మై తివన్న లోభయుగల్గెన్॥

గీ॥ గాన కార్తికము నమాన వసాధనీపట్టు బ్రాహ్మణాలకే పాయసంబాసంబుజేవ వాన

సంప్రాప్తమగుననెనమను నూ దూరకవగని బలారి బవెర॥

క॥ ధూతాయూ నరపతి సంజాతుని కదకేగి పాయసము ద్విజులకు నీసం
ప్రీతముల కౌ కార్తికమునఁ బ్రీతి వెంబడి పుష్టి వందె దెల్పు మీాయన సవత దుఁ॥

క॥ చనిత తప్పప్పనిగని యింద్రుని వచనము దెప్పించగా వదుఁ బితరుల సెం
మనవమున దలంచి కార్తికమున పాయసము దిదెం విప్రతతికి పాయసము
పెట్టుపెట్టుకి రాజ్యాలు వదిస్సు గాంచె శాశ్వతి గతి పాయస దాన మెన్నగా దరమే నె॥

క॥ అని మిషమును విను ద్విజాః వినవింగ న కార్తికంబున విన యుంబు
బెనగాన నవ్వుపెట్టెది షుననుగు దాన వములు బోల గలవె దీనఁ॥

క॥ అన్నమున బుభ్యు లోకంబున్నంబున వృద్ధిఁ బొందుదురు దిరా
ప్పనవి ద్వన్న తపము ప్తెజీవుల నెన్నం జాప్రాణ బ్రామ మునివంహాశ్యేత్॥

సీ॥ దేవయాత్రవేల దీర్థంబుల వమనుంగుడల సకలప్రాజాల ముప్పుటిల్లురంబుగాదు
దప్పరగాదనిశ। దాన వరాచరించు మానవుల కెం॥

సీ॥ అన్నదానని మిత్తైయు వివాహ సంబుగలదది దెవ్వద కెల మాహార్తే
స ద్విజి త్తను దరాజ వరు దానే దుగలం దుతీర్థయాత్రాశక్తిది విరియు తదు
థిరణి లోక సర్వ తీర్థంబుల మునిగి గంగాస్నానె మెయిన రింపగాద లంచి
చనిచని ప్రుప్పి పాస లవీ తుజెంది విశాల ప్పురంబు వీక్షణా ముచేసి
యూకవి దాలంగ నీప్పురి నన్న మిడెది ఘనుడుగ లేదెయు ఘంచు తజనులునడుగ
స ద్విజే మదునే టుస్జ్ఞనుడుకెల టఘుంచు వచియింప తనిగె హానునకేరెను॥

౮ ఈగమని స ద్విజి ద్విజుని గవిగని స ద్విజే మెడి దురెగె ఖవిం
సాగివిప్రుకెట స పర్వ్యయమే గమిగా వించి వెు శ ఉమే యుని ము రింయుఁ॥
ఖూ మిసుర వర్యనీ వెు మాము కేయు జనన్నమె స ఖలంబ య్యెస ఖయప్రై రి

గలపితరులెల్లనీపదాబ్జాశ్రితులై దకె వయులుదే వవలునతెంతుంకెంబుగనిరి॥

క॥ శ్రీమంతేదియుష్టము గు భూర్జ్యము చెప్పుము దానిదెల్పమది రయుక్తముదే

వ మయంబుడు విప్రుడని శాస్త్రములు పెట్ట సంగావ్యసంధరావచర్ధవరాః

వ॥ అనిన విని సత్కర్మునకు సత్యాజిత్తుండిట్లనియె॥

గీ॥ స్వాగతాసనములు వచన మాధుర్యంబులను మానసంతృప్తి గలుగఁజేసి

తృప్తి గాననికి నీడకు గృహమేధి మాయాడుజగ మనులందు గుప్తుఁడు విప్రు॥

క॥ గృహమేధియాశ్రమంబుల మహిముడు పక్షిని గాలసమయమునఁ భాత్రి

రుహమాత్రయించు విధమున గృహపతి క్షేదిగింగుంగ్రాయుంతుగుపయుక్త

గీ॥ అన్నదానాది దానంబులాచరించి పాత్రగంగాంభఃగరుతాన్నెంగిక్క గాఢ

యంనిన విని సత్కర్ముడిట్లనియె గంగకేటుకేనవిధులగా పడగి యెన్కగాఁ॥

వ॥ అనిన విని సత్యాజిత్తుండిట్లనియె॥

కం॥ వేలుపాపన్నత్తైన వారికి గలుగదు గంగాభిషేక గరిమ గనుకనే

నిలయము వనని ల్వాని కేవని పవిర సత్యాజిత్తుచనియె భాగీరధికిన్॥

క॥ దరికేగి నచూచి గంగాభ్రు రిగానకే విస్మయంబ్రపసన్నత్తుండై,

దిరుగుచు స్నానము జేయుట కొంరకేంజులము వేసవే దిన్నెజూడుగుందుచుమ

గీ॥ సామమంత్రార్ధములనంద న్నదినిపొగడమూర్తివం మత్తై భూసురులు న్యస్తత్తే

కేము గృహముననకేగి సంప్రవిత్రభ్యక్తిరయు వనిగృహమునేఖజియుంప్రుసుయి

కీ॥ అన్నదానంబుకార్తికేయుండునెవ్వడాచరింపనెపతేత్పదమంబుంబు నా

బూనిలాకింబులపవిత్రములుగజేయునెనుగారుదునీకే నీసందాయియవేము

చు॥ అనవిని సత్కర్ముని గృహంబునకేగి నమస్కరించి మాం

తనమున భూసురుండు స్వవిధంబెఱింగించి మనంబులోపం

దనంపది నిందజేసుకొని తద్బ్రాహ్మణుండు భుజించి వానియు

జ్ఞనుంచని యేమికీర్తాప్పైన జాపార్వతిగాంచి మునితనకాపృచ్ఛ॥

గీ॥ అతివ శాంతుసన్నదానమహత్వమెంత సి సాంతమునసాంతమునగనెవ్వడెఱుగు

తదన్నదానపవేళ వెంబరిగించి తప్పుదావింపు మతునుసమనంబున కోర్కెనిండు నేడను॥

సీ॥ కార్తికంబున జేయుగాన గు దానమునకె విను వింటు వినుము సన్నానివవంస

అనఘం పర్వత సుత్రోత్రియునకు గోపిచందన పుష్పవాడంపాపంబు లణాచి

ధరించు వేష్టవ వ్రతము కార్తికమున గోదానమంబు మహావాస్వమెవ్వడెలమి

జేయుమహాయాతదివాసుకి వెయుండు పర్వాల మునుకె దశ కౌపలపులల

విడిచి బహావిశేషము గుండుయు తపావి మునపయుః పాటూజ్ఞప్రదానంబులక్షి

శాకదానము లోనర్పన ట్లుస స్నానత్రుండు గండకే చాలని డు కొంచు నిత్తు॥

కం॥ పౌరాణికునకు పుపతసంఘ్రారిత పాంటు సముచె ట్టు ఫ్రణ్యానకె ప్పునే

పేక విశేత భూసురలకుపారంబుగ ననమ విది నఫలము ముదింద్రా॥

కం॥ వేమలములు కార్తికంబున కేమలా ధిప్రపృజ సె యుఘునం నకేసెరత్రి

రమపదవి తులసి పత్రము పద్మంధము ధరించు ధన్యునకె బ్బు॥

కం॥ జననిసహస్రము శ్రీహరి గని ఫ్రాజించు చ. పలంబు. కార్తికమునకే

ర్తించుసు కృతిసు కృతమెనన్నపకేసు నూఠే శ్లమాలవేకొదశని భుక్తితేకు

న్నవాని కె ఫ్రాత్వజన్నకృపాఘుము ఉనసించి దివ్యసాలగ్రామ ఇవ్వ

స్నైవే వ్యాసానులకేను నంత ద్వాపము ఉనపించు నరకే త్రైశనివెదవా

నంబుగాననకోటయుజ్ఞఫలంబాండు వహాంతే యునెకె నన్వెదని

వేదశాస్త్రాదులనెన్ కృపతో జెప్పె జాంద్రాయణవ్రతంబు॥

కం॥ దేవుని పూజలు ఘంటారావములుగావించునిర్మల స్వాంతుడు వెం
పావని బాసిల క్షేత్రదేవుని నిలయంబుమును నుండు దివ్యవసనంబు॥

కం॥ సన్నుత కార్తికమందు ప్రసన్నపు పర్ణంబు నిర్గుణాత్మని పూజ్యాం
బై సన్నగ శర్కరంబుగనే పే సాదర సంతసపుమయుగ విప్రం జూవా॥

కం॥ మార్గగు సాయాసంబని స్వర్గని నే హాగ మగ విధి వంటిగని పూజా
వర్గంబై వడిచ్చునే నిపవర్గప్రదమైన హరికి పాదుపడుదుకుగ్॥

కం॥ హరిభక్తులనిందించిన నరుడు మహాకారంబుగన ముదరుల తాపా
మరుకుని జభక్తివిమఖని చిర పూజలు కాగడు శౌరి జతపద్మాగ॥

కం॥ నారాయణునిందతదంఘ్ర్యారాధన నే నింద వీనులలర వినుదురా
చారిదమహాపాపయుగుక్ కారమున పాడు బడు పగవృధ భక్త్యా॥

కం॥ ప్రతిపదములు హాయమేధాశ్వమ ఫలముయు కార్తికంబున నిదాద్ధిసుతా
పతికిక్ ప్రదక్షిణములు సమ్మతి జేసిన వానికిచ్చు వెపినివహంగా॥

సీ॥ నతి కార్తికమున నిద్రపతి కై జేసిన గృద సశత తురగ మేధములు ఫలము
వినుము కేయుంబ భూజన మము కార్తికమున నందవరించి వాని పుణ్యంబు మితము
తుల మన్నెవ్వనినయు వికంబునం దగ బడుసెంహానిగ నంగ నడలుజ ముడు
కార్తికమునందు నీ కొంక్ష దాన మయు జేయు పుణ్యాంబె నన్నవశము కొదు
దివ్యపాత్రప లోక జ్వాల దీప్తి పంక్తి దావి దశకొర్న మిని వాంప దోరునకు
సమర్పణము జేయు పుణ్యాత్ముడచ్చు ముని పదంబు గాంచును నిస్సందియంబు వినుము

కం॥ శ్రీ కేశములవనంబైనర మహా కౌంతు నికెం పృగాక్షి మాసురులకు కా

ర్తికమాసమున వ్రతము సేయ జాలి తొలగు పాపములు మనిషి వెలయ॥

క॥ ఇవి మొదలుగ ధర్మంబులు కంపలయము సంగ లక్ష్మి శక్తిగాలవి గలన్

ధృతి ప్రీతిగ కార్తికమున నవరస భక్తి ప్రపూర్ణుడై చేయవలెన్॥

క॥ హరి పూజ జేయవలె నిష్ఠ భక్తి తో కంగార పూ పూసురులన్

సురులన్ పూజించిన నవి మయుర్వైరి గానందు భక్తి మయుమ్మంద గుణన్॥

క॥ భక్తియు మూడా మంటి శాస్త్రోక్తములగు కర్మములు సేయ సమాహింపంగా

భక్తి రహిత కర్మంబులు ముక్తి నొడగ సౌరి మెూద మయగ సరు జూమా॥

చ॥ అరయగ దీని నేస్తు కొలయి వి వాసమయిదె ప్పుడు కొంచి యుండు పూ

ర్వ్యమున సంచారి ఖా పతి గలండ తడార్చనె మెూసంవర్తనయా

పమయల సంసృత్య మంబులు గ భాసిల జైంచయు వమ్ము పర్ణికా

లములనెం నర్పెంచగా నికరమ్ములు విపులు సంత సింపగన్॥

క॥ అత దాకొల సాయుదె వాయు మనంబున కేని హరి రమా దేవి జగ

త్పతి మెూక్తి కమాలి కైపతి తింబూజించి ప్రైలు కెలపుర మసియుంపన్॥

క॥ అన్నప్రని పట్టు రాష్ట్ర మద్వైన దరా మారుడు దేవ తల రంపయున నేన్

మానుగ జసందెంచి జగ స్త్రీ నం మత్రీ పతిని గాంచి ప్రీతి దవిర్చన్॥

క॥ సతు వితము తిజేసిర మాపతి నిం త్రే విష్ణు సూక్తపఠన మ్ములభా

వితజేసి తులసీ పత్ర ప్రతతిన్ పూజించె సాంద్ర భక్తియుతుండై॥

మ॥ అయు పూజించిన విప్రబూని మనసు జూ దృష్టంబు కోపించి యయు

తల ఖంగిన్ మంటి మెూక్తికంబుల నంసెగా వించు పూజాదుమిం

త యుం లోనం తులసీ దళావళుల గప్పం బూడి రాలె విప్రయం

కేళ్యాశ్రీవిష్ణు నిజభక్తివిశేష మరయంగ తేదనందనియత్రైః॥

చ॥ అనియె నృపాల శ్రీహరిపదాంబుజభక్తి యనంగ జ్ఞానసత్ఫలబం
బనియెడరారుల్లాతల్లసముదంబున భాగవతోత్తమవిశేషవర్ణితం
ద్దనక దియె విద్వదంబున సమసోగవర్వేగ నివిష్ణుదాసిన్॥
గిని సెప్పహాయి విష్ణునియెంకె వలవర్ణన చూచి విభాసిద్ధైన॥

ఉ॥ శ్రీపతిభక్తియుయ్య దని చెప్పదు చేయుని వరాయునేయునిన్
యిరాపర వేంకట భక్తిధన హానము తుండకే యు యప్పైదె యువ్వసా
దాపతి వయాపకేన వన తంత్రవయులన్ తన నవయు తే తయునకీయున్
గోపన దాన వయిత్ సలుప్పు కొం యునే కంయునే వినయునెంయుదన్॥

కం॥ ఇటు వంటు హాడ వయ్యన్ కెటకెట వైకల్యంబుననాని గానగనే సరోహం
విటు భక్తి దానిప్పుడు కేయుయ వతి గద్యావి వినద సుగ్ న్యాయం వినయగా॥

సీ॥ అనిగిసుకేవడమైన మనంబున విష్ణుదాసుగనాం గింసుగ వోశ
తివర్ణంబులు ప్రకే యుంచుంద లంచాన భాసగంగ నంగానిగుణ ప్లునయె॥

కం॥ ఆదంగ శాయుసాక్షా తాత్రవలు సాజే తగాంచుగాన వెన్న వారిం
మారి ప్పుడది యయుగసుదని భూర వంతాడు పక్షిత్రమునదుష్పుర్కమునకేరాన్

చ॥ జనివి జువిాందస్వర్గనెంకె సత్రసమ్మై ప్పవప్పైన దానిజై
సెమంగురువృత్తి వయుద్ధయుడుజెకొసంగాంలువ వందక్తైరాననిర్హతం
బునవవాంభక్తిభారిజ్ఞాపరిపూర్ణసమప్పైవిలసెల్లునంతతో
ననహారివంది రాంతరవయునం ప్రీతనినువిష్ణుదాసుదం॥

గీ॥ వాసవేమనరించినిరతంబు వాద్యనృత్యగీతహాదులహరికిప్రీతియాను
సెంకేష్వాయ

చేరెం కేవృడు నివ్యావిదానమెల్లసవిషి పాకేషు టుయించి శౌరిప్రెాలు॥

చ॥ అనివరబత్తైనిప్రాక్షియుపవారికవంర్వకాసయవవెళగా
ఖ్యునసదివెంవ్యదోగానంచుబ్రాకవజిమంద్యైవిష్ణుదాసుదా
దినవుపవాసమంగడపెతెంప్పవెయుంవురునాడునవ్యాధం
బునషుటుయించెపాకేవుదిబొరిదిరుగంపారిఠయించెనెవ్యదో॥

ఉ॥ నిరతమంబిగతినన్నవుపారిజాంబూనదించునెదకగపడనెవడ
ప్రురుషుండోపిదపవిస్తంరుబరితుంత్యైవిప్రవెకభూవించెవుదిక్॥

ఉ॥ తనద్దెనయునన్నవెవ్యదోగానునివ్వంబుఖ్యరంబకునిక్షైత్రం
బునవునులకుపాసముపదదిశనదనిద్విజుడనివెంవురియుజలజాక్షునకక్॥

చ॥ వెలమినివెద్దనంబుషుటుయింపనియునన్నవుగుంఫలంబుతా
మలదశమిష్యులుండగనుదోచుపవాసుడనప్రవాసరం
బులనిటువంటుయేంనిష్టుడుబూనిరెయునన్నిదయునన్నవుంమటుం
వులయునునన్నచొరినకెంవరాటువికెలనివిశ్వపాష్ణద్వై॥

ఉ॥ ఊపవారణబబ్రాహ్మునకెప్రతివ్యదలంచెనప్పుడేభరాదివిజాం
డపగతివయుసుగ్రపండాలప్రారుషవదనన్నవారణాలాలసుదీనుక్॥
గన్నికెరుణాంవిలాలిమువిపాదనపాద్విజుడన్నచొరిరుదిక్
కినియుకెనెంమువుండువునినిండువునంబునబతెగ్రరాక్షైపా
దనవెటులంఘుజంచెదప్రష్వవంబిదెగావ్యానుచుంపచంప్పు
చునుతెనన్నైజేయురువిప్రవరువెగనిబీవివినప్లుబారుచుక్॥
మూర్తమంద్యైయువృమిష్టెప్పగ్గవిలగబడిసయువృజావిక్షైంచెబ్రాహ్మణుండు

శంఖ చక్ర గదా శార్ఙ్గ పాణి నచ్యుత ప్రణతార్తి హరుఁ బద్మభవ వన్ద్యాంగు

సీ॥ హరి నిర్వికారు ననంతుని గని భూసుర వర్గసాత్వికయంబుల జూపట్టు దుచి

చ్చరణారవింద యుగళీ స్మరణాంబుగా వించు చుపేరు నవాల సొగసుదన్॥

గీ॥ గాంచి హరి భూమిసుర కొగ వించి యొయ్యనె వనదు సారూప్యమహాపవనకధ నిచ్చ

జంక యాయు రుపేతికే నిని దుకొని యుద్ధవ దాని పరమపద మునకేరుగ సంగ్రహము సాగు

చ॥ గని యెంట్ల పాలమై శిష్యమునకెల్లన లక్ జై. ఖ హారు ప్రత్యుతం

బున హరి పోడకొ కృతయంబు గాని వదంత వయినం వసించిగా

బ్బు నహరి మందిరంబు నకుం బోవృద్ధరాసుర వర్యునంతయుం

గనుడని మయు గ్రంబు సగురుగాధరయంబున బత్తియుల్లనెన్॥

ఉ॥ ఏనె వనిం జయుంప ఘుటయుంచి వి సత్రము పాడు గంటె శ్రీ

జానిమెడుం వసించి విలసద్గతి వే గుసుముండాన వాడు వా

చే నగు సత్రము నందు శిక్షెవెంద హ్ర వంబులు వృత్తిలాం

పోయ్లె లక్ దానముల్ జలంగొరియం వావి దిజేసి తీ సర్వదక్షిణుల్॥

వ॥ అని మరియును

ఉ॥ ఇప్పుడు మైన దాదు పరివేం శ్వరుస వతుర్థుంభాకసంబికెం

జెప్ప విదేమి భూమి సురశేఖరుఁ భక్తి మెల్ల దన్మయుల్

మెప్పుగ జూచునే గిరిస మిత్రుడు దానికె సుర్వ భూసురు

ద ప్పగొబాత్రి చుటే యును చు ధాత్రి విశేషు డు వేంనయుల్లు నెల్॥

గీ॥ గదియు బలిసి సర్వాపదవికె నభిషిక్తు జేసి గాం బిన చుపొవ్వినాయుమంబి

దక్షిణోడ నుండెదితన కొలుజులు లభింపకే నన్నిచూప్పుద లావి॥

వ॥ ఆది కౌశలంబుగా నూర్వ విషయంబున నేల భాగినేయులగా జ్యాంశంబులు
పంచగు డుచుచు వార్వైరి వదంపడి యుజ్ఞ పాఠం బదిగ మించి సమయం బ్రతిలావ
రచన విచార వచించి పరియుండు॥

మ॥ వల నెప్పున్ హరి పాద భక్తి రసం బసారా కౌరయం నేర్చంబులన్
గలుగం జేయుము పట్టించున్ న గదిని పకౌరణించి వహించం ధరా
తల నార్ధుండు రనేన్ సమస్త జనములు దానిం వెలిసెంప మయుద్ధరుదా
పేశిక్ ప్రధా ప్రమంత్రయు జలాటి పాటంబుగా వింపగన్॥

శా॥ సేం డాగ్రంబున భక్త వత్సలుడు పై నెందుండుం గన్పించ మ
హ్యుంటున్ నీ పాదరింసు ప్రత్యుల నంచున్ భూవి భూంతౌగెటన్
నిం దారం గదియుం చి ప్రస్తుతే మయ్పైన నెప్పుం దగం ప్రత్యుపా
ఖండ స్వాంతుడు విష్ణుదాసుడు ధరాకాంతుండు నీ యిట్లరున్॥

కం॥ శ్రీ కాంతుని పే తత్పద వాకృతముల జెంది దావ్వర్ణ లయి రేనే దప్ర
జ్ఞానకల నమోర నెవ్వడున్నై కొని వినవేవ్వ వాడుగాంచున్ ముక్తిన్॥

కం॥ చిత్తమిగు దాత్తేదేవ బుధ్ప్రభుండు సరసి జాస సుమోనివ్లు మరియు బలెన్
కౌర్తికంబున దీపపు నేడు నిండి ల్వ వల సుధానికేఫల మొండ్డి దెల్పు మనంబున్॥

చం॥ విని కేవల భాసనుం ధని యెవ విష్ణుగృహంబున దీప మూవికేం
షు నత రభక్తి మోని లుగా వెలిగాని జూర్వి విప్రవందిరం
బున సదిలే నిచూరి తులసి ముందరియుంల భయంపు నేంనిన
దన గృహముండు శ్రేష్ఠుదరి వత్సర చిత్తమెల శ్వాస దా॥

గీ॥ తత్వలం బెరిగెంచు తిలకెంచు సాయుమ వతి నయమ్మై జె ల్లశ్రీయూ లెసగు

ధైర్యముల వదుపే కేలాకు భక్ష్యము మరుత్రర్థప్రాప్తించుచుల ములయుశంబు దాకటుట

వ॥ కార్తిక దీప దానంబున వైశాఖ జల దానంబున కేంద్ బలె నారాయణుండు

మోదించి వరదుండగునే తదీప దానవిధానంబు లెఱింగించెద సావధాన

యచిత్తుండవై వినుము.

గీ॥ వరము గోఘృతమది లేని తరుణి వంపాష్పంబు వదబ్రాహ్మణుంగ తనిరంబుఘృతయుగ

కంసతిలాత్తైలా కవిత దీప విష్ణునది కేశవప్రతి యెంసగ కెంసగ॥

సీ॥ పైడియు వెండియు పాత్రకంసర్థంబుల విలేని చూరిమ్రు, వంయిన నటయు

దారకెంబ నకండాన దాసగేమ వృష్ణిపాత్రమేని నారద దీప దానము గకు

నగుప్రత్తి దూదియెరంగని చూరినవ సాంసాంచలంచేని వర్తి కేసయు

వలెప్రకాసిలు ఘత్తైవర్తులు తాన్నలంగ గీల్పవ్పుని దియు ఘ్ను గీలలాసగు

నఘ్ను పాపక్షయంబుగు నఘ్ను ఘృణ్యాభివృద్ధియుగు ననయ సందియము వృత్తివలదు

దీనికి తిపోస మొలకే టుడె వియుజేవ సూర్య దాకేంటుజెండు సంక్షిప్త మిత్తంబు॥

మ॥ మరియు నిద్ధరాజా కుండు నాష్ట్ర దూరాఘకేండునను నిష్టురుండునా। సర్వ

ప్రాణి హింసాపరాయణుండును నె సువాని చెప్పుదరదోషతార్థంబు నేనే

విధులా నరింపదెనందు హింసి తంబులగుచు గొంచాగ వంపాషంబులు

నుదాస దాస జనంబులనుసంతానంబును ధాన్యవస్త్ర కొష్ట చక్రి

గృహారామ పానాదులుప్రితంబులమైయామి ధంబు నయెం దెరంగుల

మెలంగినను దరిద్రంబుగాకయుండెను॥

శా॥ చోరత్వంబుభజించి యుండ నకునైక్ష్యంబు నివారింపకే

కొరుక్షేత్ర ముదు వ్యాధివృత్తిగాని వనాస్థ ఘుంటాంద్వం ఘృయూం

నెరండా వెంనం యూనె వింజెం దగా నీ రాటవయ్క్ నర్ద్రుంప జా
టారుండ యుష్మనం నెం క్షైబ్రాకొ చుటనెం బూలంతెనె సుగాద్రుండున్॥

తే॥ నిర వంబాకె వం కొ నెకె దుపె రియెం బెదిద వుగ నిం కేనె విం ట క్షెప్తిం
ధరియుంచు నినెగ్రటూ యంని ధరష్టై బడి యె ద్వజూఖి తిక్షెరా వగాత్రున్॥

గీ॥ అధిపతి దిక్షిపదివ్యనాసనమ్మైన వానిస తపతిప్రవసద యంప్రశాంత మూర్తి
నై యుష్మ దుషగ్ర్ది రతి యంయుష్మని ధిష్టబాని మరి యంపరషంబు పెర్గిసంముండుతెల్లు॥

ఉ॥ బాయనె నెంకెగ్రత్తైమెలగు భక్త్తేం దూష్టుడె వాడుబానినం
బాయంనె వానిపై తనుఫ్రపాధి తమ్మైన నెంకష్టకోప మున్
నెయనెని వృవెం వంరకేనె వరెంయని రంప్వనం పాలయగావ నం
బాయంల నాగజేసనది వొనని వెం వృగప జ్వప్రనార దా॥

శా॥ అజ్ఞానభంగుడు బంగవాదిని ధనండర్ధిషుడ జ్ఞండసి
ర్వజ్ఞుండంధుడు ప ద్మనేత్రుడు కృ దాత్రాతుండు శాంతుండుశా
స్త్రజ్ఞానాఢ్యుడు శాస్త్రయుండ దనకె భక్తసన్న నమ్మోసవింబినం
తజ్ఞుల్ షేంలని వెం త్వరాస తనినె వ్వంగె వయాక్షా ప్తదైవై॥

గీ॥ నా ధ్రువిడ నాడు నది బదు నరకె వండునసుచుతెంవి తక్షిదెల్వంగ విను టవలని
నె లతప్రాణోశ విడ నాదనె రకె వె తగ్రాగి దుఃఖాబ్ధిముని గెడ కొంతుజూచి॥

తే॥ కె నోరు దుండి చిపద పడి యను నువుంధు రెూప్త్రి విష్ణుల నునెశ్రీవిదె [struck-through, illegible]
వనెప్వ రుషున నెమురితె వెంనిప్రయంత్రయం తప్రవులు టోస యంశ్వె టుకె వగువన్॥

గీ॥ మననము సుస్థిరంబు వునాడెసయంనయు దుఃఖవెంబ విదుఫ్ర దుగ్ప వార్ధి
శాయి పాద పంకజ జాత సంస్మరణంబు సల్పుమండు వలనె సౌఖ్యనంబు॥

శా॥ ఆ పతాగ్రము నందున్నైన హరి శ్రీ పద్మాయంచు కేక్రించి నం~~స్తోత్రె~~
~~స్తోత్రె~~ సం, ప దవిష్ణు శ్రీపతి గజేంద్ర ప్రాణాదక్షిణాం
బాంహ్మా కౌరిమ ముఖామరాధన మనె యంజామెవ్వె శౌరిన్
నే జోతె గ్రుస్సరణాం బుస్సె యం వ యయు నిల్వె యంగ వస్త్రప్రాణేశ్వరా॥

కం॥ హరిసేవ రదుండె వ్వారి యందు నంకేలు దయ్యోవాలల సంపత్తి
త్సరి మలు గజే యాయనె వ్వారు చేరు దాంప దా హరి దుఃఖ కైనిమల జేయుంగా॥

గీ॥ దైవమను కేల వృత్తిమై దగ నరుండు మించి కౌర్యంబు దెల్ల సాధించ నేర్చు
విమంబు ఘడ్డై దైవమున్న న కౌర్యమయ్యెసయు జననె నెనియయ మత్పల సిద్ధి గసుడు॥

ఉ॥ ఎవ్వని చే పనే దరినె వ్విధమయిన ప్రియంబుల్ ఘుటుంపనౌ
న విధి పత్రికాంకాను గ కష్టై ఫలసిద్ధియు నే చ్చయుంది నం
నివ్వటులెర్ బుద్ధుల్ మనుగ దాంప గ వింజ నది వ్యుడుగ నపదిన్
నెవ్వగ నెండెండనింగనిం విని తుత్తౌమి నుం ప్రాణా సాంయుపేన॥

చ॥ తెలుమయు జన్నకేర్మ ఫలదుండ గుని శ్వరుసెన్న్ర సిద్ధికై
కలుత్పము దిశ నాదు ప యుకెంట్ మనం మతున్న తనె ప సంబునన్
గలగ స కుంస్త సంపదల ఖండమ రంబునంము నీ గవిం
బవికెప భూయు మాన్యమున భత్యకరంబు ధరించి గ్రుంకునన్॥

గీ॥ తేపనె తనాని దెవాలయంబున నెల వింజో దెచెప్పయుందు వదన భక్తి నెంద
నందు ప్రభవిష్ణు శ్రీ నరసింహ మూర్తి గాంచి చలగ యంతని॥

చ॥ గురిచిన మంగ్రలించి హరి కోవలయంబు దుమయుసుల్ మ పాదనుల్
సరసె జనె(త్తు) భ్రాజకెలు సాధు మరాసన్నసె వంశ్ను వస్త్ర సం

భరితమున నెసుగ్రాత్తై నవ్యప్పుడుం బాలసెయయు ప్రాణాగోష్టిత్తై

బరువది నంనన్నవారిగనిభా మునిసంతసమందు నాడు తెరా॥

సీ॥ అనె ధర్మశాలయం దనఘా వాసపెయు నర్చి దేవ ఖరాదేవి తాసెయయు నందు

నసంతృప్తుడై సాధు వీ విప్ర విష్టాప్తి గాన నన్నవింతు దంరవుని దాని

ప్రవృత్తై వయు నం విప్రుల కేంసెవ దగజేసి తత్ప్రసాద వయునే దేవ బయిష్టంబయ్యెగాన

విప్రులసెవ నివాపరసాఖ్య సంప్రాప్తికై సాధనంబు(సంశయుంపంగవలదంబు)

* సషియదెలుప వినిమయదంబొంది సూర్యుండుం వెలది తానచట

వాసంబుగా వింని యంనంది నంబడెవెసవ యయు వసుమతీదేవసెవ॥

తే॥ అతి భక్తిసెయయు దేవాయంత నంబున మార్జసాధుల లవరచంనంత

తినతి యుక్తిమ వర్ణ తెరా సంతతి గాంచిరి వారదైవార్థవంనంనేసవద॥

తే॥ స ప్రజలగు నయ్యిరువురు విప్రోత్తములెల్లకేరుణా వీక్షించి వువహో

క్షిప్రగతి విహార నిష్టా నన్నప్రదుల యుబ్రోషుర నందినంచె వరకేద॥

వ॥ దానం జేసి సూర్యుండు సత్యకీర్తి దారపోషణాచింతాభరుండై సుకేంబుండ

నంతవెం కేంగ్రానాడుంయదె వాలయంబున త్రైలవర్జితంబైన నాసమయం

బున దీపంబు శాంతింబొందుటరసి భక్తిపరవశుండగుచు నిజభూ

జ సార్థంబుత్తై లంబు నించి స్వవస్త్రానాంచిత వేప్పితదిశంగె వించివరూ

సవరా న్వితంబగు నగెన్న నానాదివద్దవ ప్రాంతస్థ దీపంబుప్రసన్నప్రజ్వ

వితంబుసెయతత్ప్రభావంబు నంజేసి॥

మ॥ ద్యుమణిర్బ్రాజితమయ్ నశివే చదగ ణొరోద్యుత్తింబు దేవాంగనా

సముపేతంబగు పుష్పకంబతని పజ్జజేరనీక్షించి స్వ

ప్రమదారత్నము త్రివిష్టితసంభజింప దివ్యమానంబుపై

ప్రమదంబారగనెరికె స్వర్గకీర్తి రమణ బ్రాపించె సూర్యుండు దేవ సేన

౫॥ దీపమాలికె నిడు శక్తి లాకేప మేని పరులు దీపప్రభారదంబు జగంపునదియు దాన

దీపంబా సంగిన నెంత యుంఫలంబు లాదప్రనంచు నివిహాస్య మొకటియు విజయము

౬॥ కాశీదేశే శ్వరుకామినీమణి వివర్ణా ద్వక్షనందనేయం నగవరులు

నవినాక్షి దీపదానప్రభావంబు నవ్వీ దీపరక్షా కాఫల్యాగే పవసంబు

సవముల కెల్లంచు వివరింపదెంకాగె నెరా సఖలాత వారి దీపజగంకన్యతి

విను దానిని గంగావటూం తిపేసె మకార్తికేమున దీపమూహ సమయుం [illegible]

నా చే తపారి జ్వవి నాం చటే మును వందరయు నొకే నొండుపదేవతా మండలి మగ్గ

తమి నిని రాక్షా శావ వైష్ణాలతైల సూన్య మును వడి దీపంబు జగె పేడు గమ గటలు॥

౭॥ శ్రీ శ్రీ వారి మహాష్టి కే భావంబు నందుడు బంధె సె వర్తి వారి కార్తంబు రిగి మును

షంబనవర్తి దరింపనదిరయు పు స॥ ప్రకాశ తప్పంబు నెంతు వారి సుమాపంబు

నే మొలంగుటుండె సె కాంతి యయు నృపాల కే నక్ష తప్పంబు కీలరాజు పత్నితప్పం

బు నుంజా విస్మృతి తప్పంబు నప్రబ్రాప్తంబ రెండ్గైనని పయుక్తే విత్వపవృ

జనంబులు నిక్షరానందరసె వంగాన్న తత్త్వతై తత్వవి బుసంసెంపు చము దీప

దానాసక్తు లయి రదిగావు. నకాశ్తికెంబు నబుద్ధి భూలప్నెంబుగా । దీప

దానమె మొస గునది గానివెండన నవ్వి దీపప్రభా డండె వి రయు జటువునది

దానంజేసె స్వర్గము నులక్ష్మి స్థిర తప్పంబు నల పేజానాశు యయు నడు నడు బ

దీపదానప్రభావంబుజ్జై సంభవ నకెరగింపవన॥

౮॥ ఆకాశ దీపము హామంబే కాలది యెదా నికె దివెండి యెజెఘ,మం

జాతిం హాఖ్యాకైబలు రెంగానే మలజూడ ప్పులనియొగొరవమొసగె॥

గీ॥ కౌర్త్రికాదని యెంకేం వగాగతచి సాన్న సంధ్యాచైద్వినం ష్టాన సరణిని దపి

బూస గనాకాశదిపఫల ప్రయాణదాసగ నవని సంక్షేపతంబు పద్మన మూవరింతు॥

కే॥ తెలివినిష్టు కనామసేందగు ఖలబిష్టుడు బారెల వముననేడ సుందిజనం

పద్మాల వచ్చ తన్మాషం బెల దశియుంఫ్రచు చూరి నృత్తిదాప్తి వేడందెన్॥

గీ॥ ధనిమయ పారియుం చుటకెపనెంకేర దాపయునకేం జనివిదష్ట ఫలంబుందు చద్రుప్రశ్న

సుక్షేతియయు నాకాశదీప మయుంచి తమద్రాకెన్న నవసంయంగ దానివి నంబము

కే॥ ఎరుకె వసింపగ నచ యుంచినరుదెంచె విధివశ ముననంద జపవిదియం

బరదీప వరామ షంబుని పారియుంచి వింమ ప్రధంబున ష్టుగనె గెనెన్॥

కే॥ ఈశి పగి దినెగిసె వృక్షము పై పాత్రమునివి పైతైల పానమునే యరున్

గాపి ల్లియెంకె యు విధి నియమమూషితంబు గుచు నిదపెయ ఘెన్నన నెకెన్॥

కే॥ ఈశివి ధమునినె కెనివృగంబా వృక్షము నందుం దీపము నందజ గృహితం

బైపెలు గలదాని గాంచెన్ ఖావంబానందపార్ధి పైదెలంగన్॥

చ॥ పదపడి చంద్రధర్మయు నల బ్రావ్యాణాలదాసు కృతింగురించి స

ష్మదము వి ఫైమ దీప ఫలము నెదె ఋప్రన్ పి. నుకెంచుపక్షినెన్

త్రిధి తిగనికె బట్టుకెనె పిల్లయరెండ విశాఖ నందిబె

ట్టుదిమగు రాతదెల్లెనం చెరంది విధా వృనిశానంబు నన్॥

చ॥ ఇవ్విధంబున్ బడిన వృగఖ గంబులకు.

కే॥ గాత్రములు ఖగమగు దల పవత్రము నుబిడాల మున్ పదరు దిదివిష

ద్గాత్రములు దాప్తిదివికెన్ బాత్రులగుచు పారిజనంబా వించి నదిన్॥

గీ॥ బాలవెం దృష్టి వృత్తి బాలసాది యంకేద్ధ చంద్రశమంబ్ వాలిడ జకేబవితె
మరియు నిష్టులనియె వేనియా వృగమునం యూశగంబుదె ష్పవెం వ్యాము సిన్ని॥
వేటుంకి దర్జి స్థంబుతె విద్ధంబు సంబ్రాప్తంబయ్యెం యుప్పు డీ దివ్య
రూపంబులు ధరింపు వెవిం టుండె ల్పాడె వెయని యందుగు చంద్ర ర్జుండి ష్టు నియు

వ॥ విసం వలు బ్ధ కేపె దశర్జుండు నెప్ప ద్వినిర్జురుండె ద్యుగంబ సయం ప్రక్రి
యమునవ వాలాభ యం న్ప సింహాసాద్య వివె శ్నంబు నందున భక్త్యోష్ణ సెయుంగు
త్రైలవము ర్ల వ స్పుత్రావివె వెశలక్ గౌనం హాత్త్రియలు పెయు బుపాష్ణ రా
వం సం కాలి శాత్రైశ్రెంయలు పలు నం

కే॥ ఈ గతి కాలమున గడపెడి యలగ ఉ సరియాయులవతి రయంబున దిరగ్
జాగి జమువ ప్టు రాబులున దేగెయు చటు నిజ యుబాధ వెల్లసెగు దెవెక్॥

చ॥ పదపడి బ్రహ్మశాస్త్ర సత చే కొని పెవ్వబుసం వ్వాజస్వమంబ్
గడసిన దూర్ధ్వవుం దుసున కేంబు జ వెంబు ధరించెనే
ర్యు దశజ జింపి యలా పరిస్థై కానె నిష్టు జదెంలు రూపమంగ్
మదకి శ దీపి కాపు వాపే తొం దురి వప్పు తుండె చూ నే గతిగ్॥
హరికెక్ బురు వాటె జాభంతుండ్రై విష్ణ దే వ్రపప్టు రావ స రుక్
పరి వాలి షెయుద వజనియా హారి వై భ వ ధాము నచటనే ధవసియుండుక్॥

కే॥ ఈ నాగ వైరి విధిలాన గరవు నందు నిగమలంపటు వవిద్యు
రామనశ రావ్యవి యమున గంగం నుండు జై యు చేయు కాం సంగంబుక్॥

శా॥ దానం జేసి విముక్తుదేవాలదగు నుండ్ ధాత్రీ సుతుండ స్నానె
ధ్యానం జేరగ బాలయు భ్రమదగు నుండ్ బాలవాలు గావించెనే

హానై జేసితి నిట్టి పాప మనుమంత మాత్రమ్ము జెప్పి రాజ్యజ్ఞ మేర్

లాకైనై సారకే బాధ లాందిపిదప మేర్ బుట్టెనే ధరణింపై పుట్టెం॥

తే॥ ఆకాశజ్వాల దీపమునే జేకొని హరికి ధ్రువ మనుచు జేసితి మాంగం

జీకెర శౌరి దివ్యపురుషులంద్రైక్యవల్యంబు జెందనబ్బురమెంపగన్॥

తే॥ వినిపించి తిని కేకేధ్రజ నమ్మాయిబ్బతెంబె సంగ ననిన మా

డుని వందిరము నకేం నజని మనంకొ నింతా కౌశ దీపముక్ కొలుచుంతెన్॥

సీ॥ అయుపరి సంపెట్టు ంతాంతయుప్రభా వృష్టి హరి ప్రీకొ భాతెయుడరుగ సంస్కృతి

జన పాలకేందు చంద్ర శరోక్త మగునట్టు జాడ కార్తిక ప్రమా సంబునందు

దొంపికే దీపింపదేపకేడక్ వేచి సాన్నా ధర్మనం ష్టాన సరకోశ నడపి

దాపాదరాయం పందారు మందారు మాంతయ మంబ్బాంని పాన్యేయు పంమ

ప్రణాబు తిగాపించి వ్యామ దీపంబు హరికిప్రీతి యగు దాని నిప్పతి వెద వాన్యసు

దేవమమెంద శ్రీసర సమాప్తి నీ నెల నెంన క్తినీ భక్తి నిమ్మ నాకేం॥

తే॥ అని తెందితి మంత్రోచ్చారణము నెయిననింప్రచం దీప దానమెయి సగెన్పపతింతా

వెనుక శోభలకుమున నెత్తైన దీపంబ ప్రక్కము నకేం దీప్తులడరగన్॥

గీ॥ కార్తికెంబె ల్లనీ రీతి గడిపి వ్యామదీపము సమాప్తి బరబప్రద్ధి

సురాశికిష్ట మయుగ ననన్న పాదు విచ్చిదాన హరి ప్రీతి కె జని వెంప్రత్ర ప్రశాన్యతమయుగ॥

శా॥ కాప్రనకార్తిక మాసం బ్లోవిధమున వ్యామదీపమిడు నట్టి జనుల్

బోధ్రు దురు విష్ణుప్రీతికి ని బోవరు జము ప్రీతికే లహొ భూశిజనంతు సుమున్॥

గీ॥ సారస సంభవ్రుడనిరెరమార మరొహి తంబు తులసి మహత్మ్యంబో

సారద వినుపింపె దవి సం హరికె చే కారు మమ్మెనని మాసుఖమున్॥

ఉ॥ మానక సురారి మందెలు ఘ్రమాయ్యనివెంత నియంగజే తూనా
క్షేత్రము నందు శ్రీతులసి దేవి సేవ్యజనాన ద్రుష్టి జనంత్
దీక్షాని వారత్తి గు దురవి తప్పర మోహ దర్శన పట్టిరా
శ్రీతనె దలదెంద్ర సంగ సంతేషె యుతవెక్ తులసీ ప్రఘ్రజనుత్।

సీ॥ వేళ్ళ న్నదేంలయ వెలయుంచు తులసి నిలుపగ నభ్రుజుదివి నవ్నియయుగపె
హాస్త్రములు। వసింపగజే యలు తులశి కొప త్ర్య సంయలు తజలంబుల
స్నానమెలనర్పిన నంపాపంబులకేరి। బూసి శ్రీపది ఫ్రుర మయునేంత యయు వెూ
దింబునే ఘు నిండుం బృందావన నంశ ఘుపెంశె॥ లు
నా వడుపాప మయ్యె తృత్తైజనమోక్షమయు గనంగ తులసి దేవి గృహాల నిలుచు (ముందు)
తధ్యప్రమాయు తీర్థ
మయుం ఖండ నరుగా బోరుం నరకే విఘ్నపెంకె రుల్ పాపనాశంబు ఘృణాల్
మూలంబుం తులసి సంఘ్రాజనంబు॥

కం॥ తులసివనమేం జనశమయు నిల్ప్రి తురాపారి సోరునిర్గ గనె దెప్ప్రదున్
తులసి గంధంబె జన తలదు కానునెంత నర్ధరాగ మంట ఘుదుజాట్॥

తే॥ ఏపెడ తులసి విపిన చ్ఛాయం ప్రకాశి లు నెయము ఘ ప్రాద్ధమయుజ్ తైన్
జేయువ తెనదీ యయు మోక్షవిధాయకే ము గుఫి తరులమే నవహాపస వర్ధ్యా॥

మ॥ తులసి దళమెుప్పరి కేర్నల ఫని శిరములందగ గనంబడు నవతనిం
జలజాప్తవను ఛట్ప్రని ఛటయులగాం చుట్ వెంబె దరు కేదున్ శ్రావిమెయుంగు॥

చ॥ కేనంగాను మాత్ర లోదురితకాండ మయు చెందు గృజేయునంటు నేక్
దను మవినత్వమయ్ జిదుఘ్న నాశమయు జేయుగ దళ్ళ నౌ సౌరా

చూచి నిలుపఁగ వలెనం దక్కేశ జే నేరిజే యంత దంష్ట్రి నిల్పవలె
క్రైనెంచ గని నే వంచో తలఁచి దాని కైస్త్రీ లోక ఫలం బొందెదఁగ॥

కం॥ ఏ పయాల మాంధం తోగ్రస్తే మంగళ మధ్యమంబు నందని తలదిని
స్నానమున నేలుండు సత్తుల సే పయార్త్రి సెవం దనములు జేసెద భక్తిగ॥

కం॥ తులసి మహామంచి వృద్ధు పలుకెను వాడి గుణ విష్ణు భవనంబు నవలఁ
గలుష ములు బాపి దినినే గల దొకే యతి మాస మందిరాల గణించుకునె॥

వ॥ శాల్లి శాస్త్రీక విష్యంబున హరిమేధ సుమేధులను విప్రులు
సాంగాయణ వ్యాన తప్పరు లాసెక్రనా డుం తీర్థయాత్రాశక్తిచే
తీసుక్రాత్రై గగన మార్గంబు లుజ్జు జనంబాలోనెంక్రవెడు గనంగాని
సుమేధుండదను హాదుం నిగమ నిర్ఘరతీర్థంబు యునుద్దేశించి మల
సికెంప్రు దక్షిణాయు నవుస్సాగ్రరంబులాననదింప నవనింగాంచి
శంఖింపు బుహారిమేధుంది ట్లనియె।

గీ॥ దివిజులందుపుణ్యతీర్థంబు లందుదివిజులందెదలదివిరివందనములు
జేసిరిచయ నంగ సుమేధుండుబలికె హాని వెలాడభావములర॥

. యిట్లనిన॥
రేమండప వది దావి నాడ బలరుండ నాసెంపల్లదేవటంబు దానిచాయలవేసించి
యెరుగజేసెదనీకుననిచ్చపుడురిగెనదియెంనంచువారిశోనాతదురిగెయుచు॥

శా॥ శాంకర్ కోటర సంచర ద్విజ గ భూవాగ్ర స్వనాకర్ణనా
దంచన్మైట గరుచ్చమర స్వయవిధూవాగ్ర చ ద్వాత్రాంతసే.
శాంబద్ధాసువిహాన వెంబిత జనవ్యాప్తాంప్రు వయాలావనిం

చరాచర ప్రోల్లసత్ప్రపంచ నిస్వన దివిష్ఠాయుత త్రైష్టైజవయత్॥

గీ॥ గాంచి తమాయలనీవిద్రవించుకొని సంవేంధ్రుడు ష్లునిసావారి వెంధుఁతోడపోపు

శార్దూలమై లసి కౌవి ధైర్యవేంరుంగఁజేమమనిసెల్లదానిప్పైజేప్పివినువయు॥

ఉ॥ ~~ఈశ~~ సంనజేసి పాప సకంపైశు డున్నే ష ణావారుడుడుదార్వా

శ్వాసలుడు॥ దిట్టునంవిభవరాసి వేసంవనరానిగప్పంగన

వాగ్విసంత్ప్రదాదివెరూదివిజవర్గవుమనర్గ శత్ర్రవుంబున

దాసిపవెరూధిదర్పవైవిదంతిజే నించె ననం వసాంతితారూ॥

గీ॥ బడవికయం న్యాకేబడి వయాడుటూంకే వడప్పసెయుకేగౌరవంబుడరపదాని

దాస జనులకుం కౌవులు శార్దూలములాసంగుబుడుకుంవనాక ఉప్పదరిపాలకేదవిపొండమో॥

చ॥ అగునగుదీనినెవెల్లగవయు ఉయారెనిగౌరప్పదీనివేంనిబా

యుగరివువేంలుదీనిచనుంకౌభశౌదీనివినిలప్పంగనలీదా

షుగనుతింపదీనినవిద్యైవగణాంబుమందంబుజేందనె

వ్వగలుడిగించువెల్లదవవారిధిలోజనియింతెనత్తరీ॥

గీ॥ కరివేల్పవైనుమురిశాకెవార్పగనెూప్పైమనిబాయుపసిందివావగురియు॥

చెలువ్రతేరివజేరుజయ్యకేమ్నలవేరివేంట్లలుబ్బగుబ్బగుత్తులుబలంగ

పకేడాకీగలూరెనిమకేవందావలస్సనికేతేనగప్పవెన్నెలలుగాంచుగట్టు

మెూపరివందికేడవిపొంగారంగదులకెంచువెూవయిచుదురుడుమెరయువెట్టు

దామరజాల్లలలదిట్టువేంవిప్రాంకుజెప్పరింపతేనియవాకపిండుబరప్ప

బోపలుగుమిజేత్రుగ్మిమజూపకేవిమివయ్యారిమిన్నపాల్లడవిబొంధమె

చ॥ కేలువలవేంలుజకుంవలకౌలవయివెన్నెలప్పల్లగాలుమలం

గలగనుపట్టు పంటప్రధికేప్రమంథా ఘంమలు పావిబంటుప్రా

విలుతుంని దంతపాయుకుతుం పెంసునిమొనమురింది బుట్టైన

జిట్టలనిధిలోనిసామంతవిశాలవర్ణాంశభ్రులుల్లసిల్లగన్॥

ఉ॥ ఆవరువావదేరావెనెలశాంబుధిలోనసధాఘంటంబున్

జావమెతూవాలంబమురసైదిరెరంబునదానిదాల్పగా

నావరివెరాదబాష్పచరువుమఘ్నటుమందుబడంజెనంచెన్

స్త్రీమలస్త్రీరవరారమంణిజెకానిరెంన్వారిరయున్ప్రియుంబునన్॥

గీ॥ ఈవిధంబునజెకానిస్త్రీవిభుండుత్రిభువనంబులపావనస్త్రీరవొంప

జేయు.మీవంచువరవిస్త్రైస్త్రీమలసినాథ్రనమునెందునకేప్రితిరవనుతులసి॥

కే॥ గాభ్రనతత్త్వులసిరెనాచెవందనముల్ దివ్యజెంద్రసరుగనరునం

జవిధిసుమేధుడనుమరిరుమామములవిరుంగదానిరునంధుబ్ధతులన్॥

కే॥ సురుచిరగంత్రులనిరుభ్రరకెరమాశ్చర్యంబువిూరగస్లెనిధరణి

సురవిట్టునరెవ్వరువిూరరుసమ్వలరమరమాత్తులుత్తమభేషణుల్॥

కే॥ విూరవరుస్థివిజెందన్గారణావెంనుకోనెరుంగగాజెప్పుడనన్

వారిట్లనరావిప్పుటెూరాగమువిూరగనుత్తూతాలువటువిధమున్॥

చ॥ దలపగవిూరుమామేమవిదత్తులుసద్గురుభ్రుల్ వినందకేన్

దెవెపదమాత్తవృత్తమువనీసురలారరుటంచువారిలో

పలదగూపెద్దదెల్పగనుపత్రమంణాంబూనదరించిదేవవా

నిలయుడవాస్తికాఖ్యాడనునేనమరీగణమున్భజెంపగన్॥

కే॥ నందనవననసుందరనరవచందనీతరునీడలందుసంప్రీతివమా

నందగతి విహారసమారి సందేహపావనం బాగడనట్లు సలుపు నునుందర్॥

కం॥ వనిసుమంత యే నిరయము మంనంబు నగానకే జైసి తిట్లు నే
వెనన్నగరాని దుఃఖములం కెవ్వగా నట్లు పిశాచరూపాహా
డనటుదిపదస్త్రిత పటుద్రుమశాఖల బ్రాంతెని తన్నెపుట్
షినుడ వెంచు శ్రీ తులసీ కీర్తన మెప్పుడు వెందు పప్పుడే॥

గీ॥ దివ్యరేఖాంఘ్రి దాస్తి దివిసౌఖ్యమొందె దేవ సుమంగళ వసంబు డనెరొనట్లు
నింతగాలమే నిరూపట పిండ దుఃఖంబు గుదిచి పిడపమి వ్యగ్రగంబి॥

కం॥ సౌఖ్యంబులనె వ్యగుతాప్రనకెరం గుజం స్వాదనిదే. పావిద్రంబుయుతని
ఫ్రార్థవృత్తికారంబె రంగెంచె దవినుందుడు॥

సీ॥ గురుపరునాజ్ఞ ధిక్కారనాంబుగా విం విబ్రహ్మరాక్షస వృత్తిబ్రాణిగంబు ఘాడు
విప్రపాదస్పూర్తిచే ప్రాప్త గురుశాప మోచనం బైదివిముట్టు బోప్రనున్న
పాదిట్లు నమ్ముజ్జ్వల తీర్థ యత్రా త్రాణ్యవి హేమాచే తన్నైకొం సంగబడిదెం
సంచిగతి బలు కేసంప్రణామాలు మహిమకై చేసియ వ్యగ్ర హేవంతులు త్రీర్థమెలయాజ॥
గానినిజధ్యానములకేల జనిరి యుత్రా త్రీర్థమేలు తులసిని ప్రశంస సేయ యమునా తీర్థ
ము గగనింప బోయి రదియుగా నటులసిమహాత్మ్యంబు గలదె పొంగడు॥

కం॥ గాంప్రనను కీర్తకేంబునగా వింపగవలయు తులసికే ఫ్రాజనమున్
శ్రీవల్లభుడందున సంభావితుడైరెయు సగుపకవంపద సౌఖ్యంబుల్॥

కం॥ ఈరియటి పాసము విని నట్ శ్రీయము ఫ్రాయము ప్రయం శంబు చే కేరుణ్యమునం
ద్రాయమను చవిధియరుంగంజే యంగురుబ కృతమహేంళజ ఫ్రవియ నూటుర్॥

కం॥ కెలపాళి నుడుడుగగవినిజులజుభ వృందనెము ప్రత్రు సంధిర్గమలా

దులచెంచటి గురుప్రాజ్ఞసఫలమెరిగించెదను దాని భంగులు వినుమా॥

కం॥ నిరుతతత్త్వదేవి సద్గురునిం బ్రార్థించెను హారికేహంబు మయంబుల
గురుబదరీఫలగరిమం జూపెట్టు సుమజ్ఞ కాత్మకేమందన్॥

కం॥ గలవానికగతియటా పోసంబేదేవా దనిత మముఁ గంగాతీరమున నపం
బల యంతే సెయి నటు తన శిష్యుల్ తెలిసెదను ధ్యానిసేవి లసితము లకొందన్॥

వ॥ అమ్మునీంద్రుండు

కం॥ బదికెనీపదికెసె సుమిత్ఫలమూల దుటీపెద మములనంపర త్నవశంబుల్
బలుఫ్రగనాదిపెండనీవారలు మఫ్రరనుమంగలజాగ మంపెపెసగన్॥

కం॥ గురుకాదార్ఘ్యం బటవీధరాప్ఫవినె నరిగెయటు దర్భలు నాకేలబుల్
పరిపక్వఫలంబులు గోసి దయం బారగ గానుచు తన శిష్యులు మునుగురం॥

ఉ॥ రాగనిగోవమందవి వరభ్రకేమటుకేయటు లాశ్వదేమతా
నాగవి బవెఁ వాలనవీనమగా ఫలమూలపరమ్మముల్
వేగను మిమ్మూబంప జనుదెచ్చితిరల్పముగా గగానమా
నీగురుడుగ్రచ్ఛర ఫలము తెంతయుత్రెగగుంభంగెవెరగన్॥

కం॥ నినిప్పుడుబవిఁ నట్టులగానియు దంగ్రామ్మకాలకేంగారనిబలుకం
గానిమ్మలగుచువారలు కోనగుజనినిరంత తమయుగానగమ్మెన్॥

శా॥ శ్రీలానంశరదే భగండపరాపాప్ఫ్వమాపౌరధ్వనుల్ జా
రించెట్టుగమారాకెంశ్లిఖాకె రితెలాసల్లాపముల్ జేసిరి
శ్లైలాగ చ్ఛ్రఫలావళుల్ గానకేయేమేంత్రిగంవిలాకెంజాకప్రసా
జావిచెట్టుగురుండు రాత్రియటటమనస్నాంటమూచింతెవద్॥

చ॥ అనుచు నబ్రహ్మరాక్షసుల యావల నవ్వల బారుచుండుటన్
గనుఁగొని తత్తరిల్లి యయ్యె వ్వర బలిగొరి వీరినిచే వత్త్రం
దనని రయంబు దప్పుదువ నిన్నెవ్వ జయంబు వెలయంచు నాకేటిం
గనతే పందంబు దప్పి జనగానెంకే బాదరి యయు నన నుగాతిలోన్

మ॥ బడునెంతం పకేల ప్రపంచ దశన బ్రాహ్మణ్య వారి వహ్ని వొన్ని
ష్టుడు నోవ గ్రహభు జుగ్ర దశ వా రబ్రాంతి కెంద్రుష్టులం
డిది వారంభుల జగావ శోత్ గురు చుడెం వారంత కేలం జూడనే
జూడనే గురుల శిష్యాగి విద్యా విలెకం గురుడుల సంక్లిష్ట్రాభ్రాంతన్నా॥

వ॥ మనంబున నిట్లని వితర్కించె॥

ఉ॥ చాలక రాత్రియందు వెళ్య నవిద్యారులు శిష్యులుగారు వారు సో
ర్ధాల మసుఖంబులందు బడి కోంయుకే యీరంయు దరయాంపరంగుడు
స్నేలు నిపాప నర్థనసు జెప్పదిదె విలక్షు దాని వప్పి త్రికై
పేవి విమ శిష్యులంచె నిచి మృత్యుమయు భ్రాంత రవుం దుద్రోచితిన్॥

సీ॥ తల్లివై నను నీవె తంత్రివై నను నీవె గురుడ వీవ బంధుకోటియు వీ వంచుననుచు
యారావిరసేష మదికే వగుదుంశ మునే దేరుంగ దజైసివే పేవ రంరయు మండగురుచు వనెవ
టుంబు నెఱనుచున్॥

వ॥ శిష్యులం బిల్చికొని గోత మదెట్లని ప్రలాపించె॥

ఉ॥ ఓ గురుభక్తులార విమలాత్మ నెప్పరచెంచన తప్పైచి రాశులా
శ్రీగుణ వార్ధులార ప్రతిభాసన్నుతులార వెంపరాల చెంచితిరా
పోగురు వర్గయుక్త యనే యుండుము విడెటు నెవ చ్చిరంచు నా

రాగము సొంపు సన్నదము నందగఁ జేసిరి వేంవిడెం లసన్॥

తే॥ అనిన విని శిష్యులెల్ల దేవ కేవల జనఘనత దండ్శనుల నేూపసమోహ్యతిలం
దన శిష్యుల నమ్ము ప్పెరి గనిన గవెం భార్యతోడ దగొంతవలదవనిన్॥

ఉ॥ సొంచ యన్నె దన్నె డుపడ గలలపొడు ప్రదిండు లూకేటుం
మం చివిషాగుల్లాన్నమం లవెంకొని సమార్ధ్వగ తివిన్నతాము జం
కెంచుడు దానిలెకేగొనకే తన శిష్యుల పొయుజూచిచిం
తించు మము నేంద్రుఁడి లెకనతి ధీరత దోపకేపం స్నగాంపకుల్॥

ఉ॥ చెప్పిన పారంక్రొప్పరి నచండమయి వింటుం మెంమం దివ్యషాగ్నలం
చెప్పిన విదిక్తే మటుం కె జూచి జూ సర్వ్యవసర్వ్యవే నియుం
వచ్చుటకెమ్మునే తె విచిపాసి న పొరలబ్ధంగినే ల్పైవ
వచ్చైరు పౌచెమ మూద్రశుల కెంమ్మనుపొమ్ము లశు తెలవెంనియున్॥

తే॥ చనేనిచనేనివె టులం.మెం కెంటు దేవగాకె వాదిరవికెవిత గప్రత్
పె కేంట లబొప్పుచు లూలూవికెదరే మంచ్యుపనేదినకమయునేకేన్॥

మ॥ దా తాంబు పర్నశనుత్తైగురుశిష్యాసపరుత్తైనరపరాధవృత్తిం
వనంబున తిరుగాడ వీరలు వారిచే వంగరువంబదేనేలాంయునిన
భయంపడుచు సర్వంబు విఘ్నను మే మోని వింత్తవాలుల మయుసమం
వర్తిసంప్రనవీరలు పొతుత్తైరని నగాతమముండు భంవయు సంద్ధిసించి

మ॥ కెలుషించంగలుగం బదొద్ధుల కెలూంగంబుల్ పశౌకెంధరా
తలముల్లాడె మరుంద్మి శిక్షరుడు మూర్ధ్వపొలు త మయున్ వంచెపా
రలు రాంతెంగగనంబు ప్రైసె నప్పదా రాజేవ జూమంతమ

త్ప్రలయంబు శాస్త్రనెరింగి చెప్పుడు గురువర్ణ వస్త్రం వినిశ్రుతంగ నర్॥

సీ॥ వచ్చివి నద్వైతైపైన స్వతుండు చల దోయుండో వుని బతె(నోవు హేత్త్ర

గాఢు పరిణా సాలంప్రు మరణంబు కాలంబె జవ పతె గాన వీరి

నేల విచారింపని వివింత బట్టు వారు జన్నటు ధ్రువంబు బున్న

వారు బుట్టుటయు ధ్రువంబు నవాక్యవస్ వినవేనె జేసిన వికృతి స్వాల్ప

మైన నగలదె జన వులాస్త్ర కృత వస్త్ర హోత్రియయల చేవగాదె కే డునేలు.

తె॥ నయ వారల దీనికె వస్త్రహోతు వ్రాసుదే వ్రుదవని వశవెంబాగ వు॥

కం॥ ఇది ద్వైత వు హోవుయని చుండ వుంది భ్రావ న జేసె జన నుయు వుందిర ముననో

స ద యుంత రంగయు నవుని పదు పది స వుమర్తితె గాఢ వి నిన్నగబువి నేర్॥

కం॥ ఓ వైవ శ్లాఘ శిష్యాల బో విచాబివి సంకేల స్థిర ముగనె సివ ద్రా

జో ప నోవు యు కె నివు ద్వైవం వెనె రంగ జే వు దానిని విను వూ॥

వ॥ నాచే వ నాచరివస్త్రులగు దానయు జ్ఞప్తిదులలం బూడ వుసుకృతం

బునం జేసి వుదియు శిష్యులకు జేవ నత్రాప్తి వ్రపసే యువే యను నా

వ వుపా క్యంబుయు విను శాప భయంబున స వుం వర్తింగను వి(ప్ర)ద నే,

మారులకు ఫ్రనర్జి వివ వ్యంబు కృపసె యుత స్త్రీణాంబు॥

కం॥ గవ వేద నవ్వై సంప్రోద్ధతుల త్రియంవె చిత్తాలుత ము గురువె నుకేం

శవపత్రంబు లమిత్రుని సుతు నింగ నిప్పైం కెగ్ర వాని చూచికే దకేర్॥

కం॥ గురుదా స్త్ర శిష్యులంగని పరి తోషంబంది వారి బహు విద్యాసం

భరులం జేసె జవుండుర్ బర సౌఖ్యము గల్గ నను చుబ వికె జనె వది॥

కం॥ గానవనె రింనెంచు గురు ప్రాజ యదియు మేలు సకేల సత్రియులంధుం

దానల బలంబున నిహపరమాని తేసౌఖ్యములు వినిపమాజజిష్ణు తాన్॥

కే॥ ఈశ్వరార్పిత ధర్మపదించిన శోభ్యఘంటిని ప్రతిష్ఠిపబ్దమున నం

శోభాగ్యముసేయుని జమిది తాపసవరనీభిక్షైదలభ్యమువదిలాన్॥

వ॥ అనిన నేమలాసనుండు నారదుతోమవరి చరియని ప్లనియె॥

ఉ॥ సాంరద కార్తికే వ్రతి జన పుణ్యలమే నిరుమపుణ్యలాదినే

నేరుపతోవిధించి విని నీ విషయంబు విని కొన్ని పానిదు

ర్వారమె తెరికెక్ జరుపవే చెప్పనె వచ్చినయెనిగాంతుశం

భూశలపానే త్రిప ప్రుదా విభాతులు బాతురివినాదనే వ్వతర్॥

గీ॥ ఫలజజకే పుణ్యతో ఫలసంచయము పుణ్యలు విద శంబు తోధ్యాన విసరమభిగ

నే వములు జేశ్న వములు తైలవిబ సుఘసంది తమున కొంస్నేవృతపాత్ర వంబని దరాజవంగునె

ప్పు ద్విజులమే నవిష్ణునెరసవలు పాత్రపాత్ర స్థదుగ్ధములు పల్వలాంబుల

ఘ ట కశ్ శ వులపంబు శ్లేష్మ్యం వ నంబుల వేపిద్ధంబుగాగ

వర్షంబు వివింతుల్లకార్తికే మునసఘ్లుగాగప్రనం పావె వులను

పిరపారె కమదుల వేష్ణుస్తు దరయల వర్షులీయుర్వ దాంచురల మోక్షపదవయా॥

ఉ॥ యరావనసేసి శ్రోత్రియులకు నరివంభూజనవరావరించుచే

జూవె లుపంబు యవ్వాధివుబాప్పుడు వేందినసంబువ్రత్ గానం

గావనగాని యల్లయునగాదుభుజింపగ నసన్నవంబు భి)

త్రోచిట వుగ్రష్ణ తోగానగ దుర్జనసాలయు వుండు వారదా॥

వ॥ శ్రీపాయవ గోధూమ విలప్రియుంగు శాలివివి సాత్వకంబుల గుట

స్వర్గాపవర్గ ఫలప్రదంబులని శాస్త్రంబుల విసంబదుని విశార్తికే ప్రవుల

మే భక్షణోదయంబులు మందిరయు నధిష్ఠింపం నంబునమం చతుర్థి కాలంబున
ప్రత్రావ శింబూరిజ నంబునే యందిన దినత్రా వ శోకేల్ప నంబు తానె నియు
కానియెండ పుత్ర మిత్ర కళత్ర భ్రాతృసే వకె శిష్య స్తుహా స్వాహా మహా
ప్రాదులచే మంరచింపంబ నుప్పనదియుండు భుజింపనగు యామాముత్రి
కామియుగు పాడు మొల్లుసమయంబునే వేదశాస్త్ర పురాణాజ్ఞులను వం
శవృత్తులున గుర్త్రాణులచే పాత్రంబులు రచింపం బనుపంబున దప్ప
నియమమంచు దుర్గ్గములు నిరయంబు నంబుడుదురు బ్రహ్మజ్ఞులగు విప్రులు
ప్రాజ్ఞులు మాన్యులును వారలన మానింపంబున దుర్వేద శాస్త్రపురాణా
విదులగు విప్రులు లౌకికంబుల మరింపంజేయు నెవ్వరు వారల దక్షిణా
పదమ్ముల గంగాది తీర్థంబులను సమాధి నిగమమ్ములు ముఖంబులను
యింద్రాది సుపర్వులంగ కేవన్నల పాత్రయించు యుండురువే దంబునన
భారత రామాయణంబులను బ్రాహ్మణా శయనంబులు ప్రత్యేకం బడి
యెన దియు సంగాక నెంకే భూపాలుండు జోమండగు వకేరంబులు వయు
కేశించి విప్రులకై బడికెన విధంబు వినుము॥

సీ॥ జంభారి ఘంఠ్రప్రభాశజ్ఞాంబ గణించి చండవేపారి కేవిశంబు వలన
యండకప్రాణా సంహారణంబుగావించ రహోమంచు భవప్రనిశూలంబు వలన
సర్వజగజ్జన సమితినిక్షింప్రించు దండగు జముని దండంబు వలన
యంట్టు వారల నైన పట్టిపట్టి పల్లార్చ్చుచు జానెప్పుడు వరుణపాశంబు వలన
భీతియందు సమెమారాతి చంద్రపావకాదుల వలననైన భయంబు దలవ
నయ్యెడు భయంబు బ్రహ్మవేత్తల వమానమును సూచు శంకబొడును నెమ్మనమునందు

కం॥ హరి దేని వలన నాశం సుర రాజ్యము నదేని వలన శాంపరెన హంసం
బురగద్వైమొందె నేవ్వాహా సురలప్పుడాల వమఖ్శిజానవెదె మదికెన్॥

చం॥ హరి భవ పృథ్వి భగ్న భూత్ర మఖమైన ధరాసుర కోటి కెప్పుడున్
సెవ్వర మురుహారి పాదములప్రేమ నశేన్ మద మందునదే వహా
వర దసుహారల లంగె నింయు హా రుగ లారె జగత్త్రయం బుసం
శరణము గాదె హరి పద సార సముల్ ధరణీ జనాళికిన్॥

కం॥ ర పృలాపత్రి మర వఙ్ఞల కె విరళ వీ ర్థ స్వరూపులాత్రి త సురధే
సు పృలు ర్వ సురల ఫద హాంశు ప్ర్యల విసంబ్రోశ్వగా త సురుబర మహామన్॥

కం॥ వి.వ దొషు ధూమం కే మవ్రల పరిమిత సుభాను హాంబుల వనిసుర పా
దప రాగంబులు సంస రణాపదెహాధి మరణములను నుక్పప బ్రోశ్వన్॥

కం॥ విప్రొఘ దత్తినంబున కెప్రగతిం దుర్రితి మలు నసింనుం ద్విజరా
జప్రణామల సమ కేహారుశభ ప్రవయంబ సదే భూసుర ద్యూలమహామన్॥

శా॥ ఆదుల్ క్షే తి జింను లజ్ఞగాని దూరాదయాత మూ మప్పుష్య ప్రం
వాబ్రమల్ సనైకె నహ్న ఖూధ రవంల్ వాబ్రదింను దా రిద్య్రముం
సాధింపంబడి సూన్ృతె తరుల పజ్జందా గు బలాదె వహా
సాధీయం త్ఫి రజః ఖణంబులు జవింనం జూచి ధాత్రిస్థవిన్॥

కం॥ అని హాయంకె హాయు కేగ తిజ నబాలు డుబవి కెగానకేష్టా దివిజులవే
తసుపత్రావళి కే ల్పనెమునరింప జే తమేతెయాగెప్ర వరా॥

కం॥ ధరణిని మంత్రిడులగు ద్విజవరులం పాత్రములు సలుప బసుఫ్రనులవేన్
నిర హాసన్న దాన్నఫల మం ధ్యం రిత సన్న న బూశ్వపెని వారింయు జ ఫ్పైర్॥

సీ॥ గాదసహస్రములాదకేఁ యజ్ఞములవహింపక్రే క్రతువులానగ కార్తికవ్రతులకు
గురుభామినీ విప్రగో నృపాలకులను నిందచేయు నర్పుట నీతిగాదు
పరశేచ తీర్థ శిసాధు పైలాఛత్రంగ నపయోసి యు నది కార్తికము న
వలదు వేదబాహ్యాల తోడ విప్రదూషకుల తోడ పతితుల తోడ పృష్టపతుల తోడ
సంత్యజామతుల తోడ మ్లేచ్ఛాది నీచ జనము తోడ నుకార్తికస్నానము యందు
మాటలాడంగ చూడంగ మానవలయు బ్రహ్మచర్యంబు వైనంబు వలయునందు॥

వ॥ మరియు కార్తికము నందు సప్తమీ ద్వాదశీ ఫలంబులును అష్టమి యందు నారికేళములును మాసాది మాసాంతంబుగా తాంబూలంబును వర్జింపని దుష్ప్రజ్ఞులు రౌరవంబులోన మునుగుదురు సౌరికి జాగరణా ప్రబోధైకంబగు కార్తికంబు ద్వాదశి పుణ్యులకు అజ్ఞాతిరౌరవ ఫలంబులొసంగుదురది యట్లనిన జ్యోతిష్టోమ ఫలంబు స్వర్గంబనియును కార్తిక ఫలంబు అపవర్గంబని యును స్మృతి ప్రాజ్ఞులు గ్రహింతురది యును గాక యుక్తిముక్తిప్రదంబులగు తీర్థంబులెన్ని గలవన్నియును కార్తిక వ్రతలబ్ధ హింబు నశింపజేయు మనోవాక్కాయ కర్మజంబులగు దుష్కృత దుష్కృత వర్గాలు కార్తిక వ్రతముల దర్శించునంత వినాశనంబు నొందు విష్ణు ప్రియంబున కశ్లేష నాశనంబున పుత్రపౌత్ర ధనధాన్య వృద్ధికరంబగు కార్తిక వ్రతంబునియు వేదోపనిషద్గానంబు నర్పవానికి తీర్థసేవనంబునను మయుం కానంకవిశేషం బెరింగెంతునిప్పుడు నారదెప్పంబడిన నియమము వ్యాఖ్యానదేయు నర్పవారు పారిస్థ్రకాముల్నేయలే నిపవిత్రముగాను ప సన్నహాత్స్యంబు దర్శింపకొలది కాదు పారిష్ఠకాంబు

వినరే వి. నరదేవ్స్ర జనమ్ములు నేల ముక్తి తోడురు ది నికి నసుగణాంపై నని
విపాసంబు గలదు వినుము॥

క॥ ఘను నందంది గ్రామంబున షణ్ముడు పాం కృష్ణ కృష్ణ కేంజాక్షయము ఘం
చని శయము బలు కేల చుంబు ధృతరుడు ను విప్పుండుండు యము వసర వుండున్॥

క॥ జని ధృతరాష్ట్ర నామ ద్విజు గొని తెంచి యు కేంచు జపంపుడు సాంగుంబులు కేం
వినుకొనంచు ధృష్టయూ వశి జని ధృతరుదె చ్చిన ది వచ్చెంగనిపన్॥

మ॥ త్రిప లాకి కెంచె పదె ప సాంయు కేలుడు వేదాం తార్థ సంవే దినం
రవి తెలాజాలి నిధి నచ్చ తాం త్రియు గశి రాజే వశక్తా సయుం
నవనీ తప్రతి పుణ్య పునసంచి దానం దుం దయా పార్థినా
త్మవి దుం ధృతరాష్ట్ర నామం భూసుర పుంగవం దా పృ తప్పాచం తాపుణరెన్॥

చ॥ గ నంగాని బో ధుద్దై వెం దు రంగా. జని భూసుర ప ర్యాచాల భక్తిని
త్తైని దా ది తె చ్చి ధృష్టజల నందె ప్పి ప దం పది కెంకె రా శిప్పె
గిని యము చు సూర సూతి బవి కెం విం వుం పే రా కె ధృతరాష్ట్రాఖ్యుడె
పన్న నం పం ని బం ప దె చ్చి తిదె పూ ర్వ పుణ్ మాం ది భక్తు నే తనన్॥

క॥ అనిమూయుం కెం భృత్యవితిం గి నియము చనై జాప రాధ కృ తికె మునవిన్
తన నుదాన దూరు కొనంజు ఘను గని ధృతరుడి ట్టులనిమ కొనుకమొసగన్॥

ఆ॥ ఓసమువర్తి కే యు కె యు లూ పాం గలం గెద వీ ధృ నీ ధృ ర్
పాసము లంగు నంగానె ది పాంభ జని ంచె కృతాఘు లె మ్ము లుండిం
డానై పసింపుర య్యాయి ప ధంబులు జూపదే యుం చుబల న
వ్యాసర భక్త సూతి ద్విజు పర్యని దా దా ని పాడ పాడ లన్।

వ॥ జనంజన ఘోరాసిపత్త్రవనంబును బ్రయూనకంబుగు తప్తకుంభియును
ను సూచీముఖారిత జింహ్వాంబును సినష్టైత కరంబును కుంభీపాకంబు
నుగౌరవంబును క్రిమిభోజనంబును రక్తపూయకుండంబు మొదలుగు నరకంబు
లనేకంబులం జూచి యందుండి యుమాపుల మహోగ్రులగు కింకరనిరాటంక
భుజాసంకలిత కశాశకరాళవ్యాలచే బాధ్యమానాంగులును యకౌర
రవానకులాంతరంగులునగు నారకులంగనుంగొని దుఃఖితస్వాంతు
డగుచు సొంతవనంబుల పృష్ఠరుండిట్లను మహోపల నసెట్లు కర్మంబు లా
చి యనాచరింపంబడియె నసొ పృష్ఠరుంగని వారిట్లను చుస్వవృత్తాం
తంబాద్యంతముగా ప్రకటింపండావాగి చెట్లనిన పరదార పరద్రవ్య
పరనిందాపరములును నిరంతర ప్రాణిహింసకరులును వృత్తిస్వైదవగా
యగాలులును కీగాలు సాక్ష్యప్రవర్తకులును పంక్తిభేదకరులును గ్రామ
దాహప్రవరులకైయొసంగెది లాభాంత్రకులును వేదశాస్త్రప్రదాననింద
కులున్నైనమహాపాపవ్యాప్తులచే నరకవ్యాప్తులు బడి యిబ్బందుల వ్యాప్తులగు
దుఃఖవ్యాప్తుల సంచరించువారలకైతన్న దంష్ట్రిరజస్పృష్టనంబి తాంత
సౌఖ్యప్రదంబయ్యెనింతవాకి గ్రంథస్పృనిలువవెయును తరిసమపద్రి
వెూమహాత్మ్యప్రవర్తన నరహరమండపై వసింప జనదరుగాము నన
పృష్ఠరుండిట్లనియె॥

క॥ ఓరాజీవదళాక్ష నరకవేదనల దుఃఖపెట్టుదవ జ్ఞానంబుండు
నేరదు మనంబు హరినేనారాధన జేసినాడ నాతని కరుణన్॥

ఉ॥ వీరు వివముక్తిపొందురని విష్ణుపదాబ్జములనాది పృష్ఠరుష్టం

సెంగస లాగి వసగాంతకాజ శాపసాపెప పమయింనని శ్వరుం
సెంగద బాగువిగ్రహాలు సా సావువులవిన్నావులు సుగ్ర ఖింఫ్రుడుం
సెంరవెంలవి..రుడు విద్వని వుసేం ప్రవెరాప పవెరాది తేలగర్.

వ॥ విమలకీర్తులైన వరవస్త జనంబులు విప్రవద్దేసింబి యున్లనిర్.॥

కే॥ ఫ్రొస్రరసీ స్వఃప చేతం ఉపష్రరవుగునరసే బాస్ర దాలగెతివిచూబా
వి త్సాంరతెయుదవ నిటుపరిప్రరద శాస్త్రత్రపౄరికి బాకెయెందమునఘంగా॥

కే॥ ఓప్ర ష్రరనావుజగ ద్వ్యాప్తిన్ నీడుకీర్తివరతెనమసుచుబలాంర
పాప్రులు పారిప్రరికెం బ్రాపింప్రుమసిజ ముదుబవికెంద్వాజతెండ॥

కే॥ లాకేవే త్రయంబు సెంచునని కేంచెంప్రాబ్యత వయుడునిరద్ది హాచరితా
తేకేయెంటదెలసి పాప్రులనీకేరణాంది వృప్రరికె ప్ర డసు ప్రుటచేర్॥

చ॥ అనసరసీరుహా స్త్రసుముడ న్వ ప్రవే ఉరనంస నున్నతింపనా
తనివిడకాతిప్ర షరంయుదారసంకాదుం లుప్రితి ప్రార్ద్వకేం
బుసుదగవూలంటుకెం గనగ ఖులామిదిగ్గిస దానంవెరాదురా
లెరంమువరుపా తేత్రి ధరంనపానకృపాం విఖవంజెలర్వగర్॥

కే॥ దారసుహాదులతెలపరిపార వయుతెలానివారసుఖములు బ్రాపింబిమందం
శ్రీరవురాబు ప్రరవుయజేరేనబు ధీరుడుం ప్రష్రరుడునీకుదెవిపితిననుఁయున్॥

వ॥ కేములసంభవ్రందు వారిస్వరణా వుహా త్వాంబెరింగెంచుటయయు॥

వ॥ సరసాలాపకేలాప చత్తభవభాస్వద్రూపశత్రుక్షమాపరకేల్వా
యుతకోపరాఘువకేధావ్యాసంగవిద్యాస్త్రపాపరసంభాకెదకేబాకే
బాద్రితలసత్వంధరాకే గుణ్ణప్రభాంకేంరస ప్రాప్యంతి కృదుంత్రపాప

వే రు ణా క్లిం ష్టా ద్ధి న క్షే త్ర పా॥

వే॥ గి రి రా జ ధై ర్యా వి ద్వ ద్వ రు షే న ఘ్న వ శౌ ర్యా వి మం వ పా ట న ద క్షే

ద్ధు ర శౌ ర్యా పా ర్థి రా ట్యా మం వ ర వ ర గాం భీ ర్యా బ త్త ఝ వ సౌం ద ర్యా

జం గం॥ భూం ధ్ర రా సు రేం ద్ర స సు ఖ తో ద్ధ వ ప్ర తా ప స ంయు క్తా

ధీ రా ధ రా వ ర కీ ప హ్లా ధై ర్యా తా వి భా సు రా

హా రా హా రా గ చం ద్ర సం ద్ర హా రి ర హీ ం గ నే త్రి భా

సు రా సు రా గ మ ల్లా దా న శో భి హా స్త్ర హా పం వే జా॥

గ ద్యా॥ ఇ తి మ జ్ఞా న కే వ ర శ్రీ ప్ర సా ద ల బ్ధ కే వి తా వి లా స శ్రౌ సి క గో త్ర ప వి త్ర

సో రి ప వి ఫ్ర త్ర స కే ల వి ద్వ జ్జ న వి ధేం ర బ వెం క ట నా మ దే య ప్ర ణీ త మం గ ళ్య

సం గ్రం ద ప్ర రా ణో క్తం బు గు హా ద్రి కే మం హా త్మ్యం బు సం దు ప్ర థ మా

శ్వా స ము.

శ్రీ రామ మాహాత్మ్యము

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీ రమణీ రమణ నీలాంబరీణా స్వాంత సుగుణ పాళిని శాంతా
కారియ యాలోజిత పవన స్త్రీ హారాప సన్నత విహార రమ్యాదేయదీశా॥

గీ॥ చిత్తగింపుము దేవ ఋషిప్రభుండు సరసిజాను తెరువు దెసం ద్రుమమున
తాత కార్తికమందున గీతజదంపు వలన గవిగెడి ఫలము దెలుపు మనుము॥

కే॥ నాపుడు నారదుడు గని రాజీవాసనుడని యెపుత్రిక్షేణి తల వెల్లం
పావన మగు సిరియు మనసు నన్ని విధముగు కధ నదిగె విపింపుడ విభ్వక్॥

గీ॥ గీతాపాద మనియు వెరపు మంత్రజేయు హాని పెంపిట్టు దటుంచు
చేతె లుప జాల నితరుల కైతె రగోతెవియు తాపసె శ్వర వింటె॥

కే॥ ఒకతైన నయు యాద్యముప్రకటుంచిన జాలు నంద్రుపదునెని విందిక
త్రైకాలది విహారం జదువ పారి కెకొదువే మయ్యె శంఖచరితాల పుణ్యత్రా॥

కే॥ ఈ మహిమ కేని తిహాసము దాపెదు రండె రుంగజైసె దాని దేవ పెదక్
ప్రేమను విదక్ష పురి జద నామ ద్విజుడుండు ధర్మ నా స్త్రనుడగు సుర్॥

వ॥ మరియు స్వకేయ లోచన ములుగు స్థాన దాన తపో వ్రతాదుల నకే
కౌన్వయుండు విమఖుండై పరిగ్యాపారంబు నందలవరించె కాని
నిరంతర పరకాంతాసంతాన కేం మత్రి దాభ్యాంత స్వాంతుండ గుచు
విసేవించి యును నిట నంబూనద్రి యును మధుర పానంబూనరించియును
నిప్పధంబున కాలంబు దీర్ఘమెనె కుపరి పాణి జ్యంబునకైదయు
రదిక్షధంబు బట్టు దూరంబదిగి యమ్నటుపరిమళ ద్రవ్యంబులు
సంగ్రహించి నిజభార్యాదత్తనికామరం దగుచుమ టెక్కే నియును

[illegible]

ఘ్రాతా ష్టల గుణము వెలార్చ్ నీ మల గుదంది దియనాకం ప్రియంబంబున మారాం॥

ఉ॥ ~~ఈశ~~ గ వి బవి (ఘృత్ర) కంన వీ న గు రాా స్పదం జూచి దేవ నిత్

బాగుగ నిచ్చి ఘృష్ణకే మిమ్మై పవిన యింని యతండు స్వర్గ గుండ్లై

గ నింపట్లై తప్పుతరులందరుత తప్పు తప్పె వి మయ క్నత్రా

చే గిరి దేవ తాప్రరికి నింపెస లారగ తాప సోత్త్ర వరా॥

కం॥ వింరి యిచు నింగీ తాపాంక మియ మురుప గాంవింపె జేడుకం వీరా రుడు దానం

దరు నిం నంత కంసౌఖ్యమయ లారసి తుం దంగింపె పాలి సవంనప దమిుం

కం॥ శ్రీ ఫ తెప్ప్రాలంద గుంగే తాపరన మహా త్వపెంరిని తడ పందరీమె

యోపి కకార్త్రకమయనీడే ఘృణ్యాడె నర్పు నాత డెస గు హారిఫ్రరిగ్॥

శా॥ గీ తాసంత్ర వరాలుండు ధాత్రిదగుల క్ష్మీ స్వైర్వ క్ష్మీ మా

నేవ్ తండ్లై యదిగా కకీర్తి కమయ నంనిష్టామ్లైయవ్వడే

ప్రా తః కాల ~~మయ~~ నంబు రా రా మయ వినంబా నానంతాప్పునా

నీ తిర్ వ్రాశ చి జరించు టుర్జను జనునిన్వధింప గా నారదా॥

కం॥ ఎరిగెం[illegible]ద నీ కి నిన్నయ ఘృరా రా వీరార్గ మయలు వక్త్రముదు కనె వెుందియు

స్నరి యింయుని దిసిందంబ ంటు బరికే ధ్వెరిగింపెద వతె ఖారాజ నమల్తై॥

శా॥ అ ప్వర్గ్రావ్యరి దంఖ శబుడ మిల వ్యావారి రుదా ష్న గ్వాడా

ర్వా వ్యాసంగు డ నామయిుండ ఖిల వి ద్యాభ్యాసురుం డౌఘృరా

రా వ్యాఖ్యాత కంప స మున్న షంబు న మహానందంబు తో నివ్వి ఝ

క్తి వ్యాసంగ మెసం గ సంత్ర వరా వెం తేప్రార్థ్యనే యుండ గుర్॥

సీ॥ ఆ యమ రా రా గ్యంబుల లవ రింమ ఫ్రరారా సంత్ర వరాంబు తత్సవియమందు

న నృపార్త్తియ జన దమ్మునే యము జనంబుల రుంగనే సాంధ్రజూనాలయమున
కౌటునేయగ జనదయ్యాడ

ని శీలాల సంబుంవ ధనా జన నర్గ వాడల విః ధారి [illegible]

నధారి వి [illegible] ద నవమునే బాంధు విప్ర వర్ణ్యజంపు సంతయుందురి తమేజనుడు [illegible]

యమున్నేయుంగ బాల్య డునది యయుగాను [illegible] వివేక నియయు [illegible]

నే న నుప్ర గాద న్యా కే ధయ కే ధాం వ ర వము న ॥

క॥ నేయయు యుదే నియయు జ వయ పురి హాయి తప్పై బాలదుగంద నే గ [illegible]

దియు వయ వి వాసమును గలదే యయు విగింపదనుప యు [illegible] విగు రాత్త్య॥

సీ॥ మునం జన స్థాన వసుంధర నఫుయు మాకే డు [illegible]

మురతుండ [illegible]

పద పడి సంధ్యా నమసా [illegible]

[illegible]

వ [illegible] కలహా ప్రదాయని [illegible] దురాగ్రహ పాప [illegible]

భర్త్తపంచన వమ్మర పర గృహ [illegible] సాన్ని వివాదినలపాప

నిశ్శ్యయు కే ప టు స్వభావ దుర్గ్దా [illegible] నుగుణ [illegible] ॥

వ॥ మరియు నంగ్రోవి పనింవ [illegible] జ్ఞానాద్యులు [illegible] యుయు ద ధి దు గ్ధ

గుడ శర్కరాదుల దెచ్చి [illegible] భక్షించి యయు వ నిమిత్తంబు రుల

[illegible] నర్పి యయు దీక్షు [illegible] దుష్టాంగ [illegible] కాలంబు

దీక్షియయు పంక్తి [illegible] గూర్చియయు నిష్టుభాష [illegible] బెట్టియయు యుతి

దివ్యజుల [illegible] యంబు [illegible] కాలంబుజ [illegible]

బు న ప్రు రా శాం బు వి నం టు కొ షే నం యు ద్దై యుం టు వే రం బు యు వి ద ర్బు వు

వడి వడి బర వెంచి చిదిమి పాంటు తూరా చె డంగారు వే నన్న గ వ లమి డుం గురు

లు బా ఉ ము ని ష్టు ని ప వెం నిః దించి

క॥ ఏము వి బారౌ తె నం సంసారౌ చిత్త కృ వ్యవులై ల్ల బారౌ జేసి హారికే ధా

ర మా దైవైయుం టుం వి వ్నైటు మం శి ద ప్పి తి వె వెయ దెల్పు పూ గృ వ మేథ॥

మ॥ శి శు వృత్ పి డ తెయ న భ్రాంతి త్రైం న భ క్తిం పం గ ని మున్నం వళి పూ షార్

ర్నకే మయం వా ని కె భ క్తి శ్రీ రార్థ విం డు దా నిం దె ల్పు పూ వా స వుం

ద శ నం బుం ద న ధా న్యము త్ కొ డుం వ యు ల్లె కొ కొ ల ము ద్రో వ సా

వ శ వము గాం డుం ము గ ండ యుం ద రు గు దుం వా కృ వ్యవే సౌ బ షా॥

చ॥ తెం లు త యు వాం త కేం బు న నల దుం ష్టు ప్రధా వృ దుం వ్రాసె మాం ము నం

ద ల సం దు రా వ్న దుర్న దు ద యరా ర హాం మం స్వకు టుం బ పో షశా

ప్ర శి హా వం నెరా గ మం జె దు ని పా వు రు ని ర్థ సు రూ పి వే న చం

చ యు ని సు పిం టుం దు ర్న సు జా స ద్నా ని గా న ద యరా త రం గు డ్డై॥

మ॥ ధ ర ప్పై ధ స్న్యవ రా వ్న తా స ము లు పేం దా పం ము లం స ద్వ శౌ

భ రం లం ఘూం రి ధ నా ద్యు లం స ర సం లం భూ రా వ్యవ నూ జా వ శం

వే రు లం రూ ప ము నెరా జు లం వ రు ల వా రా లు మిం చి వం వ్నాం ది రాం

వ ర ఘూ గం బు ల నం దు రె ప్పు డు ము పౌ వ ప్వ ర్వ వెయ ప్పా ర గ ద్॥

గీ॥ ఏము తన్న వు లూ న ర్వు ర న న్న పా నా ది కృ వ్యవు లు కల సం తెరా ష హా రి న్ద ధి వెయ న పి

వా ర లౌ జ దా త్నకే గృ హా ము న సు ప్పు త్తై ల వు యుం ధ న ము న్న లు నా కొ దు తె ల్ల యు ల్లా॥

కం॥ ధా సా వ్య దు తె వ్నా యు ను లె వ న వ్వం చె ము ం డు నిం టు వ న కే లు టు యు టు వం

టు న్యాయ్యప్పు వంగ నావియు ధనాఢ్యత్వకేయు ఘ్ను కార్యపంక్తి మున వృథుల్ ॥

కం॥ అనియీ ఘ్ను ప్పురాణాన్నే ధ వింసు తరి నిజ భక్తు జరివి ఘ్న మంగావించ నిశము
ధన ధాన్యాదులు తనయుంటంగ విని యును సదుం భూరికీర్తులనే ॥

మ॥ పతి నిందించి పురాణ విఘ్న నరింపంజాలి ప్రాణావిబా
సి ముదంసారి పురంబు డాసి కృత్యమ్ముంజేంతింపుచుంకెంకరా
హాతులం ప్రేగుచు నా వరింద నుజులం డావిర్భవిం బూంది పై
క్షైవిదేవా సురి దయాము నిర్జలవనింపనివించె నక్షోదియుం ॥

కం॥ గాపున పురాణ విఘ్నము గావింప గవలదటంచు కేవలజాడె రుగం
గావినిపించిన కేధ విని దేవతపసి బ్రహ్మసి సూక్తిదే పున కేనియెన్ ॥

గీ॥ కేమలసంభవనే విఘ్న కార్తికంబు మహాసదెలుపుచు నుండంగ మనము తనవి
దీరకున్నది కృపతో డదెల్పుమింక తన్మహాత్మ్యంబునా పృథుండా తృడనియొ॥

మ॥ మనుసన వ్వీరపదస్త్రవిహార్తి పడప్పుంపుబాశిణోదేంకేంబవచ్చి
చ్చిననమ సాగ్రితమేనతిక్కించిబడ భ్రనిసనింపుచుంబలెగ్రనా
ముని చంద్రవినిలపింపు పెంపుడు తలసం మోక్షంబుజే కేయార వెం
దు నసౌభాగ్యములబ్బునాడుం ముదింద్రుదుం మహదుంబుందునా ॥

చ॥ పడప్పుపడ వీధి త్మప్పులు పలగిపెనుగలవా ఋలు తారదగె
మేగుడుమహాము నూహెూద నరుకోవిదుతా ననకార్తికపం
బడగ [illegible] నెల్లనశ్చిన మమోహాదయులం వసియింపజేయునె
ప్పుడు తుద వేదనిసౌఖ్యములబాశ్చైటు మాధపుమందిరంబునన్ ॥

కం॥ ఇప్పగు కార్తిక ఫలాన పువుప్పుది దివసము పుణ్యమాలా మూలాధార

చూప్పడు ప్రతిపదములు ప్రతిపదములు జెప్పదనికెంకె పద్మినే షపుతెల్లన్॥

సీ॥ ఆశ్వీజమాస మందసిత పక్షత్రయోదశినాడు ప్రతినిష్టదావ్రివిమల

జలములస్నానంబు సవ్విసిష్టుడు వల్వ తృప్తావ శదుండు ధరుండ పగమీ మహార్తి

ధర్మరాజ త్రయోదశిని నిష్టదీపదాన మ్యున దనియ నంస్కౌత్త పరన

హోమదరింపు చుదీపమతి నిష్టమోనిష్ఠపద పడిసమావర్తి భపవి దూర

పరజరీ నందనవేనమో ధర్మరాజపాహి నుంకరుకుమ మమోక్ష పదమురింద

పూయేనంచు నిష్ఠ జపమునె విన్నమహే ష్టరాశికి నిపాపాదులతి మనోహారనుగాగు॥

తే॥ ఇదిపిదప హోమంబు దాకగుడిచిని హో సమయమందుకొ వెలయుండుం

నేడు భక్తి మీర దీపంబు డుగకే నిడవలయును భక్తియుక్తి దవిర్పన్॥

క॥ నిశియుంబవవిష్ణు త్రయోదశినాడు వ్రతంబు సవ్విదగ నరకేచతు

ర్దశియందు జూడవలయును నిశిముజ్జనూచరించి నీరజ లైదిం॥

తే॥ ఏతిథియందు ననగ నేడు స్నాతకుండో మణికికెటుంకె జనియించు మనుజా

ల్లా తిధియే మాఱకెయునంగా పగు నందు పున్న వములుగా వింపనగున్॥

ఉ॥ ఆ నరకుండు పాపమతి దైనిజ బాహుబలంబు పెంపునం

బూని సమస్త భూతముల పొంకమణంపుడు వానిదాటుకెం

దిసము నసుర్లై సురలతి వ్వారమోహారిజేరనే నెమో

దీనిజనావనగుణానిదేయమనుచుం శరణంబువేడగన్॥

చ॥ సురయుభీష్టయుల్ మదిని చూప్పడు జూచి వింపులారనన్

శరణమువెందిరీ తిధియు నాదరాసేయుగా వటెం

పరిణయమవేళ యుంబటె నపారమరంబుగ నుత్సవంబులకొ

చరుదుగ వారి తెరాజలనే మాడి తదుత్సవ వయుంషు యుంఘ్రచుర్॥

మ॥ వరమిస్త్రైం హారి యిూచతుర్థశి నెమ్మెంటెని స్నానముండు దా
నరతుండుం కృత వంగజాళి వృత్యుడగం వా దాం దుపే ప్పరం
పరలం భూమి విసెంచు సంతకేంతు దం బ్రాహ్మించుము ద్ధామమే
నెరుగంబ విధ్రతిగ కొనుండు వినయుం జే పారబలూతో మవుల్॥

వ॥ అని హరి యాన తిచ్చినా టుంగో వె ప్రసిద్ధంబ వెల్యా సవి యుసుంగా నె
యూశ్వయుజ కృష్ణత్రయోదశి విధూదయావసరంబు ననేగు చతుర్దశియెం
నారకె యుం సంప్రసిద్ధంబ వెల్యాగా ప్పన నరకచతుర్దశి యుం ధ। మాతా
పితృ దినంబైన నీల వ్యతీపాత వైధృతివాదుల యుల్గ్రన వర్జ్యంబుంగ సలయు
పురుషుల యు సన్యాసుల యు భర్తృహీనుల యు ముక్తుల యుం
తిలతైలంబు స్నానం బానర్చ్సనది వయూథా ప్ప్రస్థైవాయు సర్వని జనంబు
లు నిరయంబునం బడుదురు విద్యుక్త క్రమంబున తద్విధు లానర్ప్రిత్ర
భాంత కాలంబున దేవతాతర్పణాంతమ్మచ ముత్త యుత్తమాంగో పరిచ
హామార్గంబు పర్ణంబు విడుకొని తత్తద్దేవతా తర్పణంబులు లాచరించి
సమవర్తి నుద్దేశించి షుయుంచు తర్పణక్రమంబులు నుం॥

సీ॥ నీలాయ పరమేష్ఠినే చిత్రగుప్తాయ యౌదుంబరాయ వృకోదరాయ
ధర్మాయస్తై వైవస్వతాయ యమాయ దధ్నాయ చిత్రాయ భూతక్షయాయ
తే నమః కాలాయతే నమో మృత్యవే యను నామంబుల నుచ్చరించి
ధర్మదేవత నిట్లు తర్పణాదుల దన్పియాపైని నఘ సర్వ్రములు వదలక
జీవపితృండు తర్పణాల్ సేయుచ బలయుపి తరుల నుగూర్చి వదపడి హేమలు వోక

ద్విజుల తెఱఁగున భూజనవిధులు దీర్చితమని దేవావళి రచింపఁ దగు వర్ధాలు॥

చ॥ శ్రమవసనాడు భక్తిని దురంతాదిని స్నానపె.. నర్చి పార్వణ

క్రమమున గ్రస్తము లేక జరిపె రాత్రి మహానిరయమంబు విఱుదర్

పమ్ములు రచించి నిద్ర కుపాసి తపోపతి ప్రియాలగి తవా

ద్వ్యమయ లానరించి యోగవిధిని తద్విపసంబెస గెంచుటే తగున్॥

తే॥ కవిరాద్ధనంబు టంచనంబవి కెరికార్తికే స్నానప్రారద్ధమౌనందుం

దిలతైలంబు నస్నానంబులు సేయంగ వలయు నరులు భూరియుతుగాడం॥

క॥ ప్రవిపత్తిథి మహావ్యంబు తెవియజేసె దన దానిభూరియుర్ వనమా

ర్వృత యగు వాదిని బవిరయనం దిది జుడుసమరమయ నగె విచెదిజులనెల్లన్॥

వ॥ ఇవ్విధంబున

మ॥ బలిదేవేంద్రుఁ దానవర్షరాయడి వె నొక్కొంతె కేదార్ద్రోసుప

ర్వులు వైకుంఠమును జేరి తనుఁ శరణంబుంజెందఁ భూజానిన

ర్వల ఫ్రిందోపగవాఁ ము నందగుచు బల్యావాస ముర్‌జేరియు

జ్వవిద్రై వేంద్రుఁ పదత్రంబుధరణిన్‌ప్రార్థించె సార్థకృత్యులన్॥

తే॥ అపటిగ నిరెండ తుంగులుకుంబలంబాకె సవయ గలవి కొదువ పదమునేం

ల్పితి జూఫ్రమసురయునప్రేపతికెల్లనెదనంజూడుంవయ పదమునందుశరణుపెన్॥

చ॥ అనవినిద్రై తుల్య సత్యమును నపెచ్చుతుంద చ్చరమందియుల్లను

దనుజుడనీ పాసంగితి ఘుదానమును కార్తికె శుద్ధపాడ్యమిం

దనరెడుగాంకె నీదినమును తావతన్హైంయుచిగాకె బూరిగవ

ర్తై నుప్రరికెంవిభుండుఁబవియాయ చ్చుటు నందుమటంచు నర్హివిన్॥

గీ॥ అవని నెవ్వైన నీదనమందు త్రైలమము ఖ్యమముగ నొనవమొనరించి భూసువర్ణక్షేత్ర
గో హ్యాది దానములన్ వసుమతీ సంపర్వాల కొసంగగాంచి మంపదముగత్రుమ్మ॥
కం॥ అంబుప్తై రాశిచనం బొధించి రసాతలము సంప్రతిష్ఠించి తగం
కొంచని సేవలుండది వెయిదలెంచి దిప్రతిపదినిరంబు బృశేంద్రునిదనుర్ణ॥
సీ॥ అమవస గలరవం పాద్దివినాడు ప్రతమలుగా వింపంగ గాశదు విదియగలయు
పాద్దిహాస ర్వసంపద్దాంతుకెం బందు బూసగుసేరింగ బలి మూర్తిసంగాబాణము
ఫ్రాతస్త్రలంబున కార్తికేస మంపే తతిధుగ నిల్ప వలయు మంగ జాత
వ మంబులమాటు న్యసంత్యవమం లనభ్యాంగ నమహనయుగ భ్యుజనం
కి బృవృశింభంబు లావత్సరాంతముగ నల రెమవ్వాడె నిరయుఫల మెద్దిమెనిగోరిసఖ్య
నద్దివమందు నంత్యవమలాత దాసమం బెల్లని ద్దాభ్రులండు చుండయుని॥
చం॥ మరిరయు వశిష్టదిఘ్యులను మానినదివ్యమయిప్తైన భాగ్యగయుత్
తెరము ప్రియంబయేని కెంమకె ప్రదమైద గుకార్తికంబునం
మరుపకే దీపికోత్సవ మసార తమంఘు టుంయుంప్రుచూదునం
దారకా నుమంత్రయంనన్నవి నిహోరయరుంహా నన హ్వప్పుచిత్తమైం॥
సీ॥ తన గృహంబున నెనెగి మయుని మరుడెరిగెంచు సరశొదిపావశి గురుతపరచి
యుహాసా ఖ్యమున లనెల్లనె నసియంతమునందు ప్రాపించె వైకుంఠపదము వెశ్యా
యెవ్వత్తైన నంభక్తినేకేధవినెన్నె నిభుక్తిము క్తులు బాల బాయుము వాడు
రవనినాదదునిమెూడయుం జూడుంత్రవ్వార నిఘ్ను నందెప్పెద నువిను మృష్ట్యాదియ
మంహారం
నరాప ఘనాశని మంగ శత్ప్ర దాని దలపనందు గోధాత్రి కేసర వస్త్ర
తెనాష్యది దానములన్ వాతెనసంరంన వింయుసల్లార కేఫల మెాచ్చనత్రుబుధులు॥

క॥ కార్తిక శుక్ల విదియాం బూర్వాబాదియగు ధర్మవము చేసినటువైన్
వర్తించెని జనం ధర్మం వగలాబత్తింబడుగాంత ప్రవృత్తములుగ నేసియుండెన్॥

గీ॥ ఇతర దినముల ధర్మంబు లెంతవచ్చె ననువైన మాధవ స్నానవ్రతంబు
సేవించు నది దాన మెందుగాన జక్తిదనం కొంత్య ధర్మములో వచనములను॥

వ॥ మంది యియునే తద్విపసంబున నెవ్వనికైన జన్మనక్షత్రంబునను సంక్రమణంబు
బుస్నానం శార్దూలవమగంబున్నైనేని యంగంత ఫలంబుంద వృసంతావెగా కే
బ్రహ్మహత్యాది మహాపాతకంబులుకరాంగాం నందుక సుగులాంబుగు
నిరిమోసంబు గలదానె తద్ధ్యంత్యము॥

క॥ మార్గగుడ మాఖాదివజనే నన్నక్షతత్తమైనా నాగరికసానసుడుత్నా
నుర్గమయులు జుంబెన నన్నదుర్గతి ప్రాంపింప జయను నతతెపకపెత్తం॥

క॥ చక్రిదివశ్చిత మార్కంబున కవెన్నాతదాని బాంధవంచెనవి శ్రీ
శ్రోతగతి బ్రహ్మహత్యయు దారిదాని పాడునయు నది ఒక సోందదగం॥

గీ॥ పాగుబాంబు కథారాలమును వరలంసనన్నదివ్వైన వాతెంగని యం
ద్వారుశృప్తపాన సొన్నదంబరి వేయదగావింపవిప్పహత్తరయనమునకా॥

గీ॥ విదినిబుకొర్రుచునికే వీక్షించివీక్షించియు రుబుతెవ్రవేసనివరులతెమ్మద
దెయుపృధయన్ననలేదురీనే మిటుజే నిబ్రహ్మహత్యయననుడు పరనునుమువు॥

వ॥ విప్రహత్యగమున దంని వృత్తికొరకాంబులు సమాధి నిష్ఠంగ నుంగాని
వానాకేటినె వాన్యదృవకుంబవిటన విధంబది నంబు కారికె శుద్ధ దివసం
యునంబడు తద్దివసంబున నెపృజసుండయుల్లా నంనదేజలంబున
నుదయం కాలంబున సాన్నంబూవన్నైనే నియు మారి మంది రంబునేని మృడగు

న ద హా ర ణం బు న కృ త స్నా నుం డ వ సు ని న వి ద చి (బ్) ప్నా హ్వా యు

గు రు త ల్ప గా ద పం చ జ న ము ల గ్ర సిం చి న రె [illegible] న ని వ ని ఇ వు కృ త స్నా నం

త ర్ప ను వి (త్రు) ం డ వ సు నే ర్ప వు పా ర్శ త్రు ం పం బు న పం చ త్వం బు నెం డ

గ ల పం దా కే దా వె దర జ పం బా న రిం ప్ప మ ని త స్న (త్రు) ం బు వు ను లు

ప దే సిం ప వ దా దే శం బు న న ద్యా దుం డ [illegible] ధి కృ త స్నా నం తు ను దా మో

ద ర నా వె ప్యా రం డ గు ను ప్రా ణం బు లు వి ద చ నా రా యు ణా స్త్ర నం బు

న వ సిం చెం గా న కా ర్తి కం బు న ము లా సం స్కృ త్యా నుం డ నీ వి ది యు వా డు

జ నం బు లు ప వి త్ర జ లం బు ల స్నా నం బా చ రిం చి శ క్త్య ను సా రం బు గ పేదా

గో బ్రా హ్మ ణా ద్య ది దా నం బు లా చ రిం చి హా రి [illegible] దం బు నం (బ్రా) పె రె

ద ర ని చు ము ర్ఖ ఘుం డు వు రి ఇ యు ని ష్ట నిరెం॥

ఉ॥ ఈ ది న వుం డు నె వ్వ డ గు నే ని స హా దరి యుం చు నే నిసం

వెూ ద వె ల ర్పగాం చి న ను ప్రణ్యని గా నెం చరింపనే డ రం

వెూ ద రె వె ప్పె త్తె ల వం దా ల ఇ యు వుం బం ది ల కిం ప నం చు ని

వెూ ద యం వృ త్తి బ ల్ల [illegible] గ స హో ద రి యు ష్ట నె నె ప్పు న న్న నేం॥

సీ॥ బ్రా వృ మ వి ఫ నం చు వ గం గ ల్ప వి ని మ ంచు ధ న్య వై తం చు ద ల తు బ త్తు వు ను నె

నే వ్ర ఖం జ యుం ప్రు ను న్న నా యుం టి నె డు ద వి సె కా ర్తి క శు ద్ధ ద్వి తీ య యు ను బు॥

తే॥ ఈ దివ స ర పు్ర ము న ఇ ను వ యు నా డి వి ని హా స వుం డు న రి నా ప్తు సు డుం

డా దిం భుం జం చె న త నె చే నా ది న వుం న న ర సే పా సు తొ డు రు వు కృ త్

చ॥ ఇ ను ము న నే బ్రే తి యూ వి ది ఇ య యుం డు స హో దరి యుం టె నె వ్వ డే

స ము చి త భం గి భూ రి జ న ము స ల్ప దో హా ని నే నుం డు రా త్రి ని

స ము ఖ ము జెం దు మం ది గు ల సం త స మం ది బి మా క్ష్యు దా ప్త బా లి
న మ చె ది మిం తె ని న్న టి ది నం బు న బుం దు ది తం బు ల ని న్న ర య ర్॥

క॥ (గాఢన) మ దా ల యం బు న గా విం ప్ర మ బ్రాల జ నం బు గాం ద న తె నా

నీ వ ని వి ని నె జ బ్బం గి నిం గా విం ప వ ల ర యు ఫా జి గా ర వ వెం స గ ర్॥

క॥ ఆ ది న మ ను న ని జ గృ హా మం గ గాం డు ఖ జిం పం గ బ్ర గ ని కె ర ము న న దా ప్రి

మె మా ద స్థి తి భు జిం యుం చు యు మా దం జై వై ష్ణ లె వెం ప్పా డ పం గ ర్॥

క॥ కె న కొం బ ర రా దు లు వ స్త్ర ని కొం ర ను మ ను చె త ఫ్రా జు సు ల్వం ది గు న

బ్లా రి న ద ని యం ఉ త్ర వి భ శు నె బ న వ డ గా సం న్న బు న సం బ గి ని ర యు నె న ర్॥

క॥ త న మా తు సు తు నె నిం పె న తం ద్రి త నూ జు నై న పె న త న్ని సు తం

పు న భ క్తిం ప్రం జిం చిన జ న గ నె సు ని జ మ న వి ది రు సౌ ఖ్య ము లొం స ర్॥

క॥ శ్రీ వి ధి యం దు సు పా దా ది చె తం త్రా జ యుం ము పా డు న్నై వి గ ల సం ప

ద్వా తం బు ల మా దా న రు జు మా త వి పి తి ని వ్వి తా న వెం ది ని మా దర్॥

క॥ రు మ నా మ కె ము గు వి ధి యం ప్ర మ దం బె స గిం ను పా డు బ హు సౌ ఖ్యం బు ల్

త్రి మ మె ప్ప గాం చు ని హా మం ద్వ మ ర పె దం బాం దు పె ద ప న మ ర ము నీ ర్ద్రా॥

సీ॥ శే ధి యు నా డు ద యా న ద గ స్నా న పె ము నె రిం చి బ గి నీ గృ హం బు న ర్చ నం మూ రె

జై త ది మా యుం యు చె రా ర చ్చ చె ల్ల ల బ్రా రి జ నా ర్థం బు న బా రి లు బ గి ని

రు యు ను న న్న నా ప ని త సు జు ల త వ్వ తి న్న న న్న పా నా దు ల కొ సు బి ల్వ

చ వి తి ప్రా ద్ధ ము నీ ంద్రు సు పం తి తొం న మ రు ల వి ధి తొం డ ఫ్రా జ గా విం ప వ లయు

తి ధి వ రం బ గు పం చ మా ది న ము నం దు పు క్కృ త ము న రిం చి గాం ఉ మ ర క్ష మ పదయు

కె థ నె రం గిం తు ను నం చ త్ర కొం తి యు న గ సా ర్వ భౌ ము ం డు గ ల దు బ్రూ స్థ లు యు నంయు

[illegible]

మనస్త్రీష్టురాననస్త్రాణాసాభీ శీర్ష పదశ్రోత్రంబులు వలనఘ్రాణా
క్షేత్రస్థైశ్వ్యశోంద్ర చంద్ర సూర్యాగ్నిత్రాగ్ని వాంయు రంత రిక్ష్యాశాశ భూమా హరి
తుల నల తాప్పదించి పుత్రపౌత్ర రాజ్యాంచయు రాణి గ్రవ వాంబ గుం పరించి
చ్చినిగాను మనిసారాయణుండు వరియయు నిష్టునిదెం॥

చ॥ అదెనిసుం రాశికై దివశి మందు సవత్సకైవ్వైనయం ఘ్లుగో
పవిరశ్చభక్తిని శ్చైక్ టుం జనాశి కొసంగు దునే సుపుత్రపౌత్ర
త్రపసుసమృద్ధి విం వన్న హాప దంపది వెర్ష్మె వెంసంగు వాడనం
దవివి ప్రతిభై వృద్ధి డువిధంబున సనున్న విజెంయు వారికిన్॥

తే॥ ధరణో శాగ్రణి తోని పెరగునవ చాయంచై జనెనం దిర్ఘవంహా వమచెరా
హరిగాన నాటు గోరెం బరెసెం కౌత్కికే శుద్ధపంచమి ధరలా॥

చ॥ మరియయు విరంచినంండుం సుంర వెనికి ట్లునం కౌద్ధికేంబున
నిఖిలవ గల న టుం శ్రీ తుంలసి మిత్రయం తెలాంయు వయులానల వారంటెం
దరం చటులాఘ్యసంచ యంసయు దానికై ధంవనిపించుంయు ంధరం
బరనె డుం ద్రిక్కదత్తు డనుల్ద్రా వ్నాణుడెప్పుడుం గొల్పె హాధ్ధిం॥

గీ॥ ద్వాదశాక్ష్మరి జపము తప్పరవజేసి యంంబు మిత్రిక తులసి దామ వృక్షకేంతనుం దు
దాని చితమంనిదె వాలయం వీయనకెరుగు మరి భక్తి వందశోనివ్యైన యసురి॥

మ॥ అవలోకింపె ధరాసుపర్ణ్య నతడయ్యస్త్రాసి నీక్షించె వేం
సువశాంకొడగ సంత దానికిర వందుంజలేకె విశ్లే శుద్ధగ్రే
వవెలుంగొందుచునల నత్రి తుంల శోకపర్ణాంబు ప్రక్ దానిజే
సి వినిర్మాంత వం వశేషప్మైంయుది పచెంచెంట్రి వి ప్రాంవంబు గన్॥

౩౪ మయినం జేసి నరేఖ షంబున బ నంపడె నీజడ మందని బాలమని గదే
జనా ఖెంద షొ భగతి చేసు కెల పెంని వాక్యము లని ధరాసు గేలు. చనిమె
౩౫ ఏ కెర్ల మయి జేసి విశినర ఆడెం దుం షం చెంగొంది దెరం కెం పృష . సంగం
గాకె లహింన వన చం దం బూకేపసి లయ బడె ప్రతో దున నె పెయుల । బదసు
౩౬ తొ విసె రా (ష్ట్ర) ష్ట్ర రీ వ రంబున జుగ మ్మా జూం డు , మహ్లం డ
గల దుంద్ర్వ మునగ పెగా బ వాణ మ గగ ఆం ి యుం న్న సూర్యా
నెల పెం నా మం మం . రాంగ ని పకి ని జకె ంబూ స్వా సా మం
గల యం బూ వే పకా నె ష్ప్లా దృష్ట సన్న మి డకె గ న్జ లు రుగ చ ట్రు
౩౭ నిం చె ని ష్ట్ర డ నూా ని మం డ ధ ల స సా నె గ గా ని జ
జ్జై మె యుం గె దె శా ల మె లా గ లనేల న్లి ధ గ యను జ గ గం
గా చా త్మ వ న ఏ న యు సం ద లాఁ డ బు సెం డ్ర యు గి
డ్డం చె దం చె నూ డం గ వ ష్ణు ం బు శ్రా వి సబా యొం గ వార్త రుం జూడగ౯॥
౩౮ దా ని కె గు న్వా కెం చం నం లు మం తం బూ డు. వ ం బు రి గా బం ధు గుం బ
దిని వేణ్ణి స త కౌ ఠి కెం బం న న్ని రు వ గం న ష్టు (ప్రి) మ ల వెు (స్తు) లు తో దరం గు
లా ము వా రు చె యు లా ష్టం స ం చ యం నం దా ని కే ధ౦
వి ను పిం తు ము ం ద రం చెగ డు ధ ర్ష క త్తి కు బ్రాం ష్ణ గ బడ ప్పుడు గజ్జ గా ధ ర్మం॥
౩౯ ద్యా ద శా క్ష్ర బ జ ప మం మ న్వ ర వ జేసి గం బు పాగ్రతి మ లు శ ధాను న్న.
కెం తం దు దా వి బ వ ము నె దె పా లం యం ము న రు గు వి రి వు ద శ్వ ని వ్వైం గ. యుండు॥
౪౦ అ వ లా శి కెం చ ద ధ రా సు ప రు న్వ న మ డ యా జ్ఞ స్త్రా పె త్తి క్షిం చె మేను
ను వ తాం కా డ గ నం త దా ని శిర మం దుం జారి కె వి వ్రా ద్దు

గ్రీవెలుం గాండుం చుం నునవత్రిపుల శ్రీ ప్రక్ష్ణం బు వ్రగ్దానజే
శివినిం దూర్వవ వం ష్టుష్టైయుదివ చింపెం శ్రీవి ప్రార్వాం బుగన్॥

కం॥ వుసంజేసిన కేలుష్యం బునేం బనవ్వడె నీజుడి వుదీ ని బాసి వినిప్రదే
జనివెంద శంభ గవికె నుకెల విని వాక్యముం వినిధ రాసుకే ద్రుడనివెంద్॥

కం॥ ఏ కేర్ణవంం వావిజ్జేసివి వికేరస్థం దుంశివెయుందె దెరిగెం ప్రమనం
గాకేల పెూవి వనె నం దాం బాల కేుదల యుదెప్రెూడ నేనిల్ల నుబుద్॥

మ॥ మెవిసా రాష్ట్ర ప్రిరీవ రం బున జగ వుూర్జ్యాండ చిక్షం డుల నం
గలడు ర్వ్యాసుర వెశియూవని వెూ టూ లవ్యప్రాక్షా శియుం
కల వీూనా వనిలు దానెనె పవనిజ కెూ్రంజూడవె కెూంవనిం
గలయుుం చూవకొకె ప్పుడం నవ్వ మిడకె గక్షిల్లు డుం భక్త్వైప్రై॥

శా॥ నాచె నిష్ణు పవూని వుం డు ప్రము నాన్న నా దీ ని వే వ వి ధ్రం
శ్రైవె ల్లు గడె కెూ ల విం రా రుల కేుల నవ్వం ధ ర్ణ యుత్తె్రరానం
గా చిం వి తునె టుం వు నం ద లచి యుకెూ్రర్ణం బుసి ద్దింవెదం
చె మూడం గ వి(క్ష్మం)బు ద్రా వి ప వి బాశి వెంరి స్వర్ణ ముం జూడన్॥

ఉ॥ దానికె గుం చ కెంవ యుయుమ దం బూశి దుమం జరి యుం ప్రచుం
టుం నీ వెన్ననుస వం బుగా దలచి పి వున్నటు న రజూ కెంకెరంద్ కైద్ధా
ధీ నమన సుగ్రావై గొనియుు దీన గవిక జ నిసా ము[illegible]దరం
గానిడ నేం టుం న యవ్వాధిప్రకక్షై దుటుం భయకేం పి వాంగన్నై॥

వ॥ ఇటుండ గనేం గానిజ వుుండ నవ్విధంబు

కం॥ .ఓ చిత్రగుప్త యూవెడు నే చంద ప్రత్రె యం టూనక్తైవి రిగెం ప్రమునం

జూచియు నతఁ డిట్టుల నంచుం బాపే తలు జెప్ప దొడఁగి నాఁడు వినుఁడీ॥

సీ॥ ఇంగితజ్ఞుండనియు మించునె నియమ్మునే నెరుఁగుదు వ్రుష్టాన్న మింపుఁ గోలది
భుజియించు భర్త్రకుం బోనాడి సవతంబు కెయ్యెంబు లాసరించు నింత తెలఁడ
పరియుల్ల నేలకు సుపవినిందనే యత్తాని పాప్పిపని నిడిగని భర్త్ర గోల్గి
విషమౌని ప్రాణ వముల్ విడచె నందునఁ జేసి మృతిఁ బొందినిరయము కేఁసత్తమునర్తు
డాన గనరు డెంచెఁ దని చిత్ర గుప్తుడనుట విని సరోరు హామిత్ర నందనుండు
నరకవిసరములు ద్రొబ్బి చి(త్రా)ని నిర్విడుం బత్త్రవంతుం దెలిపెఁ జన్మంబ నొళ్ళి జంతునటు

వ॥ మంరి యును నానె కె డు ర్జ న్నంబులు బొంది మదనే(బ్ర)హ్మ గాడ్జేప భావంబు గజు
రింపు నా శరీరంబున నచల త్వంబస్త మలసే ధారాంబువులు జాని కేంటంజేసి
జాతిస్మర త్వంబు నెందితి నీ దుర్జన్మ మెుచ్చ నెమాపాంతంబు చిత్తంపుణాన
నిర్భీతుండనై విస్మిత మన సుండనై కృత సన్నానుండ గాచాతుర్వర్ణం
బున ద్వాదశాక్షరీ మంత్రంబు నుగ్గడింపుచు మలనే మార్గ తేమంబున
శ్రోక్షేత్రంబు వాచరింపన క్షేత్రంబు దివ్యంబు రాభరణవి భూషితయు వి
ష్ణుదూతాని తన వ్యవిమానారూఢయునై దక్షిణద త్తురిబ్ర శంశింపు నుతే
లపోని హరిపదంబునఁ జేరుఁగున వసరంబున భగవద్దాసుల విప్పనుద్ధ
సింబి యెంపు మార్తాన్నపాపె పుణ్యావతియై పరమపదంబునఁ జేరుగు మునన్
యడి నీ ప్రబాక్య పుత్త్రసేవ కేజ్ఞాతి శేపం మండపై పైకుంఠ భవనంబున
కేరుగుదె పుణ్య నేనె తంబి తె నాడాజి తుండ ప్రంనేని నారాయుణుండు వ్యయిప
దంబి స్నునె వ్వని నారాధింబి యె త్రా సపొంద గ జేంద్రలాపత్వరంపరలం
జెడు సద్గతిం బ్రాపింబిరి నీవునెకెది వ్యవర్ష నమాన్ప్రంబులు జెప్పు తపరు

బంధు భార్యా ద్వయ యుగ మేమహిం దక్షై యుండి [illegible]

[illegible] రాజ వైజయ్య భార్యా [illegible]

సేవింప చెంపారం వియుం డవదే వహార్య [illegible] గలవంతు డుం దయి [illegible] గల

వాడని మద్యక్తైవై వాసుదేవ మందిరంబు ప్రవేశించిరి గాన [illegible]

[illegible] లనెఁ [illegible] వినంబు [illegible]

[illegible] మరియు వారదు నకెల్ల నివెం॥

సీ॥ కేవం లాక్షేన కం [illegible] బలవం [illegible]

గాధ్యన ధాత్రి వక్షె భాయులవ సెంచి వారి [illegible]

[illegible]

ములు సవనంబులు నియు [illegible]

[illegible]

[illegible]

తే॥ [illegible]

[illegible]

చ॥ కేర ము కేరంబు [illegible] ధాత్రి కా

ధర [illegible]

మరంన కు [illegible]

వరం [illegible] ధాత్రి [illegible]

వ॥ అని మఱియును

చ॥ తే॥ [illegible]

ర్నత మగా భజించు వారు ధరణిం సంరక్షించి తనరాజ పోషించు దు
ష్టశిక్షణ భారతరం బివ్విధిని పెనిచునెం ద్విజులు జూంచ దెప్పుడు
ష్టశులు పెహించె నేమము పదంపడి మాసె నదె యప్పాతృదున్॥

ఉ॥ సారస భవ ప్రియుండవని యెనసెరమౌని వినుండేవ శత్రుఘ్నం
ధ్రాగుణిదేవృడంబు తప దంబులె దండలంబుంప సించుదా
వేరితపంబు పాంతనితిపెడునె నాతదుకార్తికంబునం
బోరిమిమో హృదృతృగ నుగొంచు వచించెను దంబితెల్లిలన్॥

గీ॥ ఇది యె కార్తికమాస మందె వ్వడేని స్నానసంధ్యాదివ్యను ష్టానసహితుండగుచు
దానమెుననిరించె నెని త్రేధ ధృఫ్భరంబు జెందునది గాన దీన ష్టానసె నంగుళ్యతు॥

చ॥ అనవిని దుర్మదాత్ముడు తదాత్మజు పెదిఫ్లను మంత్రితెలుదనా
జనకుండ వహ్ని కార్తికము సప్పుకు స్నానమం దానము దీవసె
నెనరుప జాలకే నన్నత నరుంచపెయుంచెను మాఘకే వ్రతంబు
దనుగురుదక్షిణంబునక్షసె దాని చెపాదు నేమ మాఘకే వ్రతముం॥

మ॥ పదంపడి మాఘసంక్షైయము నిర్ణో దుంకంననేమ నేరుండంచి వజ్ఞనకుండ
స్నాతెరంగోదు రాజా రా నిచి కాపఫలం బునె కాబ్దంబు లను భవించి
పశ్చాత్తాప పీంతప్త మానసుండ వగుచునె స్వదేని కార్తికంబున త
స్నాహాత్మ్యంబు విందు వెప్పుడు నిరస్త దోషుండ వగుదువని శాపమా
చనెలాపెంచంబు దెప్పాడఫ్లునేకా బ్దంబులు తీరు కోటరంబునను
దునుంత కార్తికంబు నన దీ స్నానంబులా సర్వశిష్య సమేతుండై హరి
సర్విందు తలంపున ధాత్రీ దృవము భాయలు కేతు గూడెంచి విప్రుమించికార్తీక

మం హరి త్వన్నాంబుగ్గ దింప్చుచు విరాళ్వ వాసుఘండతడు మెనె చెరా మెుండు వయ్యనల
పొంసెం పుష్పలంప్ప్రన జనుడెంచి తత్త్వమ్మనంబున నిషు(ఉ)వ్వర్షుండై॥

చ॥ మును నిప రుచె తనొర్తి కెప్ప ప్రద్యాకె ధావిసరంబు వింపుజైతెను
తెనువారిపట్టుకొస్తి ధరిత్రి సురాగ్రజె పృథ్వ తోడగా
ప్రన విన నెపుడు హార్తి కెప్ప ద్యాకె ధావిసరంబు ధాత్రిం.
వనజ సముద్రెందనిర్షైదగు భక్తివెలయుం సురవేని శేఖరా॥

ఉ॥ నొంప్ర డుదెవ తాంతపసి నాంధ్ర దనంవి ధి తెాడదెయ్యరా
జే వ భ హాప్రత వ్యాల విశేష మానంద గుణ ద్విదె నిషే
బాలిప్ర దురంత పాప ములు ప్రద్యుము తెవ్వెదిగార్వప్రైవి యం
దాం వహించుం మురారికి జయన్త్ర్ప దమెయ్యెది ధారుణి స్థవిర్॥

ఉ॥ గాందనప చెప్ప నె జగతి గల్గ ప్రవ వ్యాలనెల్లనందు దాశ్రా
పొందర ముార్తి నాదగునపోహ్ము తపః ఫల దాన దక్షమెు
తాదశయత్ప్రవతంబది యయ్యెకొ నిజె యయ్య జనంబు గాంచుల
క్షేద యాత్ర లయంబున వసించు మహి మంహామాన భావము॥

చ॥ ధరణి గలట్టు ప్రద్యాస ములు దాతవి ల నిన్నయను నెంత గాంగ్రు తాలి
దారకొనుపాతి తొవ షుణు దూరము కొవ నుసంభవ ప్రాందుఖవ
నట్టరకొనె రుంగచేసె విశేష విభాస వనెహాంబు కుం దమై
హారి దివసప్రహావిద్యాయు మాందర మెుప్పగ విన్నదెప్పదన్॥

క॥ ధరణి సురహాత్వమెుదలు గదు రితమను లనియము విన్నదు రావరమూర్తి
~~ద్వారమూర్తె~~ న్న హరి హాస రానన్నమున నని పరిహారమెున ర్తురదియలు
మంత్ర తజనముల్॥

కం॥ హరిహాస రాసన్నభక్షణా పరిహార్య మెనర్చి నెట్టు పాపాత్ములు దు
ర్నరకవ్యథల పడెదరుల మోసురులకన్నరిది నివేదము నుమంనూహోంఫ్యమదిం॥

కం॥ శరదుల లాశక్షిరాంబుధి సంరలందుర మావిష్ణుండు క్షీరోద్ర వములం
సంరగిరి హరివిత్రవ్రతవముల హరిదివసవ్రతవమే మేమియు నరుశ్రమావరిష్ఠ క॥

సీ॥ శ్రావ్యనను భయం పక్షివన్నులవే కోదశీవ్రతంబవాసె నను వలంచియు
నా తంల మెలాగూడ నరుల విశ్వాతేశ నన్నునజేయనినవములనె వ్వనేల
నెట్టువేళల నది వట్టునె యంగరాదు హరిహాసరంబదేయెంక్త మమెన్న
నిందుప హాసంబు నందుదు ద్వాదశి యందుల బారిజనంబూనరింపుప్పండ
వరాకె ప్పుడు శరణంబవ నుసును దశమి దివసంబు మొదలు ద్వాదశి యొచురయు
గాగ వ్రతవంయియు నిది ఫ్రాంక్తి గానెన రవ్వమన్మ్న వాంధయంమసంకల్పమూవరాహి॥

కం॥ హరిదివ్రతరాజమును జరిపి జిత వృజనుల గుసు జలజాక్షప్పగ్
వరమందె ల్లప్పుడున్గొదు దల వరాన వ్యాత్మ్నుస తుల లెరావు దవెముప్పగ్॥

గీ॥ దశమి విద్ధ మెరాడదగ నివేం కాదశీవ్రతంబునుతవకు శద్ధిజేయగు
దశవిద్ధ మెరాడదగిని నవేంకాదశీవ్రతంబు నిరయంశద్ధి జేయను॥

కం॥ అదిగాక నవేంకాదశి మొదలు శుద్ధమగు టరయు బారిలుంవిద్ధం
గ దసిన యది గాంధారి మందవి గా వెంచి ప్రుత్ర మంద విబాసెగ॥

చం॥ హరిదివసార్థకైన సుమంపన్నైన ప్రియాంగనన్నైన సంపద్దారి
తరాశివంయి నుంవ్యజింపు దిల దారిద్య్రమెవెందులంకేంపచింతునె
నరుదలశారకెనుకే యి వివాహసమువారొస విభ్రాంతవిహాస్యపం
కరుహావదివోము దినివినిద్రైకాను పుస్మృతుస నివ్వధ్యానవమం॥

మ॥ వన జాక్షునే ధాత్రి సుం దు జి వ షి ట్ల గ్లు ద ని ర్ధ్వం దు ద
స్వన ఘో రా రు దు బం ధు వో ష రు ద స హ్నా లా ప వి ద్వే షి ఘూ
మ ని సె య ప్రి య యు దా క్షి ప్రుం దు వి సు హం వ గ్ర్య వె రు స్త్రిం గ ద ర్భుం
ద ఫుం ఘూ పా లు దు ఘూ వి పా ల న సం గం జె ం కు న చ్ఛూ రు ము వె
తే॥ మను నా ల రు గు డె గ వా రిం వి న యం బు న గాం చె వ యు వి ధుం లం ఘ్ర జిం చి
న్వ పా లు దు బ వి నె జె ష్ఠ ద న ఘూ వ్ర్గ లా రె సె ఖ్య మ బ్జె ది వ ర వ్రా ల్
ఉ॥ సా వి ని వా ప సం పే వం సు జ సా ధుం ని వా ద సు బ వి ర్లు రి ఖ్లు ఘూ
వా వి ను వె ల్లి ఫ్రు త్యా వ ము లు పం కె జ నా ధుం ది న ప్ర తం బు వె రా
క్షా వ హా మం ౦ను రా ని వి ధుం ల న్ని ౦ము దె ఖ్య ను పా ర లె నె ధా
త్రీ వి ఖ్య దా ప్త మం త్రు ల గు రిం చి వ చిం చె స మో స తె ౦ స్తు ల ౯॥
సీ॥ కౌ మ ద్వే స్వా దు ల కె ర రో జ నా ఇ కె న ప వ ర్గ సె ఖ్యం బు వ్రే ప సం గు
వా రి వా స ర ప్ర తం బం ను వ ద్వి ధుం ల న్ని మ ను సు యు దె ప్పి రి వా ని వి ని రి గా డె
౦ను గ దు న మ న ప్ర జ కె ౦ ద రి కె వా గ్ర వి ని పిం ఫ్రు ద న మం త్రు ల ను వి దా జ్ఞ ప త్రి
కె లజు
ప్రా సి బం ఫ్రు దు వ ల్లె ఖ ల సు న యం బు న జా చి మం సు జ ప వి ౦ము
౦ము ప ప తు ల య గ మ మ్మ ల కు జా రి లు ల వి ధుం సం వా షి ము ల జె లం గి
వా రి ది వ స మె స్న ద రు దె ౦ను సం ౦ను దా ని రా కె వ ప్లి ప్రు మం ద చి త్రం బు గా గ॥
తే॥ ప్ర స్తే మ వ ర్లో షి ౦ము ప రి స్లి ష్ట ని వ ౦ము న గు ను వా వి ద శి మి వా జ సం దే రం
వ శు ల షి ల జ సు ఖ్య ధా త్రి ద్వ శా ల గు హా కె ఫ్రా లు గు ది చి వా ర ని ని యు తి ౯॥
తే॥ వ మ కె ద న వి ని ష్ట ఫ్రు రా ణ మ యు వా స్వ ని వ సు ను ధా త్రే నా ధా సు గు హా
చు మ సు ఖ జ న ప వి ౦ము ఘూ శ ౦ము న కు ల ల ర ౯ జె సె వె గి న ౦ వె గ కు ను న ౯॥

సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

తే॥ [illegible]
[illegible]

చం॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

క॥ [illegible]

సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

శా॥ [illegible]

డీలాగంచు పృథ్వాధికారమది నాకేల నేమైన నైజో
కోతి కానుండెడిన దాపృమింకోరున తిప్రేర్యారప్రభా వృథన్నను
జూచింపెట్టె దరే నరాధిపులకు దుష్టాదుల పెట్టెరాజ్యాసనా॥
గీ॥ అనిన నేనంచుఘుముడా నీ వాగ్రహంబు వహాని దెల్పుము వచ్చినవాటునెన్న
భయమునే కనేర్చె తిట్టుల పరిశ్రవించె దండన పమునేమువాని నుద్ధండ వృత్తి
సీ॥ గురుతల్పగులు స్వర్ణహారులు సురాపులుగా విప్రహంతకుల్ కేవలు సాక్ష్య
లాగమవిక్రయులు లన్యాంగనారతుల వనసురద్వేషుల న్యతవాదు
ల న్యార్థపరులు దుర్వ్యాయవర్తనులు లాంత్రమహారి నిహంతములును
రాగ్రకాలుక్ నిచప్ర విగ్రహాలుక్ తిధిజ నాప్రియము భాగాల లాది వృజనను
లందరును గొండలంబందు వెరుగుదెంతు రాత్వదాజ్ఞను వరుత్తైంచ
తి త్వరగతి దారుణ విధిప్రతిరూపముగా వరుస దప్పకుండ దండించి యుద్ధండ
ఫలా. తి॥
కం॥ న్యాయంబు దప్పి దండన జేయు నృపాలునే యుక్కును శిష్ట్ర వంతము
బాయక నృపాహరినిందయం జేయు నృగాదులయట్లు చెంతింపగ్ద్॥
కం॥ నీతియని దర్యంతము వుప్పంత్రైతెల దండించె పెరుపెంప్త వెలయదు
ర్నితుల ఖండించెదను నంనాపెూడం దెల్పజూని నాడవది యులం॥
సీ॥ నిరజానతి నువులనే జేయుదండ నంబనప్తేము వయునచె జ్ఞైన వారి
న తిపత్రపననముల యుదీ తత్వబంచె తి కేవలు సాక్ష్యము దెల్పకేంటులను తేలు
జెంహాలు కేత్తు ఘజెరించి శ్రేష్ఠ దకే ములబూంయించితి న వర విప్ర
వి త్తాప హారులగు కౌవృజ నంలత్రి వబ క్షేత్రాదుల న ఫయించి తత్రేమనుయున
నా దుర్భంగమెున ర్వుదుర్జనములనె రవిలగలద నిచించి తాలుర్వైలనభిభ
వించు

త్రింశున వయి ల వయి శ్లద్రోపింపి వి వంసు శాస్త్రనిర్ణయము వెంప్పు [illegible]

సీ॥ [illegible] విజయంవి నవ వంవిజేసి [illegible] ఉత్సాహత్న [illegible]

[illegible] వెలవింవె [illegible]

సీ॥ [illegible]

ప్రతి [illegible]

గీ॥ [illegible]

[illegible]

ఉ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

చ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

బాల్య కేళీ ప్రయోగ బాల్య క్రీడ సమ్మద్ధ నీత బ్రహ్మజశ్రీ

సీ॥ మొఱగి విఘ్నేశ్వరుడు నంది పదకే వ్యక్తగణాధిపాబుడు దాశేంద్రుడు మా

త్పదపము నను మూని పాద్యం బుదిదియుట్లెదె రాజ్యదేశయతిసేవరించు॥

మ॥ జననేని యీశాన్య ద్రోహము ఖలుషంద శరాగుల ద్రోహము లేదుమాకు

దనిశమువే దవయంచెలకేన విజ్ఞానయజ్ఞానసోటు విష్ణుమయం

జాసపక వేదుం పునిద్రగా వించుజనుల నిశ్చిద్ర రౌద్ర వెంసగదం

డింపవేదంతే దదుందుసంబు బవికె బూంకై దశఖటెదల కెనియులసాం

వ్యాఘ్రం జయింతు దూరాత్మ ఖోవల సూతనులు దద్రోంయమ తదస్పతత్పరం

సాలుగగోయపద్మజా॥

గీ॥ అకంద యాత్మ స్వయంకులెందు శింహా బల్లుగ్రాయ॥

సీ॥ ఉపకారికేప్రకెండె మెయనరించుతృష్ణల నంధ కేళపమద్రోయంగతేదు

ప్రజల పాదులపశ్చిమ పాదుల్లై తేర్పుబూతకులల దండంబు పాల్పరచేదు

గోత్రంల నిప్పుల గూడ దెట్టున పారి ఋంపుదుర్మానులచండ చేదు

చమరి భాషవెర్గి సాధుబడె గడె డిత్రమంతుల నోళ్ల పైనొట్టు వేదు

తనకంగల్లిన సెలయువెడిచెసెంసంగ గాంచనిని రథమాత్ర గాత్ర వేదులనేసు ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~సాధ బట్టున పరకేరాంకె శస్త్రముంబుల కై నున్న గ తెట్టా దనిదనర మొగ్గ జాధు~~

~~పరపద్మ దాచె దె సెంకేంద్రని నల యిఱకైటు పాపతి పాకె జూస్తత్పు ఖచెన నవ్యాల నలంబులను~~

~~కొకొన్నిప దఫె యమపే దు కొంకెంలకెంచదనికె ట్లు సపోంబు పాడ పాతోశ చెప్పవలు~~

సీ॥ కొలదండ మబెండుగవిజుల నాయెను నందూనె మూకె తేపోవెంద్రకొలవంపుత్తుల

పంకెవిజెంకం పారణ్లెరకెంకరుల్ చిత్రంబులీతివిశేష మద్భుతంబై
సైరభసాధ్వంబుండె నిర్జీవపవనగయుక్తిపొసంబుజెగడె సాదుమగవారు
రుక్మాంగదక్షీపాలచంద్రునిప్రజలు గాంచినపద్మవైరి
బత్తిగింప్ఁ వరుశాజ్యమేసయజాలనిసంపదదీనిగననయియునసుమందుకెనెనుయమెగిత్తి
చరణాపంకెఖూనుల అందునమయగావింప నిబ్బులసాన్నదమదుగు.

క॥ దురుసుమనమేలమేలాధరణోశుడా నర్చెనగానానిగనా
దుష్పాసరప్రతంబది పదికెంచి మనింపమోనపాగ్రజ్ఞా ॥

క॥ ధరణీశశౌరినెలాపరిభవ పెయిందించి మనమచ్చజంపెనె
పెరచియుయుయుండులక్ష్మీపరుభక్తుల బిబ్బు బలునెందారలగలరే.

చ॥ హరిదివసవ్రతంబుఫలదన్నమహా దురితంబుగా ఫ్రగం
ధరణీపరుండునై వర్ణనమునర్ప్రతమంతమురువంగ జేయనే
ర్వరిసెపంకెజాక్షినియపంప్పదుపంప్పదవిర్పనిప్పుడె
నరవరసేయుకేగుడయరయంబునసీ ప్పరిపెంబు జాప్తజా॥

వ॥ అనియంతనిం జాలివంపంచి.

సీ॥ కెమలసాకెర్యంబు కెవికెకె నవ్వలయందు కెమలారినబలకుంఖంనందు
బింబసౌందర్యంబు బింబాష్టిపాపెరబింబారిననపపాన్యంబుఅందు
కెరికెంబువములసౌంతిసౌంతపిరుదులకెరిపైరిశంగునకెగదనం
కెదశికొమహాకంబుమదిరాక్షిపెందఅందుకెదశికొపైరిగరిమనదల
భాసురమృణాలసంపదపదిపిబాహువృతదీయవారోద్ధుల వెవియగొల్లు
ఘుటనగాపించి యపుష్టుటసాఘుబునపటుమమింవమెకెమిం చాబాలకనిల్లొ

ఉ॥ అన్నవినాయకుం డాక్షెజిగి యా శక్తియు మోసి దగాంచవే స్వ
ప్రన్నవము నందు వరామము దిన మును బమాంశాస్త్రి కృశింపె జూడుడంచు
నీ విరహింయు సతర్కుల సూక్తుల మోన పకీర్తి మయుద్రినెం
డెంటెలగాని యనన్నగలెడె ధ వశాంశుని మోనె లంకే మయి॥

గీ॥ సౌజన బఫ్లున మునె రాంకె శాస్త్రములు బలకె నన్న గవ మోదమున నిడను మొదట జూడు
మం కుట్ల డా నిని నెంక్రని నల యమ జేంరయుపాలవిపాల్ జూఫ్రత్రిశావ నవ్వులంయారు॥

సీ॥ యమవపాశాపి రవమ్న గనులల దఫ్రద వృల్లనే ఘలాడుదర్వనేవి ఖ్లన్
బుఫ్రశరనులనచ్చా త్తిరెంఫ్రఫ్రబూలణి గా నర్పనాడ బూమలుంగనుల్లం॥

సీ॥ మారునివే మెల్లినీ శైన యంత నిమం రలకె ల్పనే పెయనర్పదల చి శ్వంగార
సరసి దరువనా వక్తృవెంనే టూరెంత్తరని బూడమె దానన చ్చాత్తిజేసి విభుఁరులాడినాఁడు॥

వ॥ ఇవ్విధంబున నింద్రివితేనిసౌందర్యంబున జెలువారు వాలారుంగంటి శృజి
యుంపిన దియు నాకేట్టిదియుం వాలుచు॥

సా॥ మెల్లు కేగంగ చేన పాశి ఘు ష్లన కేరంబుల్ ఫాల భాగంబునం
జకేగంగాని డి కేంబ కేంఙే యుగశే స్పాద్ద్రావ క్లోజనుల్
నికేగంగ క్షేమరి చేవ తె ల్లడల ఫ్రాదిన్నం పస్వ శోరి ఖలం
నెం నేంగ్లై బాంధంగ్ మొాపొంనివని వదనన్నంగూర్పి ఝ కేస్త్రిన్నవిక్॥

చ॥ ఇటుల నమ స్తరించి వచియించి సమంచిత రీతి నావిధీ
షటుమువెలుంగ నుంగురిచి పత్నజనారియ వృంగారి హూరినే
మిటుకెనను స్పజింతివమిత్రుల గోత్రపు సుదరంబునెం
చుటుకెందలంచి యెాదె వింయు బుటుట్ల వచింపవే యనన్ బవిరా॥

౯॥ మదవదిగలదిలబ్ధాంగదుష్ట సంహారనస్త్రోత తగ్గా మునిబాలిం
గదయించి ప్రసవము మహానిచిపదప దయియుమర పప్పుహాపప్పు దవిరాయునివర్॥

౬॥ దానినిసప్పాతించి పనిహామనిశి నప్పావి మహానమెన్నెప్రవి [illegible]
శాననదంబుదనెప్రయిని సంబడ జేయుచున్నేను నాసచె
జానననమంద రాగమునష్టైనం గ్రామం బానె యుందగాంచి వం
దే నమ దాన్సిసంహారనాపె భవ శంకర లసాం మన్నెనవెన్నె॥

౭॥ రాజబింబాస్పష్టాపృష్టే రాజమందిగి చిత్రజాలావి కోప్పైల జేయుచు
నిభక్తానంకరుగురిచియుష్ట మనుము విసువిగల్ప జాలెగుపినామదిశయ్యాలాంశ్రీ॥

శ్లో॥ నమస్తే భవానీ మనస్తాయినె కాలకాలయమ వి శత్రువాం శాంశాయ మదక్షిణం
నమో భవాష్టకో భవానీ నాగేంద్రమభూషణం నమస్తే నమస్తే నమస్తే శివాయ॥

1. నమస్తే ఘమధ్దే వనాధా సనాదా నమో వాగ్విదాష్టాంగ గంగాధరాయా [illegible]
నమస్తే రక్షైతేంద్ర బాహాసుంకరాపా నమస్తే శివాయత్మనే నమస్తే శివాయ॥

2. నమశ్చంద్రమూర్తి నమస్సూర్యమూర్తి నమః పంచభూతాత్మనే నమో వస్త్రముదేశా
నమశ్చంద్రజూటా నమో వేదఘోషా నమస్తే శివాయత్మనే నమస్తే శివాయ॥

3. నమో దేవగంగా తరంగోత్తమాంగా నమః పార్వతీ మానసాంభోరుహాంగా
నమో హంసవాహాయ కోటద్వినిశాంగా నమస్తే నమస్తే శివాయ॥

4. నమో ముక్తికేదార క్షేత్రాధినాధా నమో దారుకాంతాపురత్యాగ్విహారా
నమో విష్ణుపుత్ర మనస్తిత్వ మహాస్తోత్రం నమస్తే నమస్తే నమస్తే శివాయ॥

5. శ్రీమజ్జగజ్జనస్తోమం కేరకేశాజ్వాలావిపే బాలవేలాకౌశంగ
రయమనియమాదివోగాభ్యాసతాపసాశ్రితాలాకలపనపంకజపదంగ

గగనచుంబిత రంగ ఘట్టనోద్ధ స్వన కంపిత ఘన వన సాగర నిషంగ(త్రి)పుర
రక్షోజ్వయ(శ్రీ) సముదావహా యమాత్రాప కల్పిత వసుధాస్యందనాంగ
భృంగక మరంద గంగా త్తమాంగ సర్వ
మంగళాపిత వామాంగ మదన భంగ శైల భవ సంగ యుష్టకోశలవెంగ॥

చ ఉ॥ అని బలుమారు శంకరుని యెలుంగెత్తి సన్నుతి సల్పుచుండగ
వనితకుం బ్రాణిభుండు గన వచ్చుటకై యెల్లెడి మంత్ర హోమము
యమనియమ లక్షోరయుచాశి మార్గవయు పన్నులగల్గ జేసి భూతవే
కుని ధరగల్గ సస్వరముల ఋగ్వేదము నల్పగ హాని బంపెదన్॥

ఉ॥ దానినెరింగి భూపవిప్రధాసులు సన్నుతి నొవ్వఫ్ర(ము)ని
స్నానవలోకకపాలన మన సమ్మయము మించి సమగ్రసాధసంక్రై
దైనిరపాయసౌఖ్యదుమనాంతరవీధులకేగి యసుంపుపం
చాననపుండరీక శరభాది మృగవ్యూల సంహరింపుచున్॥

మ॥ అని వెంభూతల నాయకేంద్రుడుట రాకాచంద్రు భాసుంద్రవ
ద్వానచంద్రాస్యప యోజరరయమధ త్రా(త్రి) రుహాటద్వజం
గనికావెత్తైట భూషత్రృపలాక్ష్మి వి మసృంగ వ్యాప్తదేవీసుపత్ని
ర్మ నవీనా మరణాస్త్ర సన్నగి ఘృనెం మండాచలగ్రామణోం॥

సీ॥ ఇమ్ములవ్యాపా(ద్రి)గని తత్తటముల యుతాకేటదేవ తాళవసంబుండు
టయుంబూవి ధరిత్రివియుడచ్చుటకేరిగి విన యవనివిమమమ శిరుద్దై॥

ఉ॥ (శ్రీ)రు నింగూర్చి విన మ్పృద్ధైప్రణాఘల హ్నాసత్తైగా వించి భూ
వరుడప్పాగ నివెయ్ మరందల హంరి వ్యాప్తహరి ణోం

వర నీలాంబుద వేణికంబురుపాంబాస్య హ్వారిణాని స్వైరిణాం
సరసీజాతము శీమణింశ్రేణి విరాజత్ప్రామిని నిన్ మెచ్చిన్॥

క॥ ఇటుల నృపుడంగ సంగన తటుమేనవి చె కేండ్రవెట్టు దర్పకుండయ్యె
వటుగ తనే యటుడుబ్రుతుగాని కంటులాలకే నేంచ జాణ క్షోణిపుడైదలాని॥

సీ॥ తుంటవింటి వజీరు దాడరి జగంబులు నలయింప నెత్తిన యంత్రమనగ
యగమిది గానయుండగు హారిద నెల్లవెరసి పొందంగ జిత్తు వింతగ పావము
వనప్పైనె లకొన్న దర్పకారికి కొండకానగా నెంసగిన కనవ్వమనగ
చిత్రజాగారమైన శిల్పనలయుం బ్రపచ్చిన విష్ణు పరాంగము విలాసమనగ
కేవల భవభర్గకారి జగద్రుమ సుమనలంకరింప సృజియించు సృష్టిమయమునగ
నంబూకాకం నన్నయమ్మ కాంత యేమి వెలదె లుసుకొని పతెనంటు దాత్రి విభుండు॥
మోహనాంగి నింగూర్చి యిట్లని యెం॥

ఉ॥ శ్రీవిధు వంటడాలా శ్వయ టుటాకింటు జరింపదేవ
జీవి తపండె విన గొని నాడజె ప్రయేటుటునె దాపకేనన్న
బవెరాజీవ దశాంతం తాప్తి రాష కేల జే బనులందగి యేనంపంచి
నట్టై విపరింప నెప్పు నృపనె వరియింపగ నంటుంభూంకరా॥

చ॥ అనవిని సంభ్రమించి నృపుడంగనకెట్లు నె ప్రపంచి నట్ల
ట్లు నయుమునె యటపాండనప్రరాంత కేపాదస దాశ్చపా నజు
మన్ననాని లుపొపకే నెవి కేరాంబుజ మెల్లన కేల నంటె దాని
దాంగని నిజపట్టణాంబు నమకోరికె లాంతగ నేనె యమ్మపంక్॥

సీ॥ విహారించు నెంకే వేళ విధుకాం తవెది కొమాల భాసుర వంటశాల లాంటు

త్రీ దింపు నొకతేప ప్రత్యేకత బూధరగ్రహ జూత గూప నిలూస్తలసంబలందు
జరియుంపు నొకతేపరి ఫలాప దెలాంజ సౌరభవిభాసుర పటురంగ మబునా
ప్రాపింపు నొకతే ఫలాటు ఫలకేశు వగానవ నాఖౌ జ్వాల ద్రవసుక్షారయులందు
నొకత్రతరి ఫలప్పాదెల దెవవె తెంగ్రసంతరొ నొకత్రవెలయు ఫలపృదేని రసుతొ ఫల్యతెత్రెంచు
వెంవాని శాంతి గూడిన వెస్తాద మొప్పనత నుశాస్త్రఫలసం గుస్త్ర రసగ్లవరి విభూతు॥

వ॥ త తొప్పలంబున మతి నిరసున్నైద్య హారి చవ సప్రభూవం బిష్టని ఫలగవిధులం
బూటంచాకారంగెద॥

సీ॥ నరులా గవి నుడిని దరుదెంచె దని వింరసుండెనె ఖుక్తేనుగా వింప వలగరు
హారిదివ సంజెర్లింరొండు పవాసంబు జాగరకాంబు బెక్లంగ వలరసు
ద్వాదశినాండు చెన్నుఫలంబు తెలాఖిలాసుర సంత గ్లకర కల్పయు సయుఫ వలయు
యుష్టి ధంబు సఫల యుయుసా హారలకృజెన॥ గగన్యమంగ దానునొండవ॥
వుత్తె యుటుగి రసువి వగానవృలను దండన నెనుగ్ర దండి వండన వున
ఖాగాఖ్యజాండుయు దినిదేవుని దలవుండత్వెంగా చెంగరు తె జాంటు స॥ దిరసుబతొప్పలనుండు॥

తే॥ విని వనాత్రగ వర్గదవరసంబు దిగ్గు వసి పృధ్వి సూండు శయన్యాపలం
బునవుం డుంర్విచె దావె హార్ని క వవె ఖారి సెంద్రు శాయుం నవెలా
రసు ను మున్ వలాయుంత్ర మూధ హాం ఫల్గ తి కెంపార్ట తృ ద్వార్గుమండుంచి చెం
తన వుంచేయయు నృపాలు తెలాడబవి వెంద నవ్వంగిదంఖాకై క్స్తలన్॥

ఉ॥ వి ముప రాధిమే విఫలయు యుంచి తినొ రసయు ప వీ వు నొజవ
రసూన దెంటుంగనే న బలలక్ష్మి యుగా కెల ల్రాక్ష్మి తెయుటం
బూ నవి నా క్షైప్లై బడి నృపాగ్రణి వూధఫునిం స్మరింప్త మున్

మానిని పోడు బవెఱ నవి మార్ధవ ఫణుల్ ప్రియుంబుంగ నంబు ఉరద్॥

౩౪ వనితా నే గ్రైకే యుప క్షృతి నెంన రింపంగి నిసి యుంఘ్ఘు యుండు యవేదే
విని పింతు హారి దిన ప్రవ పుంన క్షైంయు యు యుంయు నన్నజాడ మనవినుకే॥

౭౪ బ్యు కేంయు నె వింప బవెఱ నన బాలిణి యు నీవ య తెంల్లినె ల్లెం
యు నేంను కొరంతతే దు విడ నాడ నెంకే వ్వుడా నినగ్గా గ్రిగొయ
బనేయ వర ణాంబు లానయు ని బవిఱ నసు(స్త్రీ)యుంగ జేసి యిూ
డ ను గాని విచ్చుయు వ్వుడ కే యూ విడ నాడ దవే న్వు పాల కా।

౮౪ మతుల్ లానే విష్ణ నన్నగా శవ గమల్ మా జిన్న రసాతే వ భ్రమల్
ద్గ వమల్ హాస్తైని మవెండ మా ఫల ప్రనమల్ గావచ్చు నిస్సారమల్
గ మల(స్త్రీ)ంకె షి ధూమసంవ ములనేంగ న్వుష్టు ఖూ పాలనే
ప్రవ విం న విద్య జదింయు హారు గనదే జంగంబు లెందేని యుంయుం॥

౩౪ బవెకేంవె కా వే షష్టు ద ఘి వేవ నన్న గ కె యు మంరాజనే రుండ గబుద్ధునే
డ త్రియు లంద గు భూప కుపి నుల నెందంన్నైన బా దియెం న ప్పగ॥

౩౪ వెయగ మాయ ది గ్గ విడ మురు ద గ దని కెంకెలరు మల్లి దం(డ్రు) లన్నైనం
డెగ జూష్క రవి నిదే నిరయు జగ విస్తృవి రాన హారి జనునే గాయవ॥
అ ని యు వెన్నా హెంజీవ రా రాకి హాకి వ మంసంబు ము ధ్యావిర హా వే దనా
దాశి దూయు మూన మాన నే వెన్నై కైత హాలా పంబుల ని ఘ్లని వి లాపింప దాణాగ॥

౯౪ మగ డు పాయుంప ని ము గు వ కేంన గు బాయు(బ్రు) డుకే ల జి వి బవి పొటు వే ల
యాటు లేల సరా లపాటు లేల వరా ల పయాటు లేల విరావి మాటు లేల
నే యు వాయు యు ఫ్యూల హెయాటు లే ల ప సిం డి కొరి టు తే లాము నె తే టు లే యు

చే యు తె మా యు నె వ ట్టు గో పు తే యు నె స ఖ తే యు నె ని యా న భూ ప కేం బు తో యు
దా న నె వ్వా ని తో యు పొ త్తు దా ప నె యం చు ఘు ప్పా ల ప్ప పు యు రు వ
పా ఘ ము గ బి గ్గ గ ట్టు యు స్తా ప తె ని వ గ ప్పా ను కొ ని వెం దు వ్వ జూ పు డ నె యు॥

చ॥ హా రి హా రి షే ల చిం తి తె ద వం గ న నీ కొ త పే ను దె ప్పె ద న్
హా రి ది వ స ప్ర శం బు వ ల ద స్సె న దా కే ప్రియు మా న రా దు నీ
వే ర పు ర స యు కె త్తు ను తు స్సై న ను ప్రా ణా పు బ్బై న రా జ్య స్వైం
న ర మ ణా ద ప్పు నే న ని న పా తి వ్ర తా యు ని తో డ యు ట్ట నెం॥

కం॥ సం తు ప్రా ణా మి వ్వి స త్య ప్ర తు ఉ ఫ్రి గ వ్వా దిం యు కొ ని ప తి యు ని ధా త్రీ
ప తి చం ద్ర మా నం మ చ్చు తం త్ర వ మే ని యం నం గ జూ చి వ సం ధా ప తి యుం॥

చ॥ కొ మ రుం ని బి ల్వ నం పి వ న కొ శి కే దె ప్ప న తం డ్రి తో డ సం
శ్రే యం మె స గం గ వ త్స తు డు బి తే ప్రియు మా కె యు నె జా గా న ర్వ తీ
ర యు రా ను ని పా స ర [illegible] త మ రా తు బ వి ప్ప గ మా న నే నే
ర మ ణే నె గాం గ నిం [illegible] ది చిం తం త న కే ర్తు యు ని బ్బ పు ప్ర ర ద్॥

గీ॥ [illegible] బు మే బి వి కె నే ని ప్రా ణా స్సైం న నె సం గు రా జ రా జు తం డ్రి తే జ పెం స గ జే యు సు త దు
సు తు జె ప్పె నె ప్ప ద్వి యు ము హెం ప్రు నం దు ద దు ప్ర మా రు నం దు॥

వ॥ ఆ ద నం త రం బ

చ॥ బ్ర మ గా న కౌ స్స పా లు డుం ప ట్టు ని రం బు ప గ విం పి బూ న్ని తి
ధ్ర పుం జ ఓ పం ప న య్య రి దే కే ర్ష సు జూ చి స వి స్మ యా త్ము డై
యు సు రు బు తో డ శా హా రి ర యం బు న న చ్చు ము నె గు దెం చి వ
డ్డు ను ను జ నా ధ పు త్రు కే న ని దు న్న గ జె ట్టు నం వ ప్ర తి జ్ఞ యు ద్॥

వ॥ మరియును

క॥ శ్రీ చంద్రతారకంబుగ నీ చరితము విరయు ధారుణోస్థలిన నన్నాయా!
జ్ఞానా మోహా వనీ పతి తాసే తయె మెంగని వి భక్తి దక్షుక్షాత్యంగన్॥

సీ॥ శ్రీ నరసింహేంద్రుని మొాడ నమర కాద్యార్థమైదిరిగి నఫలిమెము మెడె యప్పుడున్న
నిష్ఠని వద మెుష్మె నంతి రొతి విసంపేల హామ గ్రాస్వ్యలను ఘుబంచి
హాస్త్రేంబునర కరాకాం ముని దిసము ననుప ఫాస మెునరింపె సంఢాదేని
సుకృత మంతంవతో జారగాంగాను ముని పదపది నృపతిసభా సభలు
నెందిహారి డెందె స్వర్ణరము రవ్వ తివయు పుత్ర పౌత్రాదులను గూడి బాందెవిద్యా
పురవరంబె వర్దిళైన నీ పుణ్యకీర్తి పఠించి నృప పౌల వాపురి పురిగాంతురనిన॥

తే॥ వినుదేవి తపసిబవికేం వ నజభవాకార్తికే ప్రభావము నీ విల్లి
ల్లనే యమకందిలు ప్పుము నేందగ మునమున కుందనే విజన దుమరి నెప్పుడునన్॥

చ॥ సరసిజ మిత్ర తోమ హిత జావ తేయు కుంబుధి ప్రాణ్జ్ఞసౌకుసం
స్థిర వేరు ణాంబ రాపంయయు వ తేజ నకావు స నుస్త్ర లాకే సుం
దర గుణధామ స తత్రవి కె దంబి సుపూజ్వల హామజానకే
పరపద భక్తి కాను కే వివర్గ పుణ్యంగణా కేల్వ కేడ్రి వరా॥

తే॥ దుర్గల జనతాదేయా బర్బర నృవి మవ సవ వప యా యా షెయా
కే ర్పర గ ర్షా క్షేత్ర దేము జా శ్రీర్మల దృఢకాయ యదానజ తరా ధేయా॥
మంత్రి జన చంద్ర నృప కాన్యగుణ సాంద్రా
పండిత నే వేంద్రునుత భాగ్యవిభవేంద్రా
సాల ఘన సార శిత బారు తర కీర్తి

స్వారసుకుమారా సుధాపారదగధీరా ॥ ౧౬ .

గద్య॥ ఇతి శ్రీమజ్జానకీవరప్రసాదలబ్ధకవితావిలాసకౌశికగోత్రసారపతి
పుత్త్ర సకలవిద్వజ్జనవిధేయ ప్రణీతంబైన స్కాందపురాణోక్తంబగు
కార్తీకమహాత్మ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరమణీశ్వర పాదాంభోరుహ భక్తిప్రపూర్ణహృదయా విశ్వా
ధారకుమారాకేంలచ [illegible] పారకృపాతీర్థసార [illegible] ధీరా॥

వ॥ చిత్తగింపుము దేవ క్షీరవరుని గాంచి నే [illegible] సను దుబసిఁ సం
చితమాన్యులరవి సనంద్రుయుఁ పుడునన్నడిగినట్టు పుణ్యకథ దెలుపు మనుచు
బూనివినుచు॥

సీ॥ హరిబోధినియగు కార్తికమున దేభంబు చంది విప్రహత్యాది మహా
దురితంబులు గడ్డింపనే జరంగుండారిగ [illegible] భయము వలంబోలెం॥
సీ॥ మాఘ పీయశతంబు [illegible] దరికె సహస్రము శ్వమేధాయుతంబావరించు
నంత పుణ్యంబబ్బునంబు [illegible] బోధిని యగు కార్తిక దినము నందు
నెకేర [illegible] దేశము [illegible] పుణ్యప్రదాయి నా బోల్వ ద్వాద
శీ దినంబె [illegible]
తేట [illegible]
ఫలము [illegible]

తే॥ అవని పరజ్ఞత్వం కార్త్రికే నిత్యప్రేమయునందు ద్వాదశిం భూదేవిజ

ప్రవిమల నన్నం బూసగిన చమురా వంటిని వృద్ధ్యము హేమ శత్వ్రైవంబాగ వర్గ॥

సీ॥ సాలగ్రామము వల్ల ద్వాదశీదినమందు శ్రోత్రియునకు నర్పించి సం

శ్రీఖండ దివ్యజ గూర్చి దానమే వడిదె జేయుం వరుద్ధ[illegible]వద్దితిం

బాలలంనే రదుబ జామ్యోక పుణ్యదము మహాఖ్యాతిప్రదంబౌసదు

స్వలాంవందల దానజావ సుకృతంబె సాయము కేలదాపసా॥

తే॥ ఏమని జెప్పెద సాలగ్రామ శిలాదాన మింపగానించద మహాదా

శ్రీ మనిరయంమ్మడుఃఖ గుద్దె వరిజ నిన్నింము నంత్యజా నన్వయము వందుర్॥

వ॥ దానికొకయితిహాసంబుగలదది సావధానముండవినుము॥

శా॥ ఊర్ధ్వప్రోద్భవవంశ భూసురుడు ధర్మోదాత్తుండు మెధ్యాంతరి

[illegible] రసాపం మడి శాంమ దుంన్నవనిహా లాభుండనిగావమా

మేరక్షోణి వసించువాడు నసనెంచె నిర్ధయామి నంద్రె

దారాపుత్రసంహాత్యులాకెట నుసంతాపెంపెనెల్లప్పుడున్॥

ఉ॥ వాడాకె ధాత్రిదేవ్రనమేవ ద్విరూకె లాసంగికొలవుం

గూడ ద్విజే ధర్మ దానసమునకుం జని యుప్పై [illegible] విప్రగాం

నాడ పృగాముబరాం బదింయు నాకెప్పుడి వ్యాన భూసురుండనెం

గూడ గబె ప్పు యర్థ మాడుకొండుజ విహానె లనాళ్లెప్ప మరిం॥

తే॥ ఒండనుబ మానియిచ్చట నుండు [illegible] బెల్లగాని గుణానొచ్చవజ నుమా

వృందె దుప్పకని శంబెవ దుండుం [illegible] యంగ చుహా దెయుండు బుము వృరక్॥

తే॥ నిరయము శవ దుఃఖ మయ్ గాని ఉరంజె జాతిల ద్రావ రుణాము దగ దోష్బజనాం

తమ యశోదా దుంద నరేంద్ర మనం జాన్ప వి ధరిత్రి నవిగాన బీ నీదు ధనమి తన్న జామిం॥

చ॥ అనవిని కృద్ధుడై బలికె నెవ్వణొ జుండు దుశాన్వయార్క వా
ధనము డుము వ్వష్టెసె దార శిరంబి గవింపు నం చము ఖా
మినిపే డుద్రోబి ఖాండవి జాప్పేన పదంబుల దన్నెదానగూతి
లెనుదిజుడాహా వస్త్రవి బవిష్టు నిజే బడు బీరుపోవికెం॥

వ॥ మటనంతరంబు

చ॥ నృపుడా నరింపు శిక్షెంప జవింపి ఘనంబురి రూడ విగ్రహ
త్రుపు డగుచుం వంహీ భయుంద ధాత్రి సుధాన్ నహావ్యవెంబడిం
పవరు ప్రమొాడ బాలి ఘ్రమ నంపార నయుగానకే కొన్ని సాక్లకే
చ్చపలడు ఖ్బ్బిసౌరి ఘ్రరవకేగ యుంచే ద్బ్బమ బాలిమెంబ్రె మద్దె॥

ఉ॥ మత్తనయుండు దాత్తమవి దాండుండు శాంతుడు ధర్మవీరుడ త్యూత్తమ
చిత్తుడై జనకేుడం చెతన వివ్వయ సూరి సత్తమా
యత్తమసే యయు చుక్ వనము లాలయ మక్ నిధుబుంట టూనేముక్
హాత్తి నక్రోతిసె ఖ్వసుగ కాాస్వదు సామని జూచువే డుంకేఁ॥

చ॥ జమఘ్ర రినుంచి లాలమ సాడుం గయ్యనరానె దుండె నిగౌరవం
బవుర గఘ్రా జసెయయు వణిజానవ్వంయు గూర్చి వచి ంచెవెనియో
విమల యశోధిక్ యల్లఘ్రడు వేల్పు ఘ్రరంబుల జూచుచుంటనే
ప్రమదమైల కృసెన్నెపరి ఖానుజా ధ్రావం మజైరి యస్నటక్॥

తే॥ అతితర ద్రారుణా దుఃఖానివ్వమద్వైనే తంత్రిజూాని నిను బాధింప
ద్రుపమతి విస్మితి వినుసహాప్రతి శాస్త్రి కేమం దుగురు నిషై భక్తిదేగక్॥

తే॥ ప్రేమం సాలగ్రామ శిలా ప్రదాన మహిమ విలాసి విజన సిద్ధ్యర్థమహిమ
మహ్లమం హెంచు జెప్పితి గురుడా విచిత్ర జూచెవి బాధలన్ని దొలంగె దిం॥

చ॥ అని విని పై శ్యామ ష్టులను న పృథ్వి ని సాధు పెరనెం న ర్త్మనే
నని శమము భూసుపర్ణ రజతాంబర దానములంత కెంతయుం
ఘన సుచె రాతి స్థానము ని గర్వ తప్పం బడరంగ నంతటం
ముని జనె సూరు లొందు హరి పూదు జెంజ యులోకె నుంగనన్॥

తే॥ ధరణోదవి జుల మాత్యము గురంపం విశేషిం పను నిష్ప్రేమగాత్తుల షం
సిరియుంటే జంబూరయు ఫ్రచారకై ర్యయు భూంత సుసమే కేగాదె దినే॥
ఇవ్వాద్ధం ఖు న్వైవ్యం డుం జపుయు ఫ్రరికే గె రయుఘ్నయ బాధ లన్నియు
త్రేమయు న భుజి యుంచె వె ర్ణ్లె షుడ గుచు మాన్య ఫలాన్ప వి గప నిష్ఠై
ప యుమా రు మరఘ్ఠు వర్గంబు నిన్న రూరంత్తై చు మార్గ్ల వృషాన్ప తె మాం
గ ర్జ్య యుష్ట మే రూని ని వ్యవయు పది రూరులాంది వెనుకే యయూఙ్ఞాను
న కేమ త న యూ కృతి జనింప నా తడు దుగువర నరసి నేగాతు ని వ్వానే
నవ నాడు వారి ల్ల గాంచి యయు ల్లదే మాయుం బ్రతు కేసె నాయు నుచుటలచి
ప్రత్రి చే త నుగుణాల వా త్రే తె హార్తి కేంఋ న భూసు రాగ్ర ణికై
బి వి చె॥

శా॥ సాలగ్రాము శిలా ప్రదాన మెయిన ఠంచం తే చె సుస్త్రీ ర్థి తుం
బాలెం పాడు వద్ధూయుం సంతసిలె సంభావించి రయ్యుద్ధ యన్
జాలా పోలము దాకే నం తని ర్థి యుం ప్రద్లా కై వైపింప్యు
భూలోకంబున విప్ర మంబాడ మిప్పై బాలెం పారి జూడ గన్॥

శ్లో॥ గాన సాలగ్రామ దానంబు సర్వపర్వమైన దింపకార్తికే నను నను నెవ్వ
డొ దానమైన రింపు ద్వాదశి దిన మందు న మని నె నే కూరా నవని యుల్ల
సూర్యోప రాగ మందా రున్న నెకే సె సంగెన యుండ యు ఫలను పద్మాయిహాష్టి
పంబా న్నడంబు యి నంచి తగ డి సాన్న నే మేను నరింను వాడు ఏ వెంజ సాక్షు
ష్ప్రరిని పి డరు తెరాగూండ గాలును కార్తికేకనును ద్వాదశి నాడు త్రికోంమునకై
పరశ డి పింపమా యుస ఖ మైన్నెయుల నివేద నంబా నరింప ని వృజ నడు పుడు॥

వ॥ నిరయాము ఖంబు లను భ వింబు గాన కార్తిక శుక్లపక్ష ద్వాదశిని
గుడ సూకంబు నన్నెవే ద్యం బా నర్పనది శ క్త్యాను సారంబుగా.
భోజనంబు నిర్వ గాదు కార్తికంబు నం త్రిద్ధా గరిష్టుం డై ద్వాదశిని
దే ని యుము పారణె మె యుండే ని యు ఏ ంచ మా ర్తింగను నది మత్ప్రభా వంబెన్ని
గాలది నె నియము వ నభోజనం బా చరింను నది యుండు శోభిమంబగు
ధాత్రీ వృక్ష రాజంబున కై జని మెలు డ ప్రశాన్యాహా వన నంబాచరించి
పదంపడి వాస్సు విధింత ద్రు మ నయాలంబున చ ముర్ఖాస్త్రమూలాం
బుగాం వేదికే నిర్జించి యుండు పవేదిక కవ్వించి దాని నె పస్నైను మంబుగా
మండంబు వేం ష్ట లాత్ర్యయు పిప్పల ఖదనం యుతంబును వాస్తు నూత్రి
విస్తారంబుగా నిర్జించి పడం పడి సుస్నా తుండై జప తపః పరుండై
డ దనంతరంబు శుభాం గెవ్వ కేరించి విధి వత్ప్రకారంబున గుడసూపా
పూపసంయుక్తంబులగు వావి సున్నలందు వెల్లి ధాత్రీవృక్షంబు నుద్దే
సించి॥

శ్లో॥ ధాత్రి నకే మ్ముని చిత్రకాయయ శాంతి యు శాంతి యు నను పదంప డివద్ధి
వృత్తి॥

మూఁద విలక్ష్మీర మూఁడవి సావిత్రి విశ్వరూప మయి రూప విష్ణుప తిదె
వే మయి లగాయిత్రి జున ద్వాత్రింశం నిమయి బ్రహ్మదేవ మలన గూర్చి దేవ్ప విహ్న
వవి వ కేుండము న రక్షా వాహాం మవెంన నించి సంప్పష్ట మంత్ర రాజ మయు నవెను వె
ఘన వర త్ర ర్థిక్ ప్రాణాస్తా మను విని ఘు టుంబి వేదిగా సంయుం మంత్ర వెలయు దాత్రి
వెలవిం గుడ సూప మిత్రి వెబవి నివే దనంబు గా వింపియి ల్లు లసంగ మంయి॥
వే॥ గుడ సూపా న్నవ మగ బవి నిదె విక్షై కొనమయి ధాత్రియిదు వెల్లప్ప దుక్
దడ బడవి సంపద యు మూన దేసింయు కే భూ దికే రు దాావెస గక్ చె సగక్॥
వే॥ శ్రీవిధ మునవ త్ర్యా ద్ధ నగావించి ప్రదక్షిణంబుగా వింయు జనుం
దావి ష్ణు పట్టు రా స్త్రమ ష్టవే వేం యు కె నిదయ వ నగ మయి గంద్రా॥
వే॥ ఆవె నుకై వై శ్వదేవ మయి భూం వం బలతం గ చేసి వదపడ వన ఫగం
జావిధ గావించి దరా దే వ్పల వే నన్న విుడి పెదది సి రాత్రి గదక్॥
వే॥ జూగరణము భూ శయనం బ్జగ విగావించి దగ దే మి సౌని ఫూంజక్
జూగెంయి లాప్పరే బవ లాగ మచూరిది వగయి దీని సరయి మం మదిలో॥
మ॥ మలసి స నిజ ధి జేర దానిదరికె మంస్వవ మయిం ప్పప్ప దా
మల పా క వె ర్ణ మయి ర వన సంయు వ మయిరం భూం స్యం భ శరీ బి వం
బల సే స్త్రె జూల భూ సుర మయి గా బూరీ యుం మం హరి మం టు పం
బల వింకి ల్ప నే వయి నిష్ఠ ఫలసం ఫ్రా ర్ణంబుగా భ క్తె మై॥
శా॥ సౌరిం హరి మయి ర్జావ మహ్లాప రి సం స్థా పించి ప్రాజున మ సా
సాంగరంబుల్ విధి వత్త్మ కార వెుసగంగా వించి యూవె న ప్రావి
స్తార త్రి దనరా రత్న మత్రఫల ప్రప్ప స్వర్ణ తాంబూల చేయూర

క్షీరపు బూర్వ క్షీరపటికగ వస్త్రములు సంపూజించి యరాపి వస్త్రయుం॥

సీ॥ ధాత్రీఫలంబుల దధిసవనీత పాయసపయముల ధాత్రీఫలాన్నవతఘృత
సాగ సంయుక్తవత శతసహస్ర దశ శతశత పది వరాలు ప్రశస్త దీపి
కోటి దీపంకేరు మాఠంబు హాస్తునిగ్రి తిసెనరించి యుభక్ష్యకాపెయికే ఆడుడగి
పూజావిధి సమాప్తి బాంధించి యరాపె ఆ ఆశ్విస పరిశ్వల సేభోజన సముసవ్వ
పి దపబంధులతాను సుప్రీతి గూడి చావసుధని ఫ్లుల ద్వాదశీవ్రత సుసల్ప
సెవ్వరాతండు వసియించు నిందిరీశు పట్టణంబున సంతోషభరితుడగుచు॥

ఉ॥ గావున ద్వాదశీ వమహా మగాడు నుతింప గనా నేనని కోరుం
దేవిధి సర్వతింపగల దేలమనంబున సంశయింప సం
భావన నెతాడు ద్వాదశీని భద్రవరంబుగ దీపమంచుపా
డావన జాస్తు పట్టణమునందు వసించు మహావిభూతితో॥

కం॥ ఈశ్వర కర్త్వవ్రత మందు శ్రీపతి పద భక్తుడంబ శేషుడుగావిం
చా పంచే జాస్త్ర పురమున కేపుర మునాద్రిడు వెరాస్తసేం తాలాలు॥

ఉ॥ ద్వాదశి గూర్చియింకొకే కథంబని పించెద బ్రాహ్మణోత్తముం
డొందని తుంగ భద్ర నదిరంబున వెలసర్వ సేగియు
భూదివి జుండు తత్త్వ ఒక వంశ నగంచెవ పద్మనాభుత
ద్వాదశి కోటి వంశ రాధిల వచన సాహు లు జో కేరాని తెం॥

వ॥ ఇవ్విదంబునా॥

శా॥ రాగాన యవ్విస రావశిం గని భయత్రస్తా వృద్ధి ద్రాహ్మణాలుం
దేగం గానవదేవెంట సంటుకోని బాలేయంబాలేవగా జూచి జో

బాగుండా పడమాంద్యుద్దై బరువగా బవెఱ్ఱ వన్నె భ్రాంపాలోవి
ప్రాగాంసించబడెనెల నైన్నదరహారింప్రాద్ధింపుగామేల గుర్॥ ~~[illegible]~~

శా॥ నరకేంద్ర తరప్పు మంత్రశక్తిని నిను స్మరింపరు శ్రీవసురా
శరువీవిప్పుడు వీరలంగొని నది స్నానంబు గావించి నం
దరు గుండాశ్వసనములందు నంది వయిత్వె ధాత్రిస్థితిం దానవే
స్వరులాశ్రీ పావురు దురన్న నావడటులం స్నానంబు గావింపదుర్॥

గీ॥ దానశుద్ధ తోవద్దై ద్యులు ధరణీశ్వ పర్వని న్నాదుంకి ఋపరుపజాల శ్రీవిమలగాను
వారలందరా వని గూర్చి ప్రణామ ముల్తైన జూచి బవెఱ్ఱ ద్విజుడు।

వ॥ మహారాజవిప్రులు మహావేదార్ణ్ణంబులు గట్టైన నా వారలాతని జెూచి నట్లని
రాజ వల్లి ష్ఠ మయు నెన్నము షే యగారు వరాసులు మహాగ మ శాస్త్రావి వాయి బ్వాగ
సవి భాసురలనుగు రూపులాశి నయంగ్రణిదేవ సత్య యగుదెండువయుత
ఛుసుర శర్ణయు మహాఉపయతుందు నరశర్ణంయు ఉసు గుబ్బెదు
వేర్ణ శేర్ణయు ధర్మ శర్ణయు సత్య శర్ణయు మును శర్ణయు సంఘార్ప
ఖవంబుల ప్రసిద్ధిలను మవరజ న్నంబుల కర్ణానుగ తంబులగు నావం
బు వీయేండ్వార నాద్వంత ముగావి వరించెద దురాగ్రహుండును దాంభి
కేండును ఖ్యాతి కృత్యందును నిష్ఠురుండును కీర్తికుండును మృష్టాన్న
భోజనుండును పేసునుండును ఘరియు నిమ్మద్వారమె ధర్మవర్తను
తాటంకేసి ప్రథమాధ్యాండు నాస్మృతి స్మృతిజ్ఞులు మయ్యు నగోభూమా
రణ్యావస్త్రాలంకారాది దాన ప్రథులను యుండిన శంబంధార్థులకు
పాపవేదులకుము సంబంతెరింగెంచు చున్న పంసంబు విడకేతంబున నని

రా మహీరా ని(శ్రే)యసం బ్రహ్మంబును భజించి పిమ్మట నీ రూపంబుల వృక్షకోట
రంబుల నవయం వలచే నంం వ్రాసెండని విప్పలందిష్టుము న నన్నంబడే నేని (స్ర)
క్త్రాంబూ లాదు లాసంగనేని యము వాడి దృశంబు గు భవంబు గాంచుగా
ఫున నల్పంచే నియు శక్త్యానుసారంబు గాంభక్తి వినయంబు లొప్ప విప్పు
లచేదు వారక్షేయు ఫ్ర బ్రాహ్మణోత్తంబులవ సెంటుగు నేర శాస్త్రయు విశిష్టం
బుగాంని దానంబు భవస్థానంబునే ప్రైము ఆ మాసమల టుని ఫంబులగుచు నుము॥

ఉ॥ ఈశసు శర్వ దానె సుగునె జ్ఞపుదుం నే పటంబు తాం ధనం
బు సు మేయు నం ము న టు లతి వ్వదాకే వ్వుదు స జ్ఞ నావశాత్
దా నిమ నుం భజింప జగదంబె ఘటుంప్రము సుం దు నందున
జేసి వెరా దాం మ నేండ నగ జే ల్లైధ రా స్థ వి దు శ్వా కొరుడ్డై॥

సీ॥ యూ శ్యావి త్రపతీ సా యు దిమ్య నుం టు దు ష్టాం ష్ఠైనేని దూరా గ మలకు
వ(స్త్ర) వయల్ భూష ణాం వ జా త్ లా త్రి మల ను స జ్ఞనులకేల వి ద నాది
దానజేసి శ్యావి కరుండ నగాదగదేని నిష్టరాష్ట్రాండు విప్పల న ష్టుగాంచి
దిష్టు నందున వానిదె సగు బాళి వరు ద్విజుల్ దాన నిష్టరుడ న దా వెలుగె
తుటు వబలు కేలు బాలుగు బలుకేల నా నుసు మునుగురు ఘన వ్యాబు వెంచే కకోవిదులకొ
త్రెంచు జనులు మే నిష్టు నీ కేర్తి నేం దు నిష్ట రాలాపయు తుడు దుర్నివారుడు
మ॥ మరి యు నీ వృష్టా నన్ను భూరి జ నుధ డే కె తం బు భు జి ంచు మూ వా పి వృశ్రా తు
స్వాతా లకొ తిథి జ్ఞావి బ్రాంధ వా దు లకు శాకె సూప భక్ష్యావి హవ్యాహవ్య
పానీయాది విరహిం వ్యబుగున నన్నంబును నన్నింట వ్రాణ్ణంబు గు నన్నంబు
మనవే నం పాదించు కొను మనుకేంబు తె న న్నింట స ము గ్రంబు గు నన్నం బవిధి

ద్విజ బాంధవ్యులు వెడలేని తదన్నంబు విష్టంబు తినుటంబు ని

నెవ్వడే నియమనే శూద్రు శంబగు నన్నంబు దినువాడు గానవ్వియు డగునా

త్రిమి రక్తపూర్ణంబగు విష్టంబు నరకంబున భుజించున నియూన్నవిధం

బిట్లని జెప్పందొడంగె

క॥ ఈకపి శునా ఖ్యడు దోషములాపాదనసి నరుపరులరోండె ఘృడు వస్త్యా

వ్యాపారంబున విష్టకేడా పరుడయుడు దితమెదనన దలధృము గూరదే॥

క॥ లోకవేదా శక్తుండైపై కొని వినధాయెనా వ్యాష్టినే తునేధర్

ప్రాకేట వంగు లోకభంబె దర్థికా నిగుంబింధృచుండవేగ వనేగొ॥

సీ॥ వినదె ప్పుడు సురవూవిభునే ధర్ పౌరాణికులకుబ్రేవి బలుగానా గనుచు

పారిశేపరి మితంబుగా నర్థంబొసంగుచు దిక్కంధ వెయుగనించి నేవిమంవి.

స్వల్పధనం బిచ్చి సరసెరు పాక్షునే ధర్ వినువారు తత్ఫలసుబగనగ

రాజసూయము మునకేల వాజపేయము నకేవిపించ దకనకునసనండుగా దె

దక్షిణావయము మంబులు ధాత్రి లోకనగలదెని యమంబు పౌరాణికు లకొసంగు

తనిని నయుతంబుఫృకోట్లు దలపలయు స్వల్పవిందిడె యుదనాని స్మబునారుదినే॥

వ॥ సప్తద్వీప వతీయుగుధరిత్రిమండలంబు సగాక్షోప రాగంబున సద్గురుస

కేర్పకాంబూనరింజుసు కృతంబు పారికేట్టైకొ క్షేత్రస్థ పకాంఘ్ర కొర్కంబున

కుప దారవపాలుకో దని యమార్థ్యులు గ్రడించుకు విష్ణుభక్తా నుగ్ర

హంబున వ వర్ధాత్రి వర్ణంబు సంభవించుటత త్వజ్ఞుండు నీవు సర్వశాస్త్ర

ప్రరాణో వివాకస కేవశ యుండును త్రిభాష జ్ఞాన సంపన్నుండునను

శ్రోత్రియుండు నేమయుంచయునగు సద్గురు దారసియె వ్వండవ వమావాయి

వాడుంపు దుసొల్లు మన్వంతర పరిమితంబుగా నరకంబున వసియించు
నే తాదృశంబగుచు ఘోరనరకమానించుచుండెసెయెం నరకయాతనలం
బడిపెశి నుండు పాజన్మించి తిన నుస్థిరం బ్రమోద యజులయందు
వానింగని మందస్మితానసేందు మందలుండగుచు ద్విజుస్తూయుడిట్లు
నియె ॥

కే॥ రాగలదు ద్వాదశియని ప్రదేగ దృహాముననము నిసనేగాని యంచటం
జాగెంతు నే దుస్పేరంబ జపంబు తపము విఘ్నత పెలయం ॥

శా॥ దానంజేసి విధము వేత్తాదురని యుడ్డైత్యంద్రులగాంచునెం
తే నిష్టంబునె యుంగ బద్రకె చటన్నేశ్వర జేయుం జేస్తు
స్నానంబుల్ ద్విజుపోశి పారలకేం భాస్వద్ద్రాంప్రపై పారలా
తీనితి జ్ఞాని భూసురం బవితె రుద్ధి ప్రానమరాగంబునన్ ॥

వ॥ ఓ మహాత్మా నేనే కృతార్థుల నగు మహాదరి తంబింకె నవి వినుమం
యుర్వాది ద్విజుండు తాల్లిప్రణాన్వితాస్యలంబున ద్వాదశివర్ణంబులు
తపంబానర్తిత త్పల భూసురజన్మల కొసంగుచుండెసె వ్రాదుభాగ
శిరుండ మెయ్యె రెండు వయసు తండు ఘనగురాస విరాపంబున కృతార్థ్యయు
సుండై వేంత ప్రలంబు బహుజన్మల కోసంగుచుండెసి బహుళాశ్వాండ
మెయ్యె వయాడ వయసు తండు దేవాధిపౌరంబానిర్తి తద్ధనంబ నాల్యయుత్త
మంబున సార్జించుచుండెసి ప్రాదిసిరుండ మెయ్యెనాలవ యుసుతండు
ద్వాదశాబ్దంబులు గంగా స్నానంబానిర్తి తత్పణ్యాంబు ధారాపూ
ర్వకంబుగా నన్నుల కోసగుచుండెసి హాస్తిసిరుండ మెయ్యెయైన వయసుతండు

రంగనాథ చరిత్రాది కారులందైన ద్విపద కావ్యంబులం గాక నచ్చుటంజేసి స్వాసి
రుండు వెంకటేశుండు వరదుండు జింపాప్పావాపుల న్నిరోషంబున నరకౌన్నెత్నన
క్షేత్రాప ప్పరుండైవ ద్వేషంబునన జింపాప్పుడు వెంకటవుగయుంపెవ శుసుండు
గ వల్లభగమునదు (శ్రీ) విగ్రహంబు లాంచన్ని నందనకంబు జేసి నిమ్మకాన్నయుం
డయుల్లైనె మనిదెయుష్ప్యడునవర్ణానిదివ్యమూర్తి రక్షాక్షణ నపప్పరంబు నేయుం
భర రణావ ప్పరులు నయు జూలు నయూ ఝకేలు నెగెంధ్రాన్నప నెుచన నా
నులు నప్రవిగ్రహాలు యున్నై దెయుక్రాపట్టుబున నగిగెధ నుల్గాలపెలన ప్పావ
బాంచి యూద్ర్య శంబులగు దుంపుంబులకేందున సందిగి గంధ్రరిం గనన
మరి యుయుల్లనిరి॥

తే॥ హరియింపఁ జేసె దుస్సంసార రోగంబు ధవల వెంకటేశ సంస్తుత్తియైన రుచి
మ్మహరుషులు దారసిన వరాత్మా ననెట్టు దుష్టులైనన్

తే॥ అనియు ననుమతిని బాగ డుడ్డు నని పిరగవివారు ద్రప్పటరాడులు నైన
జని రప్పుడు వారలు సర్వజ్ఞగర్భాజ మును వేసార వమెసగన్॥

వ॥ ఇట్టు ప్రార్థించి సమహామహింబు దయు వ్వాడు నివిసిన ప్రాసిన జడివిన విష్ణు
రించు జెప్పిన సుపారల వేసుసుకుశి ద్ధులాంస గునని సకలరూపాద్ధ పృద్యిట్టు
లనివెలవరియుం.

సీ॥ హాపసవిను త్రిలెందు నమ్మఫైంబును దెవిపెద వయనుపావదే వృదాకే
హరిని వివిన మృదారని శిష్టోద్ధకేంబు బెట్రనన ఘవేయ జనియె జగద్దంగ
నెచ్చటనుంచియుందరు డెంచున నందానె మదేశయు నరయమెవరుకెవన్ని
శౌరి తెర నిమ్మపదె మోంపెంచునునని జెప్పి వాక్కుల గాంక్షితె వోని వచూడు జనన

ఎవని శిష్యుఁడద్విరయు నంచలపాపవంనకే గురుపదన్యసితి బుద్ధి నట్టె పట్టు

నటుప్పుడ ద్వేషవిమల జన్యుఁడుఁ పూర్వజుఁ జాంచ్యుఁడు బ్రాహ్మణ బోధము జాగరాన్.

చ. జనరహితంబునన్ నిర్జలమయిన సర్వజగజ్జన శ్రీకరంబునన్

వనమున బ్రహ్మరాక్షసత వాడు జనించి జరింపుసుమ్మని

డనుచు నిశిష్యులగాను నచం ఎవుత్రకం బోక పూర్వగోత్ర కృతిని ప్రభా

వనియమవలగ్న దింపగ నవాడు వెనవ్వట సాగనండాగిక్.

ఉ. అందున భూమదోషదయుఎదా వదుడివ్యవి వానమెత్తెప్రసం

త్రైందక్షన పట్టణంబునకేం దాజనంబోధమునితే ఒబ్రహ్మరావువులం

ముందుగ జేసి యూష్టవిధ ముంచె వియం మువి గోరదె వ్వుబో

జేంద్రువి వెందవి జేంద్రపేయం వెంకు తదిష్యట నవల్లని వెంద్రుదుండయున్.

తే. వినివ్యభవారి ఒకఎవగు నిజుప నితంబిడ జూడ నమనివారించి వచ్చె

ధీను విట్లు నిరాత నిమొజన దేసవివి డుపనెంజ్ఞ సాధ్వి ఎవగుజ మోం.

సీ. కార్తికే శుద్ధపక్ష త్రయోదశి నాడు జామెనవె సాధ్వి వంల సాంద్ర దావంతే వల్లగాను

డదాన వల్లను జేయుంపదాన శుద్ధాష్ణరాతెనటున్నవి నియామ తట్టుల గావిం

పుడు పరిశుద్ధిగాంచె నాసతి దానిగలసి ఎవతడు పుత్రపౌత్రుల వెలుద బోగంబుల సుగాంచి

ఎవుండవితెలా జానెన దంరప్పరికే వేటిని చంద్రుచవర్ధశి మహాంవ యుంనే

దవిపెదనువినవే ఋషవుల కెద్రించె దేని స్వర రాగాంచవు వాత్రాన జగతిజులు

చమర్థశి యంద దుహాంహ్యంబు వ్రులను.

తే. స్నానంబుజే మనని యుకే జానె దనె లరగుజను డుస్వప్నమి నిలయుం

డైనెగడు కేషరహోమండ్లె సార ది దాని మహా వలదియంబాగడు.

౯॥ ఏ నరుండైనను చతుర్దశి స్నానంబు దానంబు బ్రాహ్మణ సత్కారంబు పూజనంబు జనకేశ్వర ప్రైన నరకేలందు నుండ్డనని వంశము నింద్రా॥

వ॥ దీనికొక కథయు విధాయకంబుగ విదెదిగెంతు వాళ్లి కేవ వ్యాసమ్మాండ నివము విసంద నీలు సందామ దానసామంలు ధర్మఫలాయు యెలు మార్కేయ వరి మంత్రిపాలుండను భ్రాంభ్రం జనకేల ప్రబోధింపంబు లంగీకరించి యయ్యావనీశుండేన పరిమితంబుగా ధనంబుగాని గృహంబున నేలు గుదెంచి మధనంబు విభజింపుకొని నవసరంబున చారిద్ర్యకులేల వాంఛైన నందగ్రజుండుం పినవాదనింగ జయెలాని బుద్ధియంనిన మేడు అగ్రజు నిర్వాహ్యప్రయెలానింబు ద్ధిమని చెప్పి దిగాపంబద్ధరి ద్దే నిర్వాణ్ణ శాపపీడిమంపై గజవాహ్యప్రమ స్వరూపంబుల మహారణ్యంబులద్రి మ్మరుచుండెనేక యమయంబున సూర్యోదయాపసరంబున జలా శయంబునకేరు గుదెంచి వెయికరిమెకరింగాంచి నేల పోంచిన బ్రిదంపపిశాచాంగుడై యుల సెన్వమడై వచ్చరావరంబునంబది తక్షణంబు దివ్యరూపంబులొందు విమానారూఢులై దివంబునకరి గెరి బుద్ధియుక్తయెలాదశీచతుర్దశీమహిమంబెన్న కొలందిగాదనిసార దునిశ్చెరింగించి విరించిపంచదశిమహిమంబు చెప్పందొడంగె॥

సీ॥ వాపనవినుపంచదశీమహిమావింబు వేయిమ్మడనను స్వీకరింపుదంబు సకలాఘయుంబును సత్వదాసేవ్యంబు ప్రతిదినెడనదరంబె మల్లి తోవెలా వాంఛితంబులొసగువసుధలో గలపుణ్యకాండంబులోకమలశాస్త్రములనంబు మెవేటుదలబనిజేములనాసనకర్త నమహామంబుగాంచు బదుప్ర

[illegible]

మ॥ జనదూష్యంబగు వస్త్రజాతమున సంసక్తిం దోగానకే
త్రనపాయంబని నేర్చి నా పెద్దగాడి నేర్పు దానంబు సోదంబుగా
దనకేలా నీ వీ ప్రశ్న వేసిన నెందో జీవితము వంశి
చ్చిన వివస్త్రంబులు విడువంగా వ్యయము నగ్నగాత్రంబుగా॥

ఉ॥ శ్రీయుతు వి ష్ణువా జితుని నింగ నిశ్చిత్తనపాస హింసగా
డాయుచు దుష్టితి పూర్ణ వాగ దాయుల ముడుచు సత్యవంశ్యుడుం
గూడి దర్శనార్గము నవేయం వినా దృష్టివిష్ణుదర్శనం
జేయుదన్నె బాధ దుస్స హింసయు వాదవి ద్రుగ గనగ బడున్॥

కం॥ పరదారా తత్పరుడవి పరుషపు చూసి నిరతముడుంగ బైరి నేజా
వరమంత్రిదే మిది యుప్పుడు నరయుగ నమువంటి దుష్టులవనింగలరే॥

సీ॥ పాలపాలు పాశి యంతు తబుప్పున చేదుండు దుబ్బది సతి నీటి పెదవి గానన
గురువై శిష్యోత్తము గానదటే బహుశాస్త్రిగుర కెశ్రత్రుమని నుబ్బ రాజు గని న
హరి హరి విరహోద్ధసంతలో దాటుటే హావేద్వత శాస్త్రజ్ఞని యుంగ గురువి
ద్యగదా జూపెత లవె గ్రాకులు విదదే పద్దమొనే దుష్టాంద నకున
యెప్పు నేటి నేటి పాలవి ప్రేమంబు దయుత్తై రియు నిమ్మ సతంబు పరుస మోనస్యసతుల
మతుల వి పరిపగతుల నామతుల జేసిర మలం యున్న నందుడు దుర్ప్రమ దపడును॥

కం॥ ముని మంతుడ వింటి యతు కేము విసి వింతంబు దాని మున్యాదయులం
ప్రతి పెరు దానిక్కె దుం వంతి యతాద్వయము బూతద మూ కొంద లేవు॥

తే॥ ఆచరిత సాన్నిధ్యం ద్రోత వస్త్రంబు సవి దింపి త్రైపె లజకేద దాక్షిణ్య
స్సూరి విల కెంబు వి ద్వలత్రిలో దత్తిసెన్నినం జయ్యాది నిండ నలది నోయగా॥

[illegible]

ఉ. [illegible]

సీ. [illegible]

తే. [illegible]

సీ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

గీ॥ [illegible]

[illegible]

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

సీ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

Transcribed from a ms of M.R.Ry. Rao Bahadur Duggirala Ramalingaswami Garu of Vizianagaram